

NOVI CELJSKI DNEVNIK

LASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

V današnji številki ne moremo mimo tega, da ne bi občanom celjske občine, tako kot pred tem žalskim, šmarskim in laškim, zaželeli uspeha v nedeljo, ko bodo z budnico napovedili sneizprosni boj za čimvečji ZA na referendumu. Krajan Medloga so vrgli rokavico vsem ostalim krajevnim skupnostim — kdo jo bo pobral in na glasovanju zmagal?

Za večino občanov bo v nedeljo svečan dan. Za naše novinarje pa navaden vsakdan. Ze ob šestih zjutraj bo treba pripraviti prvo radijsko oddajo, ki bo kmalu nato sstelela v eter. Pa ne mislite, da bodo zato novinarji med zadnjimi na volišču. Ne, pravijo, utegne se vam zgoditi, da boste vi — šele drugi! Če bi novinarski kolektiv zase bil krajevna skupnost, bi medloško rokavico kar radi pobrali, kajti zmagati v prizadevanjih za boljši jutri je častno dejanje, oddati glas ZA pa razumno pa hvalevredno. Potemtakem, kakor obrneš, vrce, šole, zdravstveni postaji in še kaj več bomo imeli.

VAS UREDNIK

STRAN 3: JUNAKOVIH 60 LET — STRAN 13: KO JE BRIŠE ZBRISALO

Vrtec v Storah je bil zgrajen s sredstvi iz prvega samoprispjevka. Živahni in sproščeni so otroci, ki zahajajo vanj. Med vrstniki, pravijo, celo jed mnogo bolj tekne.

Foto: MATEJA PODJED

VELENJE

NESREČA V JAMI

4 MRTVI, 7 POŠKODOVANIH

Druga sobota letošnjega januarja bo za vedno ostala v črni kroniki velenjskih rudarjev, kajti tistega dne zjutraj, ko so komaj dobro začeli kopati premog, se je le ta vsul, z njim pa je vdrl tudi plin in knapovska družščina se je zmanjšala za štiri delavce. Zgodilo se je najhujše in to v jami, na katere površini se v neposredni bližini pogreza staro Družmirje.

Vse skupaj se je zgodilo ob 8,05 in kmalu zatem so že po vseh stavnih velenjskega rudnika visele črne zastave ter nemo piapolale v mrzlo, megleno in sivo zimsko januarsko jutro. Štirje rudarji, ki so se zjutraj pred šestimi uro poslovali od svojih s tradicionalnim SREČNO, so življenje pustili sredi plina in premoga globoko pod zemljo. Ven so jih prinesli njihovi delovni tovariši, ki so trpko ugotovili, da se žal ne da nič pomagati. Vse se je zgodilo tako hitro, da je

vsaka pomoč bila odveč.

V tretji hujši nesreči v velenjskem rudniku (prvo so zabeležili 10. avgusta 1962, drugo pa lan 18. julija — obakrat so izgubili življenje tudi po štirje rudarji) so umrli: VLADO BRAJER, 28, iz Velenja, STANISLAV RAJII, 31, prav tako iz Velenja, ALOJZ PUSNIK, 26, iz Zavodnja pri Sošanju in VLADO DIJANUS, 28, iz vasi Spodnje Požje pri Viroviti. Ob nesreči so bili lažje in težje poškodovani naslednji njihovi tovariši: Anton Plešnik, Stjepan Skrbnik, Alojz Seliga, Miro Hriberšek, Abid Čelihović, Franc Jelen in Edo Urlep.

Mrtva rudarje so pokopali v ponedeljek. Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje, TOZD rudnik, je ob tej hudi nesreči sprejel tudi številne sožalne brzojavke, katero je med drugim poslal tudi sekretar IK CK ZKJ Stane Dolanc.

T. VRABL

NAŠA POZORNOST, NAŠA ODLOČENOST

Prelistavamo brošuro Vaša, smeh v naših očeh. Nato celotno referendumsko gradivo — vse utemeljitve, števila, predvidene cene gradnje, dinamiko graditve vzgojnih in varstvenih ustanov, šol, telovadnic, zdravstvenih domov in drugih objektov. Nato vzamemo v roke zapisnike s sestankov štabov za izvedbo referenduma v KS. Pa povzet-

ke različnih razprav z zborov krajanov. Koliko dela! Koliko misli! Kakšna grmada želja, predlogov, interesov, tudi kritik!

Pa se vprašajmo — zakaj smo tako zagnano delali, razmišljali in snovali v zadnjih mesecih preteklega leta? Komu je namenjeno vse to, kar poimenujemo navadno z besedo — razgibano politično življenje? Srčeka te razgibanosti je bilo dogovarjanje, domišljanje, iskanje najboljšega. Za koga torej vse to?

Za naše otroke in mladino. Za nas vse. Za vsakogar izmed nas. Vseeno je, ali dokujemo na Svetini, v Lokrovcu, v Vojniku, v Kmpolah, na Dobrni ali v kateremkoli kraju, vasi, zaselku in celjski družbeni skupnosti.

Kajti vse, kar vsakodnevno delamo, ustvarjamo, je namenjeno vsem nam, občanom in delavcem Celja. Če ne bi bilo samoprispjevka, do leta 1982 ne bi imeli novih mest v organizirani vzgoji in varstvu skoraj 1100 naših otrok. In veliko skrbi bi vsak dan tiščalo v srcu naših žena in mamic. Manj uspešno bi premagovale težave in naloge na delovnem mestu. To, ali bosta 1100 otrokom zagotovljena organizirana vzgoja in varstvo, ni povezano samo s srečo teh družin. Posredno to čutimo vsi, preko delovnih mest, in boljših delovnih rezultatov, preko zadovoljstva

žena, v nasmehu naših otrok.

Ali zdravstveni postaji v Vojniku in Storah. Ne samo Vojničani ali Storjani. Ne samo vse bližnje krajevne skupnosti ali manjši kraji, od koder bodo občani hitreje dospeli do zdravstvene oskrbe, do učinkovitejše pomoči. Vsi celjski delavci in občani bomo čutili in spoznali, kako solidarnost s samoprispjevkom enakomerno razvija posamezna večja središča v celjski družbeni skupnosti in po tej poti postopoma odpravlja razlike v družbenem in s tem tudi v osebnem standardu.

V dosedanji politični akciji smo včasih pozabili razmišljati v takem slogu. Se priplava na površje ozka zaprtost v meje krajevne skupnosti ali temeljne organizacije združenega dela. Spregleda nauke preteklosti in človeške modrosti, kako le močna povezanost med ljudmi premaga in zlomi vse prepreke.

V celjski občini smemo in moremo z odprtimi očmi gledati na sadove vse večje povezanosti in hitrejši preobrazbi našega življenja. Ne gre samo za prvi samoprispjevke. Gre še za celo vrsto drugih akcij in dogovorov, ki niso ostali na papirju. Od tehniškega šolskega centra, Golovca, različnih kulturnih in novoletnih prireditelj, stabilizacijskih naporov, mnogih

krajevnih akcij za ceste, vodovode, telefonske priključke. Zamislimo se za hlp in se vprašajmo, kakšen utrip bi lahko izmerili v Celju pred leti in kakšnega danes? Kakšno je bilo takrat naše razpoloženje, naše počutje — kakšno je danes? Ali vidimo nenehno rasti, pomlajevanje in prebujanje Celja?

Delavci in občani Celja oh krepkejši družbeni povezanosti kljub mnogim težavam vse odločneje potrjujejo in uveljavljamo našo družbeno skupnost kot eno izmed najpomembnejših slovenskih središč.

Brez samoprispjevka kot že zelo preizkušene poti naše smelosti in sposobnosti ne bi uresničili naših skromnih ali zahtevnejših želja in ciljev. Ne v prejšnjem ne v sedanjem srednjeročnem načrtu družbenega razvoja celjske skupnosti.

Ali si lahko zamislimo naše življenje in družbeni standard leta 1982 brez sedmih vzgojnovarstvenih ustanov? Brez dveh zdravstvenih postaj? Brez dveh telovadnic? Novega prizidka in nove osnovne šole? Brez ureditve kulturnih domov? Pa brez nove glasbene šole?

Danes smo lahko ponosni na včeraj doseženo. Bili bi slabi gospodarji, ko bi se zadovoljili s tem, kar imamo. To bi bil konec — za-

ostajanje. Nezadovoljstvo. A mi vsi hočemo razvoj, spreminjanje našega življenja. Hočemo več, boljše!

Je že res, da se brez muje še čevljev ne obuže. Da se moramo zavestno odločiti — ZA, zato ker vemo, kaj nam ZA obljublja. Kaj nam vsem pomeni. Če se ZA zavestno opredelimo, tedaj se ne morejo v nas oglašati dvomi zaradi kakšne podražitve ali zaradi roka izgradnje, ker bi objekt radi prej imeli, ali zato, ker letos v naši KS iz samoprispjevka ne bomo nič pridobili. In podobno.

Vsak dan in vsak jutri je v naših rokah. Z dirigentsko palico samo upravljamo. Njen zamah bo toliko močnejši, kolikor samo želimo.

Zato v nedeljo, 16. januarja 1977 pohitimo na glasov-

valno mesto navsezgodaj. Vsak od nas bo prispeval svoj delež na kupček, ki ga bomo nato vsi porabljali. V vsakem ZA je torej zmaga solidarnosti, hitrejšega razvoja in preozbrzbe našega življenja. Ne gre le za ta navadni uspeh referenduma. Gre za veliko večino glasov ZA, gre za novo potrditev, kako imamo Celje radi, kako smo vse bolj čvrsto družbeno povezani in pripravljeni združeno stopati po nepretrgani razvojni poti družbeno bogatejšega življenja.

Nedeljski ZA je potemtakem ZA za naše boljše življenje. Za našo še večjo povezanost, za še trdnejšo odločenost, kaj hočemo. Hočemo in moramo pa le naprej.

JOZE VOLFAND

ZDRUŽENA VZGOJA

V občini Slovenske Konjice je uspel referendum za združitve vzgojnega varstva in šolstva v občini. Združilo se je pet centralnih osnovnih šol in vzgojno varstveni zavod. Za združitve je na nedavnem referendumu glasovalo 90 odstotkov udeležencev. Najbolje so se odrezali v Posebni in Glasbeni šoli, kjer so 100 odstotno glasovali za, najslabše pa je bilo v osnovni šoli Dušana Jereba z 71,4 odstotki. Na šoli so ostala tajništva, računovodstvo je enoino, največ pa bodo z združitvijo pridobili pri poenotenju in dobili pri poenotenju in enakopravnem oblikovanju vzgojno učnega procesa v občini, kar je bilo tudi osnovni cilj združevanja.

D. M.

Prostor za naročnikov naslov:

II. SAMOPRISPEVEK CELJE: 16. JANUAR — REFERENDUM

NA PRAGU NOVE SOLIDARNOSTI

Občani in delovni ljudje v celjski občini bodo v nedeljo, 16. januarja spet odločali. Z glasovanjem. Odločali o drugem samoprispevku, odločali tudi o hitrejši družbeni preobrazbi, odločali o lepšem jutri. Za vse. Tokrat ne samo za otroke, kot so to storili pred petimi leti z uveljavitvijo prvega samoprispevka, marveč v resnici za vse. Tudi zase. Kajti program drugega samoprispevka je dosti širši in zajema kar pet interesnih področij: vzgojo in izobraževanje, otroško varstvo, zdravstvo, kulturo in socialno skrbstvo, torej skrb za ostarele občane.

OTROŠKO VARSTVO

SLAVKO VERDEL

»Razveselljivo je dejstvo, da je vedno več staršev, ki se zavedajo, da vzgojno-varstveni zavod ni le organizacija, kjer je njihov otrok določen čas dneva v varstvu, ampak, da je predvsem vzgojni zavod. Starši tudi vedno bolj spoznavajo ugotovitve znanosti, ki dokazujejo, kako pomembna za vsestranski razvoj človekove osebnosti je pravilna vzgoja otroka v njegovi predšolski vzgoji. Taka spoznanja pa povzročajo pri starših veliko željo po čim hitrejšem vključevanju otrok v vzgojno-varstvene ustanove.

Zaradi velikega števila prošelj in premajhnih zmogljivosti naših vzgojno-varstvenih ustanov, pa smo morali tudi v tekočem šolskem letu zavrniti nad 200 prošelj za sprejem. To je seveda huda udruga za starše, predvsem za zaposleno mater.

V naši občini imamo vključenih v vzgojno-varstvene zavode blizu 1800 otrok, ali 30 odst. predšolskih otrok. Naš cilj pa je, da postopoma omogočimo vsem predšolskim otrokom, da bodo deležni družbene vzgoje in varstva. To je naš dolgoročni cilj, ki ga bomo dosegli toliko prej, kolikor več bo na razpolago sredstev za te namene.

Ker so velike potrebe po družbeni vzgoji in varstvu splošno znane, sem prepričan, da bomo v nedeljo, 16. januarja na referendumu vsi glasovali za uvedbo samoprispevka.

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

FRANC BERGINC

Z uspehi prvega samoprispevka smo zadovoljni šolniki, vzgojitelji in starši.

Razumljivo je, da v programu drugega samoprispevka naša izobraževalna skupnost ni zastopana v tako ve-

Tako je v celjski občini na začetku poti nova solidarnostna akcija. Nova pobuda, da z združenimi sredstvi skupaj rešujejo nekatere pereče probleme družbenih dejavnosti. Sicer pa tiste, za katere so se odločili sami. Mnogi med njimi so na svojo uresničitev čakali dolgo vrsto let. In tudi zato uživa ta program najširšo podporo. Tako tudi ta primer kaže, da brez solidarnosti ni družbenega napredka.

In zdaj prepustimo besedo predsednikom skupščin tistih občinskih samoupravnih interesnih skupnosti, ki so s svojimi delovnimi načrti zajeli v skupen program drugega samoprispevka v celjski občini:

likem obsegu kot v prvem, ker razumemo, da so potrebe tudi na drugih področjih družbenih dejavnosti. Kljub temu smo v program sporazumno uvrstili najvažnejše naloge pri gradnji novih objektov. To je še eno novo osnovno šolo, ki je zaradi preobremenjenosti drugih nujno potrebna, zatem adaptacije na osnovni šoli Franja Vrnčiča na Hudinji, kjer bomo poleg prostorov za pedagoško delo dobili še pomemben družbeni center za potrebe prebivalcev hudinjskega območja, pa tudi gradnjo dveh novih telovadnic: pri osnovni šoli Prve celjske čete v Celju ter v Frankolovem, kjer je še edina popolna osnovna šola, ki je brez pokritih prostorov za redni pouk telesne vzgoje. Menim tudi, da delim mnenje z vsemi občani, da je tudi nova glasbena šola več kot nujna.

Prepričan sem, da bomo z izpolnitvijo tega načrta bistveno izboljšali pogoje za vzgojo in izobraževanje, zato pozivam starše naših šolarjev in druge občane, da z udeležbo na nedeljskem referendumu pripomorejo k zdravi duševni in telesni rasti najmlajših članov naše socialistične skupnosti.

KULTURA

ANTON AŠKERG

»Novi samoprispevek je pomemben zaradi tega, ker prvič vključuje tudi kulturo. Med akcijami, ki so posvečene kulturi sta zlasti pomembni dve: prvič center pri šoli Franja Vrnčiča na Hudinji še

iz razloga, ker se v tem primeru združujejo sredstva dveh interesnih skupnosti — izobraževanja in kulture. Na ta način se racionalno formira center, ki bo služil mladini in vsem krajanom. Najpo-

membenjši sta seveda dvorana in knjižnica v okviru tega centra. Druga pomembna akcija je gradnja nove glasbene šole, saj je zadnji čas, da ta dejavnost dobi ustrezne prostore zaradi porasta razvoja glasbene dejavnosti v občini. Omeniti moram tudi adaptacijo dveh kulturnih domov. V Trnovljah, kjer deluje znana gledališka družina Zarja in graščina v Socki, kjer je šola in prostori za družabno udejstvovanje krajanov.

Ze prvi samoprispevek pred petimi leti je pokazal visoko stopnjo družbene zavesti naših ljudi in prepričan sem, da bo drugi samoprispevek to, ne samo potrdil, ampak pokazal na to, da se je ta zavest in volja delovnih ljudi za solidarno obliko gradnje in dviga družbenega standarda še okrepila. Pridobitve v korist kulture pa niso samo v mejah nje same, ampak nedvomno najširšega družbenega pomena.

OBRAZI

tudi krajevni družbeni center. Tu imamo zdaj koncerte, druge nastope, proslave, zbornice občanov, predavanja in podobno.

Pomembna za nas in širše območje je bila tudi akcija za ureditev nove mrliške vežice na vojniškem pokopališču. Za ta dela smo krajanji Vojnika, Ljubecne, Trnovelj in Skofje vasi skupaj zbrali okoli 30 milijonov starih dinarjev, predračun za ta dela pa je 125 milijonov. Spet dokaz več, da pri nas solidarnost živi in da znamo ceniti prizadevanja širše družbe, ki nam pomaga pri reševanju naših problemov, je pripovedoval Hubert Kolšek.

V krajevni skupnosti Vojnik se z veliko odgovornostjo lotevajo pomembnih nalog. In če bi jih vprašali, katera je naslednja naloga, poleg cest seveda, ki je v teku, bi rekli vsi po vrsti — kulturni dom.

M. BOZIC

ZDRAVSTVENO VARSTVO

ALOJZ POTOČNIK

Veseli me, da je tudi zdravstvena skupnost prišla v program drugega samoprispevka do svojega deleža. S tem bomo dobili zdravstveni postaji v Vojniku in Storah ter preurejen zdravstveni dom v Celju. V vseh primerih gre za rešitev starih problemov, še posebej v Vojniku in Storah. V celjskem zdravstvenem domu pa je v načrtu izpraznitev tistih prostorov, ki jih zaenkrat zasedajo nezdravstvene dejavnosti. Gre za adaptacijo in ustrezno opremo teh prostorov, pa tudi za ureditev novih zdravstvenih ambulant za tiste kolektive, ki jih še nimajo.

Vzporedno s tem ima občinska zdravstvena skupnost še določene obveznosti pri sofinanciranju modernizacije regionalne bolnišnice v Celju. V tem primeru gre za druga sredstva in ne za tista, ki jih bomo zbirali s samoprispevkom, saj je to regionalna ustanova. Zato bodo pri financiranju teh del sodelovale tudi druge občinske zdravstvene skupnosti našega območja.

Naša skupnost je zadovoljna, da je prišla v program drugega samoprispevka s temi objekti, kajti tako bomo zadovoljili ne samo zavarovance, marveč tudi zdravstvene delavce. Težko je namreč dobiti zdravstvenega delavca, ki bi delal v neurejenih in pomanjkljivo opremljenih prostorih. Zato sem prepričan, da uživa ta program pri občanah in delovnih ljudeh polno podporo.

SOCIALNO SKRBSTVO

FANIKA JUGOVIČ

»Vsi, ki delamo na področju socialnega skrbstva toplo pozdravljamo Samopri-

spevek II. Trdno sem prepričana, da se bo ogromna čina občanov celjske občine izrekla ZA, saj bomo le tisto, kar smo dogovorili v srednjeročnem programu uresničili le s sredstvi, nimami od vseh nas.

V samoprispevku II. se več pojavlja tudi področje socialnega skrbstva in socialna pomoč. Naša občina Doma oskrbovanja Novo Celje, kar pomeni stveno izboljšanje življenjskih pogojev ostarelih. Gre za milijonov dinarjev. Ti milijoni bodo pomenili ugodne razmere življenja starih ljudi, ki danes žive v Novo Celju. Vedno smo v teh širih skupnih akcijah dajali veliko pozornost naši mladini in prav je tako, prav je tudi, da ne pozabimo na ostarelih in omenjenih jim omogočimo, da svoja leta preživijo urejeno.

Vsi vemo, kako nujno potrebna je sanacija Novega lja, saj smo o tem v zadnjih letih neprenehoma pravljali na vseh ravneh. V Celju je med prioriteta mi investicijami, ni prostostarelih, temveč zahtevalovnih ljudi Celja. To so razali na številnih zbornic. Samoprispevek nam bo ničeno pomenil, otrokom, in vsem ostarelim, boljše, si jutrišnji dan!

KDO BO ZMAGAL

Tudi zdaj. Ob referendumu za uvedbo drugega samoprispevka v celjski občini.

Prvi poziv vsem drugim krajevnim skupnostim celjski občini so izrekli Medlogu. Potem so oglasili tudi na Dobru Tu predvsem zaradi tega ker so zmagali na tekmovanju ob uveljavitvi prvega samoprispevka v celjski občini. Torej, pred timi leti.

In zdaj gre spet za predvsem pa bodo rezultate tekmovanja ocenjevali po udeležbi na referendumskem glasovanju. Časa, ki ga bodo porabili za popolno izpolnitev naloge in podobno.

ODLOČAMO

● Odštevam dneve. Do referenduma. Do nedelje odločite o uveljavitvi drugega samoprispevka.

● Na glasovanju o drugem samoprispevku bomo sodelovali okoli 45.000 volivcev oziroma občanov in delovnih ljudi v celjski občini.

● Na celotnem območju je urejenih 130 glasovalnih mest.

● Če slučajno niste dobili vabila za nedeljsko glasovanje, se zglasite na najbližjem glasovalnem mestu na območju svoje krajevnne skupnosti. Če ste stalni prebivalci celjski občini, bodo vaš primer rešili kar na glasovalnem mestu, ne da bi hodili kamorkoli drugam.

● Na referendumu bodo občani celjske občine odločili o programu drugega samoprispevka, ki zajema osem del iz petih interesnih področij: otroškega varstva, ostarelih, kulture, zdravstva in socialnega skrbstva.

● Ne odlašajte s prihodom na glasovalno mesto. Ob vito svojo dolžnost in pravico v jutranjih ali dopoldanskih urah. In potem bo še dosti časa za razvedrilo, počitek. Če li pa boste tudi prijeten občutek, da ste s svojim glasovanjem sodelovali k uspešni realizaciji nove solidarnostne akcije. — hvala v naprej!

HUBERT KOLŠEK

Izbrali smo enega. Lahko bi jih več. Med njimi na vsak način tudi osnovno šolo v Vojniku in njene ravnateljice Mira Klančnik. Kajti, ni večje akcije v kraju in krajevni skupnosti, da bi ne pomagal šolski kolektiv v najširšem pomenu besede.

»Tudi zdaj, v pripravah na drugi krajevni in prav tako drugi občinski sa-

moprispevek, nam je bila šola desna roka,« je poudaril Hubert Kolšek, ki že polnih trinajst let vodi svet krajevnne skupnosti v Vojniku.

»Solidarnostne akcije imajo na našem območju že dolgoletno tradicijo. Z združenimi močmi smo veliko dobili. Seveda pa pri vsem tem ne gre pozabiti, da nam je še vedno dala občinska skupnost. Uredili smo vodovode. Zdej so v vsaki vasi v naši krajevni skupnosti. Prav tako smo zboljšali stanje na cestah. Namesto lesenih imamo betonske mostove. Lani smo sklenili elektrifikacijska dela. Električno luč so dobili še štirje kmetje v Globočah. In potem igrišče za šolo, da ne omenjam razne očiščevalne akcije in še marsikaj.

V Vojniku smo se že leta 1968. leta odločili za krajevni samoprispevek. Takrat je zajel le kraj sam. S temi sredstvi smo asfaltirali 1,2 km cest. Takrat smo zbrali okoli 7 milijonov starih dinarjev, vsa dela pa so stala okoli 28 milijonov. Torej, je bil delež občine in kra-

jevne skupnosti neprimer- no večji. Zdej se lotevamo drugega krajevnega samoprispevka. Zanj bomo glasovali prav tako v nedeljo, 16. 1. m. Gre za asfaltiranje 16,7 km krajevnih cest. Sami bomo za to zbrali okoli 180 milijonov starih dinarjev, medtem ko bo vrednost del skoraj desetkrat večja. In spet bo družbena skupnost tista, ki nam bo dala neprimerno več kot smo sposobni zbrati sami.

Vzporedno s tem tečejo oziroma se že zaključujejo priprave za uveljavitev drugega občinskega samoprispevka. Z njim bomo dobili novo zdravstveno postajo in otroški vrtec. In spet — več bomo dobili kot zbrali. In prav zaradi tega smo sli pogumno v kar dva samoprispevka: krajevnega za ceste in občinskega za zdravstveni dom in otroški vrtec. Sicer pa naši ljudje niso pozabili, da so s sredstvi prvega samoprispevka dobili prizidek osnovni šoli, ki je stal nad milijardo starih dinarjev in ki je postal

JUBILEJ TONETA VIDMARJA-LUKE

JUNAKOVIH 60 LET!

JOŠKO LOJEN: PONOSNI SMO, DA IMAŠ PRI NAS DOM-

Minuli petek je v klubskem prostoru zdravilišča v Rogški Slatini bila slovesnost, katere osrednja osebnost je bil narodni heroj, komandant legendarne 14. divizije Tone Vidmar-Luka. Ob svoji 60. letnici je Tone Vidmar dobival čestitke iz vse domovine in dan pred dogodkom v Rogški Slatini je bil v Ljubljani odlikovan z visokim odličjem — redom republike z zlatim vercem. V Rogški Slatini so slavljenca priredili prigraden sprejem v imenu vseh družbenopolitičnih organizacij šmarske občine in krajevne skupnosti Rogška Slatina. Navzoči so bili nekateri njegovi soborci, med njimi sekretar za narodno obrambo SR Slovenije Miha Butara-Aleks, sekretar republiškega odbora ZB NOV Tone Turnhar in komandant Pokrajinskega štaba TO Vid Jerič.

V imenu občanov šmarske občine, družbenopolitičnih organizacij, skupščine, samoupravnih organov je slavljenca najprej čestital predsednik občinske skupščine Joško Lojen, ki je v svojem kratkem nagovoru poudaril samo nekaj najbolj bistvenih življenjskih mejnikov iz bogatega, težkega in ustvarjalnega življenja jubilanta. »Predvsem pa,« je poudaril Joško Lojen, »smo občani naše občine veseli, da sem si Rogško Slatino izbrali kot svoj domači kraj in postal občan šmarske občine!«

Slavljenec Tone Vidmar-Luka se je zahvalil za čestitke in preprosto razložil razloge, ki so ga naredili občana Rogške Slatine pred več kot dvema desetletjema. Zahvalil se je za čestitke in za tovarništvo ter pozornost, ki jo je deležen v tem kraju vsa leta po vojni.

Pri omizju so udeleženci nato prebrali nekaj ur v pogovoru s slavljencom. Z zdravilci so se potem do junaka revolucije obrnili še drugi. Pri omizju so udeleženci

Joško Lojen izroča darilo Tonetu Vidmarju-Luki

nato prebrali nekaj ur v pogovoru s slavljencom. Z zdravilci so se potem do junaka revolucije obrnili še drugi. Tako je v izbranih besedah opisal slavljenca kot komandanta in človeka nekdanji soborec Tone Turnhar, ki je posebej poudaril herojevo skrb za ljudi, za borca in pri tem ni delal razlike med tistimi, ki so vodili muže in onimi, ki so poveljevali. S čestitkami je z zbora pohorskih partizanov, z zbora

Zidanske brigade, ki je poveljal prav tisti čas v Mariboru, prišel Stane Kolkalj in slavljenca izročil monografijo Zidanske brigade s podpisom vseh udeležencev zbora. Na našem posnetku je prizor s sprejema v Rogški Slatini v trenutku, ko predsednik občinske skupščine Joško Lojen izroča spominsko vazo jubilarcu ob njegovi šestdesetletnici.

J. KRASOVEC

GORENJE

BARVNI TV

POVEČANJE PROIZVODNJE

Tovarna gospodinjstke opreme Gorenje v Velenju se lahko med redkimi povali, da je v lanskem letu imela na

področju proizvodnje lepe uspehe. Tako so samo lani proizvedli nad dva milijona izdelkov bele tehnike, celotni dohodek pa je bil okoli 4 milijarde. Pri tem je treba posebej poudariti to, da se je Gorenje zelo uveljavilo na tujem tržišču, kjer so samo lani prodali okoli 900 tisoč izdelkov v vrednosti 850 milijonov dinarjev.

V primerjavi z letom 75 so lani v Gorenju pravzaprav povečali proizvodnjo vseh svojih izdelkov, hkrati pa so skrbeli za kvaliteto, ki je danes prvi faktor za uveljavitev tako doma kot na tujem ali na kratko, ki gre v prodajo. Res je, da so v začetku lanskega leta pri prodaji imeli nekaj težav, vendar se je to izboljšalo v drugi polovici leta, ko so dosegli toliko, da so izpolnili predviden plan in ga celo presegli.

Za Gorenje je znano, da si za vsako leto postavi velike načrte, ki jih potem tudi izpelje. Tako bodo letos vse sile usmerjene v povečanje proizvodnje, to pa bodo dosegli, da bodo njihovi izdelki kvalitetni. Tega se tudi zavedajo in na tem delajo. Med novostmi za letošnje leto moramo omeniti predvsem lasten barvni televizijski sprejemnik, ki je rezultat skupnega dela njihovih strokovnjakov in služb, ki delajo na takšnih in podobnih projektih. Barvne televizijske sprejemnike ne pripravljajo za prodajo samo na domačem tržišču, temveč tudi na tujem.

V Gorenju, ki se še celo vrsto let uvršča med prominentne proizvajalce bele tehnike pri nas, želijo vse doseči samo z visoko kvaliteto in sodobno tehniko.

POGLEJMO V SVET

PISE IVAN SENICAR

NOVOLETNA POSLANICA PREDSEDNIKA TITA je široko odjeknila. Tuje časopisne agencije poudarjajo predvsem ugled naše dežele in našega predsednika v svetu, velik pomen enotnosti in neodvisnosti Jugoslavije in njen vse trdnjši mednarodni položaj, kljub raznim pritiskom nanjo. — V Egiptu in Libiji se že pripravljajo na obisk našega predsednika. — Vse odločnejše postajajo zahteve z raznih strani, da naj se obnovi ženevska konferenca o krizi na Bližnjem vzhodu. O tem bodo razpravljali tudi v Damasku 11. januarja na sestanku članov centralnega sveta palestinske osvobodilne organizacije. — V OZN so sprožili novo pobudo za pogajanje med grško in turško skupnostjo na Cipru. — Na Kitajskem se krčevito pripravljajo rehabilitacija Tenh Hsiao-pinga, ki je bil po smrti Ču En-laja vršilec dolžnosti premiera in so ga zaradi sedesnih odklonov odstranili s položaja aprila lani. — Avstrijski obrambni minister je, najbrž v skrbeh za Avstrijo, zahteval, naj se dočela oborožiti z raketnim orožjem, kar pa je kancler Kreisky zavrnil. — Delegacija skupščine SFRJ se mudi v prijateljski Indiji. Jugoslavijo pa je obiskal zunanji minister Grčije.

GRČIJA (9 mil. prebivalcev, 131.944 kv. km) je pred dvema letoma in pol doživela demokratsko obnovo. Leta 1967, ko je kazalo, da bo na volitvah smagala združena napredna levica, je vojska v tistem sporazumu s krajem izvedla državni udar. Ta je pripeljal na oblast vojno hunto, prišlo je do razglasitve republike 1973. leta, kralj pa je še prej pobegnil v tujino. Zaradi notranjih in zunanjih težav pa je hunta 1974. leta odstopila. Novi demokratski režim je uvedel ustavo, dovolil delo političnim organizacijam in razpisal volitve. Nova politična situacija v Grčiji je med drugim omogočila, da so se obnovili tradicionalno dobri in prijateljski odnosi s to našo sosedo.

Lani je predsednik Tito obiskal Grčijo, grški premier Karamanlis pa Jugoslavijo. Oktobra je bila v Grčiji tudi delegacija skupščine SFRJ, pred dnevi pa je prišel v našo deželo, na povabilo Miloša Minića, grški zunanji minister Dimitrios Bicos. V plodnih razgovorih s grškim gostom je bilo poudarjeno sodelovanje med obema deželama in mednarodna vprašanja.

Glede dvostranskih stikov je bilo ugotovljeno, da so odlični. Vrednost trgovinske menjave v letu 1975 je dosegla 118 milijonov dolarjev, kar pa je bilo lani preseženo že v desetih mesecih. Uspešno se razvija tudi medsebojni turizem. Lani je bilo v Grčiji okoli 500.000 naših turistov, Jugoslavijo pa je obiskalo okoli 100.000 Grkov. Prav tako so poudarili široke možnosti na področju informativnega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja. Obe strani pripravljata dolgoročni sporazum o gospodarskem, industrijskem in tehničnem sodelovanju. Tak dogovor pa bo še bolj spodbudil naše in grške delovne organizacije in gospodarska združenja k sodelovanju.

Glede mednarodnih vprašanj sta Grčija in Jugoslavija — kljub različnim pozicijam v svetu — podobno zainteresirani za utrjevanje miru in varnosti. Naši skupni interesi pa se kažejo predvsem pri spodbujanju balkanskega sodelovanja: že v začetku lanskega leta je bilo v Atenah srečanje balkanskih strokovnjakov za gospodarsko in tehnično sodelovanje. Obe deželi želita, naj bo Sredozemlje področje reda in miru. Zavezata se tudi za rešitev krize na Bližnjem vzhodu na način, kot bo predvidevala resolucija OZN. Jugoslavija in Grčija se tudi skrbno pripravljata za letni sestanek v Beogradu, ko se bo nadaljevala konferenca o varnosti in sodelovanju v Evropi.

Takšno razvijanje odnosov in prijateljstva med obema deželama je pomembno iz več razlogov. Prvič, zaradi neposrednih koristi, ki jih imata obe strani, drugič, zaradi utrjevanja dobrih stikov na Balkanu, in ne nazadnje zato, ker to prijateljstvo kaže na smotrnost naše dobrososedske politike.

ŠENTJUR

VEČJI NAČRTI

ZA LETO 1977 — HITREJŠA RAST

V občini Šentjur pri Celju so opravili analizo gospodarskih gibanj v letu 1976, iz katere je razvidno, da v preteklem letu v tej občini niso dosegli načrtovanih rezultatov. Prav zaradi tega so na loge, ki jih zajema resolucija za letošnje leto, toliko bolj pomembne. V drugem letu srednjeročnega plana bo torej potrebno del zamujenega v preteklem letu nadoknaditi.

V obdobju 1976—80 v občini načrtujejo povprečno stopnjo rasti družbenega proizvoda v višini 11 do 12% ob letni stopnji naraščanja zaposlenosti za 5 do 6%. Osnutek resolucije, ki so ga sprejeli delegati na seji skupščine, predvideva, da bi v letu 1977 dosegli povprečno stopnjo rasti družbenega proizvoda v višini 10 do 11%. Eden od zelo pomembnih elementov bodočega razvoja občine so nedvomno naložbe. Te so za

letošnje leto predvidene v višini preko 30 starih milijard dinarjev. Od tega naj bi približno 80% odpadlo na gospodarska vlaganja, vključno z vlaganji v zasebni sektor kmetijstva. Izmed pomembnejših naložb za letošnje leto bo prav gotovo ureditev poslovnih prostorov Cestnega podjetja Celje in začetek ureditve kamnoloma, ureditev obrata Zlatarne, povečanje obrata Aera v Dobrni, pričetek izgradnje restavracije in blagovne hiše v Šentjurju in seveda vlaganje v kmetijstvo. V letošnjem letu bodo razširili še cestno mrežo in vodovodno omrežje ter pričeli z regulacijo Voglajne v Šentjurju. Tudi prizidek k osnovni šoli v Šentjurju čaka na dograditev v letošnjem letu, večjo skrb nameravajo posvetiti otroškemu varstvu v Šentjurju in na Planini.

M. P.

ODGOVOR ANONIMKI

Vsak dan dobimo v redakcijo veliko pism — podpisanih in nepodpisanih. Prva večinoma objaviteljno ali piscu kako drugače odgovorimo, z drugimi pa je težje in ker ni podpisnika, takšna pisma po vseh pravih upravičenostih najdejo svoj prostor v košu. Gre za to, da verjetno tisti, ki nekaj piše in tistega ne podpiše s svojim imenom in priimkom ter točnim naslovom, ima nekaj »za bregoma«. Nam takšna pisma ne pomagajo nič in jih tudi sploh ne jemljemo resno. Zakaj bi se ob njih izgubljali dragoceni čas?

Takšno anonimko smo dobili tudi takoj po novoletnih praznikih in to iz Zalca, v njej pa je vse polno takšnih »okrasikov«, ki predvsem postavljajo v slabo luč pisca oz. pisce. Resnično zanimivo bi bilo, da bi se tisti sestavljajci pogumno predstavili, utemeljili svoje trditve in potem bi se pogovorili. Tako pa so sami s svojo anonimnostjo konstruktiven dialog prekiniteli, ga sploh niso začeli. Konkretneje, niso dali dobre startne osnove za pogovor in razlasevanje tistega, kar so želeli razčistiti. Zal imamo pri nas še vedno preveč takšnih ljudi, ki pišejo anonimke in drugače klatijo vse vrste čenče po domačih stanovanjih in kavioli, da bi pa svoja »globoka spoznanja« povedali javno, to pa ne.

Ponujamo rokavico tudi tej skupini Zalčanov, naj bo tako pogumna in se podpiše, potem pa bomo tudi vse tisto objavili, za kar pravijo, da je res. In če je res, potem se resnično nima pred resnico nihče skrivati. Skupnica Zalčanov, pogumno na plan, pričakujemo vas!

In še to mimogrede: če že pišete v množini, pišete v množini tako, da se ne vidi, da je ednina popravljen v množino. Pa brez zamere.

Uredništvo

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

ZAKAJ JE PUŠKA TAJNOST?

»Če to ni abotno! Zamislil si, da puška še vedno velja za vojno tajnost, lahko pa v časniku »Naša obramba« prebereš karakteristike mnogo bolj pomembnih orožij naše oborožitve!«

Tako mi je nedavno tega dopovedoval znanec. Res je puška maverica znana vsem svetu. Pa saj ne gre za puško, gre za odnos varovanja zaprtnih podatkov na sploh. Če bomo občani vsak zase in po svojem okusu izbirali mejo, kaj je še tajnost in kaj ni več, potem ne bo nobene tajnosti več. In vaja za čuvanje tajnosti se začne pri puški...

Pustimo ob strani vojaško tajnost. Omenil sem jo samo zaradi tega, da bi bolj nazorno spoznali, kaj je varovanje tajnosti v vsakdanjem življenju.

Recimo: Ni treba popolnoma neznanou, ki se zanima, če je v našem mestu voda zares dobra, na vse kripelje dopovedovati, da je zanesljivo dobra, ker izvira — ovidite, tamle pod

tistim hribom je rezervar. Kaj je na tem hudega? Morda res nič, morda pa se neznanec nahaja na nasprotni strani naše družbeno-politične fronte in bi utegnil podatek zapisati med svoje beležke. Si predstavljamo, kakošno škodo lahko povzroči zastrupljena voda?

PISE IN UREJA: JURE KRASOVEC (17)

Ali: Zelo ponosni smo, da lahko povemo, kako hitro se naša domovina razvija. O tem tudi novinarji zelo radi pišejo in še bomo. Toda ali je treba, da bi nekoga dvomljivo bula prepričali o tem, pripovedovati vsako malenkost. In navadno se volun potruditi zvleči čim več, malo oporeka, dvomi o kvaliteti proizvodnje v kakršni koli tovarni in se da pre-

pričati šele tedaj, ko izstrelimo zadnji adut, češ, kako ne bo kvaliteta odlična, če del proizvodnje odizpaj celo vojska.

Sicer pa ni nujno, da je »radovednost« sovražnik. V neki tovarni se je izkazalo, da je sofer, ki je prišel po neke proizvode, bil v resnici šef proizvodnje v konzumni firmi. Radovednemu soferju so vse pokazali, do potankosti...

Ta je pa dobra, boste rekli! Ali je pri nas mogoče, da so poslovne tajnosti tajnost tudi za domača podjetja? Seveda so! Zakaj potem tisti inženir ni prišel v svojem pravem svojstvu, marveč se je pritihtopil kot sofer. Poslovna tajna je navadno zadeva, do katere kolektiv ni prišel čez noč, vištevno je bilo veliko dela, veliko denarja. Ni »fera«, da bi si kdo kar tako nakradel izkušnje drugega. Za to imamo ličeno, kar pomeni; plačaj nam del stroškov, ki jih nek potent vsebuje, pa ga dobiš.

BRIGADE KOZJANSKO 77

Center za mladinske delovne akcije, ki deluje pri Občinski konferenci ZSMS Sentiur, bo v kratkem izdelal idejni projekt za delo mladinskih brigad, ki bo spet steklo polet. Delovne akcije se bodo razvrstile po krajevnih skupnostih, in sicer bodo zadolžili vsako osnovno organizacijo ZSM, da organizira in izvede vsaj dve akciji na objektih družbenega pomena. Te akcije so se v preteklem letu izkazale kot zelo uspešne.

Zvezno delovno akcijo načrtujejo za letos prav tako na Kozjanskem, saj je zanjo do leta 1980 podpisan družbeni dogovor, s katerim so se obvezale tudi vse interesne skupnosti.

M. P.

HMEZAD ŽALEC

KMALU DOBILI SALON

V APRILU PRODAJNI PROSTOR KMET. MEHANIZACIJE

Hmezadov tozid Notranja trgovina je zadolžen za oskrbo s kmetijskim reprodukcijskim in investicijskim materialom, gradbenim materialom, stroji in strojno opremo, rezervnimi deli in embalažo. Za tako pestro in razvejano dejavnost imajo v domovini vrsto predstavništva in izpostav, že dalj časa pa pogrešajo osrednji prostor, na katerem bi lahko imeli stalno razstavo in prodajo celotnega asortimana.

Vse več je namreč delegacij, pa tudi posameznikov, ki prihajajo v žalec in želijo spoznati celotno ponudbo tozda. Zato so se odločili, da

v Žalcu postavijo sodoben salon kmetijske mehanizacije, v katerem bo stalni razstavni prodajni prostor za celoten asortiman prodaje tega tozda. Poleg strojne opreme in mehanizacije ter kmetijskih reprodukcijskih materialov bo v tem salonu mogoče dobiti kmetijsko orodje, orodje za vrtičkarje, rezervne dele in vrsto drugega blaga, ki ga kmetijski proizvajalci vsakodnevno potrebujejo. Pomembna pridobitev je tudi razstavljena hlevska oprema ter tipski načrti za gradnjo mini farm, silosov, opor za sadjarstvo in vinogradništvo, dreznih cevni in podobno.

Salon kmetijske mehaniza-

VELENJE

RUDARJI USPELI

V 292 DNEH: 4,4 MILIJONA TON

Rudarji so sploh znani po tem, da tisto, kar si zadajo kot nalogo, tudi izpeljejo. Velenjski rudarji so se ponovno izkazali v lanskem letu, ko so si zadnji dan leta lahko zadovoljni segli v roke, kajti izpolnili so plan, sprejet ob začetku leta. V 292 delovnih dneh so nakopali kar 4,4 milijona ton premoga, kar je za 50 tisoč ton več kot leta 1975. Poprečen dnevni izkop je bil nekaj več kot 15 tisoč ton, največji dnevni pa 18 tisoč 800, ki so ga dosegli lani 19. februarja. Tako so lani presegli predvideni plan za 1,15 odstotka. Tolišno količino premoga je pomagalo nakopati

in spraviti v promet 3650 rudarjev. Zanimivo je, da bi njihov lanskoletni uspeh bil še večji, če jih med letom ne bi prizadel vdor vode, ki je za nekaj časa prekinil ali vsaj zmanjšal izkop premoga.

V letošnjem letu so se velenjski rudarji odločili, da bodo nakopali 4,5 milijona ton premoga, katerega velika večina bo porabljena za šoštanjsko termoelektrarno, delovne organizacije in nekaj nalega tudi za drobne potrošnike. V rudniku, ki je TOZD REK, želijo v letošnjem letu zaposliti 200 delavcev, kajti z njimi in sedanji bodo lahko izpeljali zastavljeni program. Kakorkoli že, velenjski knapi znajo prijeti za delo, to pa so že velikokrat dokazali in tako ni mesta za pesimizem, da ne bi podobno bilo tudi letos. Na sliki: Velenjski rudarji se upravičeno lahko smejejo, saj so tudi lani za 50 tisoč ton presegli letni plan. Kljub določenim težavam so uspeli, za letos pa pravijo, da bodo dosegli še več. Tudi zaradi dela velenjskih rudarjev nam je tako toplo in svetlo...

Besedilo: TONE VRABL

Slika: LOJZE OJSTERSEK

Seljski samoprisevek: Solidarnost krepiti in plemeniti

B. STAMEJCIC

SL. KONJICE OBRTNIKOV MANJKA

Res je, Slovenske Konjice se lepo razvijajo. Stanovanjski bloki in sebnе hišice. Tudi kaj ki za napeljavo oziroma popravilo centralnih ogrevanj, za vodovodno-inštalaterska dela in drugi, leg tega, da ni rednih strojev za ta dela, ni tistih, ki delajo samo po dne. Zato pa imamo liko šušmarjev. Vsi ti seveda zaposleni in se koj po rednem delu potijo na šušmarsko delo, ki traja šestokrat po v noč. Na redno delo hajajo torej utrujeni, pa tudi primeri, ko niške izostanke izkoristijo za šušmarsko delo.

Seveda se vprašuje, kako dolgo bo to trajalo in kdaj bo v Konjicah obrtnikov?

J. LAZAR

Dobrava 75, Konjice

NOV VPRAŠALNIK

Danes popoldan se v Celju prvič letos sestaja dinacijski odbor za stalno ceno pri občinski konferenci SZDL. Tema seje bo INDOK vprašalnik, s katerim so že minulo leto spremljali stabilizacijska prizadevanja in delo v temeljnih organizacijah ženskega dela. Cilj, ki zastavlja odbor letos, je, da bi kar najbolj olajšal dinacijskim odborom v spremljanje njihove strokovne aktivnosti. Za to tudi INDOK vprašalnik živel prve pomembne membe. Povsem je prilagojen mehanografski delavi. Podatke bo sedel sprejemal in obdeloval računski center v Celju razvojnem centru.

OBMOČJE

PONOSNI NA PRIZNANJE

SPREJEM ZA KRAIGHERJEVA NAGRAJENCA

Gospodarska zbornica Slovenije je letos preko sklada »Borisa Kraigherja« letos že devetletno podelila nagrade, ki nosijo ime po umrlem borcu za nove kvalitetne tokove v našem gospodarstvu, pobudniku in tvorcu gospodarske reforme.

Med letošnjimi štirimi individualnimi nagrajenci sta bila tudi glavni direktor tovarne dokumentnega in kartnega papirja Radeče, Stane Koselj ter glavni direktor zdravilišča Rogaška Slatina, Alojz Libnik.

Oba Kraigherjeva nagrajenca je na sprejemu, ki so se ga udeležili najvidnejši predstavniki regijskih družbenopolitičnih organizacij in ustanov, počastila tudi območna Gospodarska zbornica v Celju. V njenem imenu je spregovoril Janez Lenasi, ki je najprej poudaril delo in snovanje Borisa Kraigherja na gospodarskem področju in v zvezi z nagrado, ki nosi njegovo ime dejal, da jo Gospodarska zbornica podeljuje je posameznikom ali skupinam kot moralno in materialno priznanje za izjemne dosežke trajnejšega značaja pri uresničevanju ciljev organizacij združenega dela in poglabljanju samoupravnih odnosov v gospodarstvu.

Zatem je dejal:

»Tovariša Koselj in Libnik sta iz naše regije in ponosni smo na to priznanje, Stane

Koselj je dobil priznanje za dosežke na področju gospodarstva v vseh letih po vojni. Tovarna dokumentnega in kartnega papirja Radeče je v tem času iz malega podjetja zrastle v močno in sodobno delovno organizacijo z jasnim in utrjenim konceptom. K uspehu delovne organizacije je pripomogla smotrna razvojna politika, ki jo je uveljavil nagrajenec.

Alojz Libnik je dobil nagrado kot priznanje za izjemne dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu v letih 1954. do 1976. Bil je nosilec povezovanja z zdraviliščem Radenci. Zdravilišče v Rogaški Slatini je skoraj v celoti spremenilo svoj stari videz in se uvršča med svetovno znana zdravilišča. Oblika nove zasnove v zdraviliškem turizmu je bila po vzoru Rogaške Slatine kopirana nekajkrat doma in v tujini. S svojo aktivnostjo na področju širšega družbenopolitičnega delovanja in samoupravnega organiziranja v delovni organizaciji in na območju občine, je Alojz Libnik v veliki meri prispeval k reševanju prenekaterih problemov. Za

gotovo bo visoko priznanje pospešilo njegova snovanja pri nadaljnjem oblikovanju novih konceptov in družbenopolitične aktivnosti.

Obema nagrajencema želim obilo uspeha pri nadaljnjem delu!»

M. BOZIC

ŽALEC

VEČ TEMELJNIH ORGANIZACIJ

DOSEŽKI PRI RAZVOJU SAMOUPRAVNE ORGANIZIRANOSTI

V minulem letu so v žalski občini zabeležili lepe dosežke pri razvoju samoupravne organiziranosti v duhu ustave in zakona o združenem delu. Predvsem velja to za združeno delo, saj so v mnogih sredinah sprejeli sklepe o ustanovitvi več temeljnih organizacij združenega dela. Povedati velja, da so te sklepe v večini organizacij že uresničili, v nekaterih pa so tik pred vpisom v sodni register. Prišlo je le do treh sprememb, ki pa so vse objektivnega značaja. Tako v Gradnji ne bodo ustanovili dveh TOZD, saj so s pričetkom leta ukinili gradbeno operativno. Sigma bo postop-

no opustila montažno dejavnost in bo tako organizirana v dva tozda namesto predvidenih treh. V Keramični industriji Liboje pa so ukinili tozid Opekrane Ložnica in je tako KIL organizirana kot enovita organizacija združenega dela.

Temeljne organizacije so lani ustanovili še v Ferralitu, v kratkem pa jih bodo ustanovili tudi v Komunalnem podjetju in na področju vzgoje in izobraževanja. Za uspeh gre šteti le ponesrečen poskus ustanovitve SOZD lesne industrije, ki je z neuspešnim referendumom v Garantu propadla. Tudi dosežki pri razvoju dohodkovnih odno-

sov, vsebinske osnove samoupravljanja in delegatskega sistema so bili v občini dobri. Seveda pa prav na teh področjih čakajo letos največje naloge. Pri razvoju samoupravnih odnosov v žalski občini bodo letos največ pozornosti namenili razvoju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov skladno z ustavo in zakonom o združenem delu. Nadaljevali bodo z akcijo za ustanavljanje tozidov povsod, kjer so za to pogoji. Večji premik načrtujejo tudi pri ustanavljanju pogodbenih organizacij združenega dela. Zaradi slabosti, ki so se pokazale v preteklih letih, bodo letos bolj po-

zorni do koordinacije med delegati in njihovimi lično bazo, do dela konference delegacij in skladnega delovanja samoupravnih interesnosti. In kar se zdi najbolj pomembno, več pozornosti kot doslej bodo namenili smotrni pripravi za seje delegacij in drugih skupščin. Obilje bolj jedrnata in precej bolj razumljiva gradiva. Osnova delu pri razvoju samoupravnih odnosov v našem življenju občine še naprej družbeno delovanje in samoupravno razumevanje, ki je v občini že vrsto let na ravni. BRANKO STAM

Celje — samoprisevek: Brez solidarnosti ni napredka

TURIZEM

PREDVSEM NOVO

CELJSKO TURISTIČNO DRUŠTVO V LETOŠNJEM LETU

Celjsko turistično društvo je drži uveljavljene tradicije. In tako je tudi tokrat na začetku leta seznanilo svoje člane in širšo javnost z okvirnim delovnim načrtom v novem obdobju.

Poleg običajnih obveznosti je tudi precej novih pobud. Posebej razveseljive so tiste, ki nakazujejo sodelovanje z drugimi našimi republikami, kar pomeni, da gre tudi za turistično predstavitev drugih območij. Prva bo v vrsti Srbija. S predavatelji in drugimi delovnimi oblikami bodo predstavili tudi uveljavljene države.

V železnem delovnem programu je skrb za varstvo

okolja še vedno na prvem mestu. Poleg turistične vzgoje, seveda. Tudi turistična propaganda mesta ima svoj položaj. Društvo bo tudi letos pripravilo poletne prireditve, seveda, če bo dobilo kot doslej ustrezno materialno in moralno podporo. In potem še predavanja, izleti, valčkov večer, ki bo letos že deseti itd.

V delovnem načrtu celjskega turističnega društva so dobili izleti že svojo udomačeno mesto. Postali so sestavni del programa. Sicer pa so zaradi dobre izbire poti in organizacije tudi več kot dobro zasedeni.

Tudi letos bo prva pot vo-

dila v Zagreb. Na opereto. Februarja bo avtobus zapeljal v Metliko, marca v Varaždin in Trakošćan, aprila v Zeleznico na Gradiščanskem. Zanimiv bo majski izlet, ki bo združen v vikendom v Vrsarju. Tudi junjski izlet bo dvodnevni — na Kozaro in okolico. Julija pride na vrsto Kostonjevec, avgusta pa Kranj in partizanske Dražgoše. V septembru bo pot peljala na Koroško onstran meje, v oktobru pa v Radence, Ljutomer in Jeruzalem. Novembrski izlet bo v neznanu, decembrski pa spet v Zagreb na ogled Galerije ter na predstavo v Hrvaškem narodnem gledališču.

Prvo predavanje bo že v ponedeljek, 17. t. m. Društvo bo skupaj s turistično agencijo Kompas pripravilo zanimivo predavanje »Z ladjo po Sredozemlju«. V središču februarja pa bo turistični večer posvečen Srbiji. Razgovori, predavanja in prikaz diapozitivov bodo tako za občane kot posebej za šolsko mladino. Na vsak način pobuda, ki zasluži pozornost.

M. BOŽIC

VETERINA

NA POL POTI

KDAJ URESNIČENA INTEGRACIJA

Velja za veterino oziroma prizadevanja o združitvi sedmih veterinarskih postaj na celjskem območju v enega veterinarski zavod s sedežem v Celju.

Ta integracijska prizadevanja je narekovala potreba, da se iz dosedanjih, relativno majhnih veterinarskih postaj, ustanovijo strokovno močan in učinkovit regijski zavod, v

katerem bi uveljavili delitev dela, specializacijo in razvito samoupravo. Tak zavod bi tudi lažje obvladal vedno večjo strokovno problematiko zdravstvenega varstva v sodobnih rejah z večjo koncentracijo živali pod eno streho. Hkrati pa bi se operativna veterinarska služba preko tega zavoda lažje vključevala v združeno delo.

Toda, prizadevanja so ostala na pol poti. Doslej so se združile le tri veterinarske postaje: Celje, Laško in Sentjur v veterinarski zavod Celje, v katerem poslujejo kot poslovne enote. Ostalih pet se še ni odločilo za združitve. To velja za postaje v Slovenskih Konjicah, Smarju pri Jelšah, Zalcu, Mozirju in Velenju!

Kot vse kaže, je ovira za izvedbo popolne integracije v različnih stadijih, saj občine oziroma te veterinarske postaje menijo, da bi morale v okviru veterinarskega zavoda imeti status temeljne organizacije združenega dela, ne pa poslovne enote.

V zasnovi združenega veterinarskega zavoda pa so predvidene poslovne enote samo zaradi manjših stroškov poslovanja.

Kdaj bo torej napravljen končni korak?

MB

SLOVENSKE KONJICE

SKUPNI INTERESI SO

USPEŠNI POGOVORI Z ZDOMCI V SL. KONJICAH

Letos so v konjiški občini oboro pripravili pogovore z zdomci, ki so se v novoletnih prazničnih dneh zanimali za možnost zaposlitve obrtnitvi v domovino. Dva povora, ki sta bila v prvih mesecih novega leta v Slovenskih Konjicah in v Ločah, sta pripravili občinska konferenca delovnih ljudi in sindikati. Udeležba je bila dobra, sploh v primerjavi s prejšnjimi leti.

Zdomci so se najbolj zanimali, kakšne so možnosti za odpiranje samostojne obrtnosti v občini. Ta res ni dobro razvita, saj močno primanjkuje raznih storitvenih dejavnosti in je tudi občina zainteresirana, da izpolni te vrzeli v gospodarstvu. Zanimali so se tudi o možnostih vla-

ganja sredstev, predvsem finančnih v podjetja, kjer bi sami ob vrnitvi v njih delali in jih upravljali, tako kot je že primer na Koroškem. Posebna vprašanja so bila namenjena tudi carinskim predpisom.

Na omenjenem pogovoru pa niso spraševali samo zdomci. Konjiške družbene politične organizacije so se zanimale za njihovo življenje v tujini. Predvsem to, kako se zdomci vključujejo v razna društva. Večkrat so žrtve spekulacij in kriminala, saj marsikdo pobira »pisnino« za društvo, ki ga potem nikjer ni, neznanec pa pobegne s pobranimi markami. Dejstvo je, da si zdomci želijo družabnega življenja, toda treba bi ga bilo organizirati,

ne pa prepuščati naključjem in zlorabam, ki imajo večkrat tudi politično ozadje. Zdomci so tudi potožili, da pogrešajo v tujini predvsem slovenske časopise in sploh dobro obveščanje. Iz drugih republik so dobro založeni s svojim tiskom, slovenske časopise pa zelo težko najdejo, če jih sploh. Zato bi kazalo v Sloveniji organizirati akcijo za boljše obveščanje zdomceev, predvsem v Zvezni republiki Nemčiji.

Letošnji pogovor z zdomci v Konjiški občini je uspel. Pogovori so bili dovolj konkretni in dobro napotilo za naslednje leto, ko bo najbrž spet manj zdomceev v tujini, saj se vračajo. Počasi, a zanesljivo.

D. M.

V središču Mozirja...

MOZIRJE

PRED NOVIMI NALOGAMI

OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA USPEL

Turistično društvo Mozirje je na nedavnem občnem zboru ocenilo dejavnost v minulih dveh letih. O tem je poročal predsednik Ivan Zupan. Pripravili so tekmovanje za najlepšo ureditev okolja, nadalje so obravnavali čistočo turističnih objektov, urejenost kulturnih spomenikov, balkonov in nasadov in še kaj. Odziv na vse te akcije je bil med domačini izreden in tako ni naključje, da je bilo Mozirje na petem mestu glede ureditve v območnem merilu ter drugo v Gornji Savinjski dolini.

Zdaj urejajo kopalnišče. Tu

bodo postavili tudi primerne kabine. Poskrbeli pa tudi bodo, da bo voda v bazenu bolj čista kot je bila doslej. Seveda pa imajo pri vsem tem težave tudi z avlo umiševanja teh naprav, še posebej ker ostaja to početje največkrat neizvedljivo.

Da bi vzbudili pri domačinih čim večji smisel za lepoto okolja, so imeli več predavanj, tudi med šolsko mladino.

Tistim, ki so se najbolj izkazali v urejevanju okolja ter pri gojenju cvetic na balkonih, oknih in vrtovih, so podelili sedemdeset priznanj in

deset plaket.

Velike pozornosti je deležna zamisel o ureditvi parka ob Savinji. V tej akciji sodelujejo tudi slovenski vrtnarji. Prav gotovo pa bo ureditev mozirskega gaja ne samo domača, marveč tudi slovenska posebnost. Tu bo tudi 1978. leta osrednja slovenska prireditev v organizaciji Zveze hortikulturnih društev Slovenije »Hortikultura 78«, ki bo uspela le, če se bodo zanj zavzeli prav vsi ljudje in družbeni činitelji in ne samo mozirsko turistično društvo.

ALEKSANDER VIDEČNIK

Ljubljanska banka

podružnica celje

RADA DELAM Z OTROKI

»Rada delam z otroki. Zato sem si tudi izbrala tak poklic. In pravi užitek je, kadar sem skupaj z mladimi varčevalci, pa naj bo to na osnovni šoli Store, na njeni podružnični šoli na Teharjih ali pa v trebarskem vrtcu. Vsi so zlati...«, je pripovedovala Anica Rovšnik, ki je kar trikratna mentorica pionirske oziroma cicibanove hranilnice.

Vsem ko dela pionirska hranilnica na osnovni šoli Store od oktobra 1975. leta, bo slavila hranilnica na podružnični šoli na Teharjih kmalu prvo obletnico obstoja. Prav tako hranilnica v vrtcu.

Pionirska hranilnica na osnovni šoli v Storah povezuje dobro polovico učencev ali vsega skupaj 280, na podružnični šoli na Teharjih ter v vrtcu pa so vsi učenci oziroma cicibani tudi mladi varčevalci in to vneti. Tudi malčki. Čeprav ne poznajo denarja.

»Da, četudi ne poznajo denarja. Toda, občutek, smisel za varčevanje, se jim že poraja. Res, ne tako kot pri osnovnošolskih otrokih, pa vendar. Ti otročički bodo ločili svetle od rumenih kovancev. Tudi vedo, da za svetle dobiš več kot za rumene... Sicer pa moram reči še to, da z ustanovitvijo hranilnice v vrtcu ni bilo nobenih problemov. To tudi zaradi velikega razumevanja vzgojiteljice Darinke Premrl. In končno so na to pristali tudi starši.«

Pionirska hranilnica v Storah ima svoj samoupravni organ — svet, ki se redno sestaja in tudi vsak mesec poroča o delu in stanju hranilnih vlog. Tudi o tekmovanju. Nalepke, ki jih prejema za nagrado najbolj pridni varčevalci, so lepa spodbuda. Prav tako plaketa, ki roma iz razreda v raz-

red. Sicer pa dela pionirska hranilnica na štorski osnovni šoli trikrat na teden, na Teharjih enkrat na teden, medtem ko hranilnice v vrtcu izprazni enkrat na mesec.

V vseh teh hranilnicah, ki jih kot mentorica usmerja Anica Rovšnik, spodbujajo motivirano varčevanje. In tako ni naključje, da je razmeroma precej dvigov tedaj, ko so pred vrati šolski izleti. Pa tudi nabava šolskih potrebščin je tista, ki vpliva na zmanjšanje hranilnih vlog.

»Da, to delo je naporno. Vzame veliko že tako malo odmerjenega prostega časa. Toda, navzlic temu je lepo!«

ZŠAM CELJE IN DOBOJ

LISTINA O POBRATENJU

PODPIS BO 15. JANUARJA OB PRAZNIKU ZŠAM

Celjska Zveza šoferjev in avtomehaničkov bo letošnji zvezni praznik ZŠAM proslavila nadvse slovesno. Ne le zato, ker letos poteka 25 let, kar je član te organizacije tu, di tovariš Tito, tudi zato, ker si v delu v prihodnjih letih obetajo velike pozitivne spremembe. Na proslavi bodo namreč svečano podpisali listino o pobratenu z Zvezo šoferjev in avtomehaničkov Dobja.

Ze doslej je bilo sodelovanje s šoferji in avtomehaničniki iz pobratene občine zgledno. Žal pa se je preveč omejevalo na obiske in seznanjanje z delom oziroma problemi, na katere so naleteli pri svojem delu. Sodelovanje po podpisu listine o pobratenu pa so si zamislili precej bolj poglobljeno. Obe Zvezi — celjska in dobojska bosta v prihodnje tesno sodelovali na strokovnem področju. V narčtu imajo poenotenje programov vzgoje vozniškega kad-

ra, utrditev dobrih odnosov med vozniki iz obeh občin in podobno. Ker je delovni prostor voznikov v obeh ob-

činah cela Jugoslavija, se srečujejo ob delu s podobnimi težavami. Zato nameravajo sodelovati pri izgradnji do-

RUDNIK LAŠKO

KOMU OPOMIN

KDO BO KRIL IZGUBO V RUDNIKU?

TOZD rudarske proizvodnje v laškem TIMU je v dneh okoli novega leta dobil obvestilo službe družbenega knjigovodstva, v katerem je opozorilo, naj kolektiv ukrene vse potrebno, da zaradi izgube ne bodo dobivali minimalnih osebnih dohodkov.

Cirkular je cirkular in ne izbira, kdo je njegove vsebine bolj ali manj potreben. Vendar je laškim rudarjem segel po sapi. Pred leti na ustavitve obsojen rudnik je ob nastopu energetske krize

dobil »ukaz«, da s proizvodnjo preneha ne sme prenehati, češ, vsaka tona premoga je potrebna. Rudarji, ki so medtem svojo akumulacijo vlagali v investiranje nove nadomestne proizvodnje, v TIM, so sicer razumeli nastali položaj, vendar so opozorili, da odpiranje novih odkopov, odstop od takomenovanega »ropanja«, terja investicijske naložbe, več sredstev za vzdrževanje. Objavljeno jim je bilo, da bodo za potrebne investicije v rudniku dobili ustrezen kredit — toda iz tega ni bilo nič. Rudnik ima z odkopom neprimerno višje stroške, predvsem zaradi dolgega transporta iz jame do separacije.

Če pa že odstopamo od veljavnosti tega ekonomskega načela, da za panogo veljajo cene, ki nastajajo v najslabših proizvodnih pogojih, je treba za tiste, ki objektivno ne morejo uskladiti proizvodnje in prodajne cene, najti sistemsko rešitev.

Cirkular pa to gotovo ni!
JURE KRASOVEC

mov za voznike ob velikih parkirskih, skupno poskrbeti za boljše delovne pogoje, predvsem ustrenejši sistem nagrajevanja poklicnih voznikov, za pravno pomoč, v primeru potrebe pa tudi materialno in podobno. Skratka že doslej zgledno sodelovanje bodo še poglobili predvsem na tistih področjih, ki najbolj neposredno zadevajo voznike na njihovih dolgih vožnjah. Celjska ZŠAM, ki sodi med aktivnejše ne le na celjskem območju in v republiki, pa ne namerava ostati le pri tem. Ob izkušnjah, do katerih bodo prišli skupno z ZŠAM iz pobratene Dobja, bodo razvijali tesnejše sodelovanje še z drugimi Zvezami. Predvsem s šoferji in avtomehaničniki iz Bosanskega Broda, Zagreba in seveda z vsemi iz ostalih občin, ki so pobratene s celjsko.

Proslava praznika ZŠAM v Celju bo 15. januarja, ko bo dopoldne delovna konferenca, popoldne pa kulturno-zabavni del praznovanja. Na tem bo nastopil pevski zbor Avto Celje, pionirji osnovne šole Slavko Šlander in drugi. Na proslavi bodo svečano podpisali listino o pobratenu, podelili pa bodo tudi nad petdeset plaket in priznanj za dolgoletno in požrtvovalno delo v Zvezi.

BRANKO STAMEJCIC

ADMINISTRATORKO

za tri ure dnevno iščemo.

Dobro znanje strojepisja je pogoj, znanje nemščine zaželeno. Lahko je tudi upokojenka. Ponudbe pod:
VESTNA IN MARLJIVA

KAJ ŠTUDENTJE ŠTUDIRAJO?

KAKO ŽIVETI?

ŠTIPENDIJE — DENARJA VSE MANJ

O študentski politiki in o problemu nerednega izplačevanja študentov smo že veliko pisali, toda tokrat ne moremo mimo problema, ki postaja iz dneva v dan bolj pečeč.

Do lanskega leta so se sredstva za izplačevanje študentov v redu prelivala, študenti so jih redno prejeli vsak mesec. Toda kmalu so se pričele težave, denarja ni bilo več mesecev.

S študijskim letom 1976-77 se je Skupnost za zaposlovanje Celje odločila, da bo pričela izplačevati študente na hranih knjižice. To je bilo dobro delo, študenti smo se ga razveselili. Toda veselje je trajalo samo dva meseca. Nastal je zastoj, kajti Skupnost se je odločila za ponovno preračunavanje študentov.

Skupna komisija je na svoji seji 25. 11. 1976 ocenjevala uresničevanje študentske politike na osnovi ocenjene finančne situacije ter z upoštevanjem novih kandidatov ugotovila, da bodo razpoložljiva sredstva zadoščala le za 2/3 evidentiranih študentov. Sprejela je sklep, da se pri dodeljevanju študentskega denarja študente upošteva cenaz 2.000 din dohodka na družinskega člana, zóži pa se cenaz na 1.000 din dohodka na družinskega člana istim učencem in študentom, ki se šolajo na področju suficitarnih poklicev. Za dvojni cenaz se je republiška Skupna komisija odločila zaradi kadrovske situacije. Meni, da se je mladina začela za šolanje odločati preveč mimo družbenih potreb,

zato je bilo nujno na vsak način zagotoviti neko vrsto kadrovske prioritete.

Torej so v prvi vrsti razdelili poklice na deficitarne in suficitarne. Med deficitarne štejejo predvsem zdravstvene delavce, pedagoge in tehnične strokovnjake. Kaj pa ostali? So res suficitarni? Kdo lahko reče, da imamo v Celju dovolj ekonomistov, sociologov, pravnikov, kulturnih delavcev, novinarjev...?

Po besedah Anice Spat, je odklonjenih 75 prosilcev, med njimi veliko starih, predvsem študentov, ki bodo čez nekaj mesecev končali šolanje na fakulteti. Ali se je kdo vprašal, kako bodo ti živeli še teh par mesecev? Naj se tik pred zaključkom zaposlijo? Kaj pa študij? Seveda, nato ni nihče pomislil. Ni čudno, da je iz leta v leto manj diplomantov, saj nimajo časa za normalen študij. Kot sem izvedela, ima Občina Celje dovolj denarja za izplačevanje študentov, toda ker mora pomagati še ostalim občinam v Sloveniji, mora sredstva omejiti.

Skupnost za zaposlovanje Celje ne namerava teh 75 odklonjenih prosilcev nič obvestiti o rezultatih, zato svetujem vsem, da se čimprej zanimajo za svoje stanje.

Kako živeti naprej? To je veliko vprašanje, ki si ga zastavljamo vsi študenti.

Ostanejo ti še samo razmišljanja in stara fraza »znajti se je treba«. Pa srečno!

V imenu kluba celjskih študentov — študentov
DARJA GLANONIK

ŠENTJUR

RAZPRAVE BODO

NALOGE ZA BODOČE DELO

Ena izmed večjih in obširnih nalog, ki so se je lotili pri Občinski konferenci SZDL v Šentjurju je nedvomno poživitev aktivnosti krajevnih organizacij socialistične zveze.

Ze sedaj ugotavljajo, da je aktivnost občanov pri zagotavljanju boljših pogojev življenja zelo velika, kar potrjuje vrsta uspešnih akcij v zadnjem času. Ob tej ugotovitvi pa se je kljub temu izkazalo, da ta aktivnost ni povsod enaka, pa naj gre za razvoj kraja ali za druge politične naloge. Bolj uspeli so pri tistih akcijah, kjer je bilo vključenih večje število aktivistov, medtem ko je uspeh vsakodnevnih političnih aktivnosti manjši. Prav vsled tega so se odločili, da bodo poživili delo v vseh krajevnih organizacijah SZDL in zato zagotovili vse organizacijske, kadrovske in druge pogoje, da bi ta celovitost postala v bodoče stalna in celovita.

Se vedno se še vse prepogosto dogaja, da je aktivnost nekaterih krajevnih organizacij usmerjena izključno v obravnavanje in reševanje materialnih vprašanj razvoja krajevnih skupnosti in delno še v nekatere konkretne naloge, ki jih posreduje Občinska konferenca. Malo pa so prisotne druge politične naloge: kadrovska politika, splošni ljudski odpor, družbeno samozasčita, izobraževanje, organizacije proslav in podobno. V bodočem delu bo treba torej težiti za tem, da bo del aktivnosti posvečen konkretnim razvojnim vprašanjem in krajevnih skupnostih. Enakovredno pa morajo biti zastopane tudi druge oblike političnega delovanja.

Posobne naloge čakajo krajevnih organizacij SZDL predvsem pri delovanju delegatskega sistema. Njihova naloga mora postati tudi vključevanje delegatov družbenopolitičnega zbora ter jim posredujejo stališča družbenopolitičnih organizacij zaradi uveljavljanja teh stališč v občinski skupščini.

Da bi se SZDL s svojim delovanjem čimbolj približala občanom, bodo razvili nekatere nove oblike delovanja, med katerimi bodo najpomembnejše sekcije. Sekcija je vsak odprt in širok sestanek občanov, ki se zberejo, da bi obravnavali in razrešili posamezno vprašanje, za katerega so zainteresirani. Tako je sestanek vseh kmetov — kmečka sekcija, sestanek za izobraževanje in kulturo itd. Torej sekcije niso zgolj formalna oblika dela oziroma eden od organov krajevnih organizacij SZDL, ampak predstavljajo metodo dela, ki zagotavlja, da lahko vsak občan na neposreden način izrazi svoja stališča o vseh zadevah, ki ga zanimajo.

Naslednja neposredna oblika političnega delovanja v občani morajo biti sestanki vseh, ki so se v preteklosti pokazali kot uspešna oblika vodenja raznih akcij. Da bi kar najuspešnejše organizirali neposredno politično delovanje z občani, bodo vzpostavili mrežo poverjenikov SZDL. Naloga teh poverjenikov bo v tem, da bodo evidentirali stališča svojih sosaščanov do vseh najvažnejših vprašanj, dajali bodo pobudo za obravnavanje in razrešitev posameznih vprašanj in bodo organizatorji sestankov po vaseh in organizatorji raznih drugih akcij, skrbeli bodo za pobiranje članarine oziroma za vpis novih članov.

To je le nekaj shematsko prikazanih nalog, s katerimi želijo pri Občinski konferenci SZDL v Šentjurju poživiti delovanje in aktivnost krajevnih organizacij. Ob tem pa bo prav gotovo praksa pokazala še druge potrebe in organizacijske rešitve. O vsem tem bo tekla razprava po vseh krajevnih organizacijah SZDL, v osnovni organizaciji ZK na terenu ter po oemovnih organizacijah ZSM. Občinska konferenca SZDL bo povzela razpravo ter sprejela konkretne sklepe glede bodočega dela krajevnih organizacij, oziroma socialistične zveze v celoti.

MATEJA PODJED

Lahko bi se reklo tudi koserija, kramljanje po naše. Pa vendar se mi zdi zdajšnji naslov — spodjedanje samovolje, bolj primeren. Ne zgolj zavoljo primera in primerjave, tudi zaradi opozorila, da se v družbeni skupnosti ne moremo zgolj ravnati po načelu »kar ni prepovedano, je dovoljeno«, patom pa to »dovoljeno« razširjati na vse kar komu (posamezniku) ustreza.

Lani so nam samoupravne interesne skupnosti rastle kot gobe po dežju. Zdaj so nam prišle že tolikanj pod kožo, da se zdi, da brez njih občani ne morejo več urediti svojih interesov in potreb. Zbere se takole pet, deset voznikov osebnih avtomobilov nekega stanovanjskega bloka, na primer. Samoupravno se dogovorijo, da bodo ustanovili ne (samoupravno) interesno skupnost za parkiranje avtomobilov na javnem prostoru ob hiši, skrajšano bomo rekli NISPAJPOH. In v takle NISPAJPOH skupnosti so razdelili enkratne funkcije: ta bo odmeril pločnik po meri avtomobila, oni bo izkopal jamo za drog, spet ta bo poskrbel za prometni znak prepovedi parkiranja in napisano ploščo — dovoljeno za stanovalce itd. Razdelili so si delo in odgovornosti tako kot pritiče organizirani skupnosti (brez

KOROZIJA AVTOKRACIJE

menjave dela), pravico na javni prostor so si že prej kolektivno prisvojili, še pred ustanovitvijo NISPAJPOH.

Občani, ki se te dni mudijo v Celju in jih pot zanesse v Trubarjevo ulico, utegnejo tam okoli železničarskega bloka videti zunanjo podobo take skupnosti. Kot naslov firme: prometni znak prepovedi postanka in parkiranja — dovoljeno le za stanovalce TEGA bloka. Vendar je ta podoba zgolj naključna. Kajti, nihče mimoidočih ni preveril ana kraju samem ali so tamkajšnji lastniki avtomobilov znak postavili po sklepu NISPAJPOH, ali pa kar na lastno pest, vsekakor v brk pristojnim organom, ki skrbijo za javni red.

Zdi pa se, da so ti nemočni, bi lahko rekli (?) stvarno nepristojni, da spravijo v red to kar je v neredu. Pristojnega organa, marveč tega, ki bi odgovarjal za »javni red«, še nimamo. Bo mar zato treba počakati na ustanovitev tega organa? Ali pa lahko odmiranje države naravnamo tudi drugače?

Pa pustimo ob strani ta konkretni primer. Saj ne gre ostati le pri njem. Podobnih skupnosti najdemo več v našem vsakdanu. Skupnost črnograditeljev, kriivolovcev, šušmarjev, teh družčin niti ni tako malo. Njihova filozofija je menda v tem »kar ni dovoljeno je najslajše«, ali pa »vse je naše, naša pravica«. Glejte, tej filozofiji, bolje bi bilo reči kako drugače, se velja

postaviti po robu. Ne zato, da ljudje ne bi smeli graditi, loviti po gozdu, ribariti, hoditi po cestah itd. Ne zato. Ampak zato, ker moramo ljudje svoj interes podrežati družbenemu interesu, interes posameznika interesu drugega in drugih. Kajti, črna gradnja, na primer, ne pomeni le posega v naravo in okolje. To je mnogokdaj še najmanj boleče. S črno gradnjo pridejo še drugi problemi. Električna, kanalizacijska, voda, oddaljenost od šole, trgovine itd. Črnograditelji potem pritiskajo na družbo z življenjskimi zahtevami. Ko nimajo elektrike kolnejo socializem, češ, kakšen je to socializem, če morajo svetiti s svečo in petrolejko ob koncu dvajsetega stoletja. Ljudje se razburjajo, če tega potem ne dobijo. Največkrat tem pritiskom širša družba popušča. Popušča pa lahko tako, da nameni znatna denarna sredstva za rešitev teh zahtev in na žalost tudi potreb. Sredstva pa so odtegnjena reševanju drugih, večjih in po obsegu pomembnejših potreb. Mar tu ne gre za nasilje nad večino? Grobo rečeno in vendar je res! Kam bi prišli, če bi se tako samovoljno obnašali, na primer peči in vozniki na cesti. Vsa bi hodili in vozili, kakor bi se mu zljubilo. Tu, ko je ogrožena naša

osebna varnost, se znamo pravilno vesti. Ko ogrožamo širšo skupnost, nas ni brigal O teh vprašanjih ne modrumo. A bomo morali.

Prvi meseci letošnjega leta so srezvirvanje za rebalans zahtev splošne in skupne (osebne in kolektivne) porabe. Rebalansiranje velja pristopiti seveda drugače kot zgolj s stališča omejevanja sredstev splošne in skupne porabe. Kajti, samo dejstvo, da je sredstev manj kot znašajo zahteve, še ne pomeni ničesar. Poseči moramo še zlasti v rebalans odnosa do porabe, kar bi pomenilo, spremeniti odnos do nastajanja prevelike porabe, do pojavov potratne porabe. Ta pa nastaja vselej, kadar se obnašamo v družbi sebično, nenačrtno in neuskaljeno. Zdaj se še ne moremo pohvaliti, da smo pripravili vse pipice.

Zato velja rebalansirati našo miselnost, ravnanje. In, če se ob koncu povrnemo konkretnemu primeru, se lahko na njem kaj naučimo? Seveda lahko! Ob njem in drugih nešteti. Ustvarjanje nereda terja krepitev državnih organov, da zagotovijo red, to povzroča večjo (dražjo) družbeno režijo, ta vpliva na gospodarjenje, na cene, te vplivajo na osebni in družbeni standard itd. Povezanosti ni konca. Denimo, da danes vsi hišni svetilni sogradiljov pločnike, javne prostore in ceste pred hišo, jutri bi morali zgraditi nove za nestanovalce dotičnega bloka. Takemu samopašništvu se upiramo.

Zato tak naslov, spodnosti samovoljo!
LUPUS

Iz dnevnika SLG

Tudi v letošnjem letu je celjsko gledališče resen kandidat za jugoslovanske gledališke igre v Novem Sadu. Republiška komisija za Sterijino pozorje je izbrala naše Cankarjevo »Pohujšanje v dolini šentflorjanske, ki si ga bo v začetku meseca februarja ogledal še selektor za vso Jugoslavijo. Če bomo izbrani, bomo spomladi na Sterijinem pozorju že tretjič zapored in osmič po vrsti, odkar je bilo Sterijino pozorje ustanovljeno (leta 1956). — Televizijsko snemanje se nam obeta 11. in 12. februarja. Posneli bomo Jovanovićevo igro »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka«, kar je nedvomno še eno priznanje več za lanske letošnje večkrat nagradno uprizoritev. — Do 1. januarja je celjsko gledališče odigralo v tej sezoni 63 predstav, do konca sezone pa jih bo vsekakor čez 200. Ze v tem mesecu jih bo čez 30 uprizorjenih. To so spodbudne številke, ki govorijo o naporih maloštevilnega gledališkega ansambla, o velikem povpraševanju po predstavah, o delih, ki so na programu in njihovi odmevnosti. — Vsak čas pa bo zunaj noviteta, krstna uprizoritev komedije Pavla Lužana ZLATI CASI, LEPI KRASI, ki jo režira Miran Herzog, nastopili pa bodo Nada Božičeva, Marjanca Krošova, Anica Kumrova, Jadranka Tomažičeva, Borut Alujevič, Janez Bermež Drago Kastelic in Jože Pristov. Sceno je zasnoval Avgust Lavrenčič, kostume Vlasta Hegedušič, glasbo je napisal Urban Koder, korepetitor je Edi Goršič, za luč pa bo spet poskrbel Chris Johnson. — Pred koncem leta bosta še dve premieri: Brecht, GOSPOD PUNTILA IN NJEGOVI HLAPECI MATI v režiji Francija Križaja, nastopil bo spet ves ansambel, in pa komedija Dušana Kovačevića MARATONCI TEČEJO CASTNI KROG v režiji gostje iz Beograda Vide Ognjenović. — V pripravah je že tudi repertoar za prihodnjo sezono in če bo letošnja sezona pravočasno končana, vsaj v prvi polovici maja ali še prej, bodo do konca meseca junija že v študiju dela za novo sezono. DRAGO KASTELIC

ŠENTJUR

V SVETU KNJIG

OBETAJOČE DELO IN NAČRTI

V sklopu kulturne skupnosti deluje že vrsto let tudi knjižnica v Šentjurju, ki so jo pred tremi leti preuredili, v preteklem letu pa so ji priključili še čitalnico, ki sicer zaenkrat še ne sprejema bralcev, ker še ni popolnoma urejena. Upajo pa, da bo v najkrajšem času že pričela privabljati bralce, ki bodo prav radi posedali v prijetno urejenem prostoru čitalnice.

Na knjižnih policah šentjurske knjižnice je lepo razvrščenih 6700 knjig vseh zvrst, razen knjig iz strokovne literature. Zofka Kincel je tu knjižničarka že 18 let, v lanskem oktobru, ko se je delo v knjižnici močno razširilo, pa so redno zaposlili še Tatjano Omok. Veliko zanimivosti iz delovnega vsakdana sta nam povedali knjižničarki. Tatjana zaenkrat spravlja v red kartoteko, da bi tako delo lažje in hitreje steklo, kajti knjižnica je zdaj odprta vsak dan. V knjižnici radi zahajajo predvsem mladi, pa delavci, kmetje in vsi tisti, ki jim branje knjig dopolnjuje njihovo vsakdanje življenje. Bralci, sta nam povedali knjižničarki, so disciplinirani in zato je delo v knjižnici še toliko bolj zanimivo in prijetno. Razveseljivo je predvsem dejstvo, da redno zahajajo v knjižnico mladi ljudje; solarji in dijaki. Izbirajo ne samo med obveznimi čitvi, ki jim jih nalaga učni načrt, ampak tudi med knjigami, ki jim širijo in dopolnjujejo splošno obzornje. Segajo po poeziji in predvsem po knjigah domačih avtorjev. Tako so med domačimi pisci še vedno najbolj zaželeni in brani Ingoič, Seliškar, Bevč, Finžgar in

drugi. Le redki so tisti mladi, ki še prebirajo Karla Maya. Vse tako kaže, sta povedali knjižničarki, da mlade bolj zanimajo aktualne domače teme in tudi znanstvena fantastika. Radi prebirajo Svetinovo Ukano in knjige na temo NOB.

V knjižnico prihajajo skupaj s svojimi starši tudi predšolski otroci in tudi oni ne odhajajo domov praznih rok. V knjižnici so jim pripravili pestro izbiro pravljic in slikanic, ki jih sproti, kakor ostale knjige, dopolnjujejo v knjižnici vedno z novimi, najnovejšimi knjigami. In ko bodo v kratkem pritegnili bralce še v lepo čitalnico, načrtujejo, da bi za najmlajše pripravljali ure pravljic. Prišluhnil bodo lahko pravljicam iz plošč ali pa živi besedi, je povedala Tatjana in dejala, da je pripravljena najmlajšim prebirati pravljice. Lepa in vzpodbudna zamisel, s katero bodo na najbolj neposreden način vzgajali bodoče redne obiskovalce knjižnice.

V tem letu pa bodo ustanovili še podružnične knjižnice v manjših krajih šentjurske občine. M. PODJED

RAZSTAVA V CELEI

Celjska slikarja Franc Korošec in Niko Ignjatič te dni razstavljata v prostorih restavracije hotela Celeia. To je njuna tretja razstava v Celju, saj sta pred tem razstavljala že v Celjski bolnišnici, Kovinotehni in zdaj v Celei. Predvidoma bosta imela razstavo svojih ikovnih del v mesecu marcu še v Gradcu.

OBISK IZ CELOVCA

Pred kratkim sta se mudila na gimnaziji v Celju prof. Janko Messner, koroški pisatelj, in mlada literarka Jožica Čertov, ki je dijakinja slovenske gimnazije v Celovcu.

Z dijaki sta se pogovarjala o problemu koroških Slovencev, Janko Messner pa je pripovedoval še o odnosu Korošcev, Avstrijcev in Slovencev, do koroške književnosti. Povedal je, da vsi napredni Avstrijci podpirajo Slovence na Koroškem. Dijaki so si ogledali tudi dve slovenski reviji, ki ju izdajajo na Koroškem. To sta Mladje in Kladivo.

Profesor Messner je pripovedovanje popestril še s posredovanjem nekaterih svojih del.

Jožica Čertov pa se je pogovarjala s člani literarnega krožka in jim prebrala svoje prispevke.

Ves mesec december so dijaki celjske gimnazije zbirali knjige za koroške otroke. Knjige sta gosta odpeljala, da jih bosta razdelila med mladimi. ZELJA CILENSEK

ODMEV NA »ZAMERICO«

DVE PISMI IN KOMENTAR

ALI KDO BI MORAL VEDETI ZA PRAVE ODNOSE V KULTURI

V zadnji številki NT je vaš novinar okrcal slovenskega igralca Radka Poliča. Polič-Rac je na TV v Kulturnih diagonalah spregovoril o slovenskem gledališču, perspektivah nagradjevanja igralcev in o neurejenih odnosih na relaciji družba—umetnik, kultura. Novinar mu zameri pesimizem, piše, da ni bil urejen ne vnanje in ne notranje in nazadnje še očitke, da gre v Ljubljano tudi naš kulturni dinar. Zato bi po njegovem moral Polič govoriti drugače.

Jaz pa mislim, da je veliki večini TV gledalcev vseeno ali je igralec s kravatno ali v pulju. Mogoče mu zameri to, da je spregovoril spontano in odkrito in s tem nakazal probleme, ki dajo misliti. Car Kulturnih diagonal je prav v tem, da pride do konfrontacije mnenj, spomnimo se Colnika in njegovih oddaj pred leti. Da z našo kulturo-gledališče ni vse v redu, je že pred leti opozoril Bert Sotlar, lanski bojkot beograjskih gledališčnikov, težke polemike med književniki Srbije.

Nekaj dejstev: Basist beograjske opere Cangalović dobi za svoje redno delo mesečno plačo pet novih tisočakov. Se nižje so plače igralcev-začetnikov, od 3 tisočakov naprej. Zato bi Cankar moral danes pisati trikrat več, da bi lahko dostojno živel. So pa zelo dobro plačani naši kulturni kreatorji in za njih in za druge namene gre marsikateri kulturni dinar. Na te stvari je opozoril Radko Polič, na to je pred leti reagiral Stane Sever (gledališče enega). In zato je dobro, da zvrno še za drugo plat »zamerice«

STANE DEZAN
LAŠKO

ZAMERICA NT IN JURETU KRAŠOVCU

K pisanju me je spodbudil Krašovčev polemični članek Zamerica Radku Poliču, ki kljub svoji nejasnosti sproža vsaj dve temeljni vprašanji, oziroma dva sklopa vprašanj.

1. Najprej je očitno, da Krašovec ocenjuje Poličev nastop v prazničnih Kulturnih diagonalah za »... precej neurejen. Vnanje in notranje, a te ugotovitve bralcem ne skuša argumentirati. Kot izkušen novinar bi moral upoštevati, da bo njegov članek bral tudi kdo, ki omenjene oddaje ni videl, zato bi moral to »neurejenost« konkretneje opredeliti. Pod zunanjo neurejenostjo si predstavljamo marsikaj. Le slutimo lahko, da terja Krašovec praznično obleko, belo srajco in židano kravato, da si želi »sveže pristrizeno lasišče in gladko obrto bradišče... — pa bo zunanost ocenjena za »urejeno«. Kar zadeva »notranjo neurejenost« so njegove zahteve še manj jasne. Polič je namreč govoril o občutenju igralskega poklica zelo malo, da bi bil jasnejši, si je pomagal celo s ponazorilom — s Cluhovo sluko. Z omenjenim izvajanjem se seveda da polemizirati, a ne zato, ker je »neurejenost«, ampak zato, ker opozarja in zavestno provocira k razmišljanju in polemiziranju. Toda k polemiziranju na povsem drugi ravni in z željo pošteno predstaviti bistvene probleme tega poklica ter z voljo poiskati sprejemljive rešitve. Tega pa Krašovčev članek ne izkazuje.

2. Prav presenetljiv pa je Krašovčev zaključni odstavek, v katerem junaško zagrozi, da se bo kot delegat

pri glasovanju o sredstvih za kulturo »marsičesa spomnil! In očitno se bo pred dvigom svoje delegatske roke spomnil Radka Poliča iz Kulturnih diagonal, ne pa njegovega Klačurja iz Pretnerjevega Ideala. Sta ali Petra iz Korunovega Pohujšanja, da ne naštevam pomembnih dosežkov ostalih ustvarjalcev, ki menda v slovenski kulturi tudi kaj štejejo. Kam bi vodilo uresničevanje take miselnosti, si lahko zamislili vsak sam.

Ne razumem novinarja, ki naskakuje povsem parcialne pojave in še tem spodnika objektivne temelje, ko je dovolj veliko važnejših in za družbo pomembnejših vprašanj. Ne razumem delegata, ki je na osnovi osebnega občutka že pripravljen odtegniti podporo celi družbeni dejavnosti. In končno, ne razumem redakcije, ki daje takemu članku posebno pozornost (kurzivni tisk, v okvirju), kot da bi bil avtor v njem obravnaval osrednji problem celjske ali celo širše slovenske kulture.

Pa lepo pozdravljeni!

SLAVKO PEZDIR

KOMENTAR

Na pisanje novinarja Jureta Krašovca smo dobili dve pismi. Videti je tudi, da je mnogo gledalcev spremljalo omenjene kulturne diagonale, kar je razveseljivo. In ta oddaja je očitno rodila zamerico, ta še eno in tako naprej. Klasična slovenska predstava. Pa vendar: — nihče ni očital Radku Poliču, da je zaradi zunanje neurejenosti deloval tudi notranje neurejeno. Z drugimi besedami: obleka ne naredi človeka Radku Poliču tudi nihče ne oporeka njegovih dosedanjih uspešnih igralskih kreacij. Nasprotno — v Novem tedniku smo namenili dostojno mesto njegovim uspehom in s tem tudi uspehom slovenskega igraltva. V pisanju Jureta Krašovca je bilo napak to, ker besede niso bile namenjene pravemu naslovu. Morale bi biti zastavljene širše, v problematiko, ki jo je načel Polič sam, s kretinjo proti silki slikarja Cluho. Bil je morda pretiran izražanje strah nad dinarjem — češ, delegati pa zdaj ne bodo dajali več denarja za kulturo, ko so videli neurejenost slovenskega gledališkega in filmskega igralca. Pretiran zaradi tega, ker v provokaciji in izzivu posameznika, pa čeprav ne govori zgolj v lastnem imenu, ne more in ne sme biti zapečaten usoda financiranja neke interesne dejavnosti — v našem primeru gledališča ali filma. V zadnjem času smo

priča vse bolj kritičnim, pa tudi ustvarjalnim pogovorom o kulturi. Govorimo o akcijah, predvsem pa o podružbljanju kulture. To je za vse nas obenem tudi šola. V Celju in njegovem območju smo naredili veliko, predvsem s spoznanjem, da je to šele začetek in da nas čaka še mnogo dela. In zato tudi ni naključje, da je Novi Tednik omenjeno pisanjem objavil in vprašanje je, zakaj ga ni objavil še kdo.

Prepričan pa sem, da gre ravno zaradi odnosa do že ustvarjenega dela na kulturnem področju zamera in ne zamerica na povsem drug naslov. Na avtorja kulturnih diagonal. Za vsa področja kulturnega in umetniškega delovanja so izbrali predstavnike, da ocenijo lanske letošnje bero za posamezna področja. Tudi gledališkega. In povabili pred TV kamero Radka Poliča. Gotovo so vedeli (to vemo tudi v Celju), da preživlja omenjeni igralec že dalj časa osebno stisko, ki je tudi poglavitni razlog njegove »notranje neurejenosti« — pa tudi zunanje. Rezultat smo videli na malih ekranih. Ti soči gledalcev seveda ne poznajo tega ozadja. In od tu dalje nista več važna zunanja in notranja urejenost Radka Poliča. Gre za urejenost in to brez dvoma notranjo — avtorjev kulturnih diagonal, za njihovo etično plat odgovornega poklica pred javnostjo, ne nazadnje gre tudi za človečnost. Ze vnaprej so vedeli, da ga lahko le izrabijo. Komu to služi? Tehtni besedi o kulturi gotovo ne. Nihče neče ob tem prezreti problema slovenskih igralcev. Družbena, samoupravljalška zavest naše družbe, predvsem pa interesna skupnost bo reševala ta problem. Del nje pa so tudi vsi tisti, ki venomer poudarjajo, da so zastavljeni in da nimajo možnosti za samoupravno odločanje. Tako smo bili priča neodgovornemu početju, pa naj zato ne bo prehuda zamerica nam, ki smo si kot območno sredstvo javnega obveščanja dovolili izraziti pomisleke nad početjem na slovenski televiziji, kajti takolimenovani kulturni prostor smo mi vsi. Novi tednik ga skuša po svojih najboljših močeh krepiti in razvijati v duhu osvoboditve in duhu kulturnega socialističnega samoupravljalca. Ponavljam: zamerica Radku Poliču ni umestna in tu smo storili napako. Toda njen izvor je v dejstvu, da je njegova prisotnost na oddaji bila neodgovorno dejanje tistih, ki so ga povabili. S tem niso škodovali le njemu, ampak kulturi sami. Urednik kulturne strani NT

DRAGO MEDVED

KAJ GLEDAMO

VELIKI GATSBY

Reprize Claytonovega filma VELIKI GATSBY nismo posebej veseli. Ze ob prvem gledanju smo bili razočarani. Tisk je obetal izjemno filmsko stvaritev, ki bo na platnu vnovič oživel romantično in lepoto. Končna stvaritev pa je kljub odlični igri Roberta Redforta in Mte Farrow le sentimentalna zgodba, ki nekoliko nostalgično spominja na čase dunajskih valčkov. Zlaganost dogajanja, zunanji blišč in razkošje so preglasil bogastvo doživljanja, ki naj bi ga v filmu nosil osrednji junak. Njegova duševnost ostane skrita in nedostopna. Njegovo čustvovanje izzveni na platnu zlagano in zato je njegova tragedija ob koncu bolj osladna kot pretresljiva.

Videli smo že mnogo filmov, ki so znali globlje poseči v svoje junake, razčleniti odnose in okolje, ki jih je naredilo takšne, kot pač so. Veliki Gatsby je zato razočaranje, čeprav je treba priznati, da je film lep.

ENOOKI ŠERIF IN DAMA

Western, ki ga je posnel Stuart Miliar z Johnom Wayneom in Katharine Hepburn v glavnih vlogah je nekaj posebnega. Enooki šerif in dama ni tipičen western. Sodi v val tistih kavbojk, ki so skušale dati drugačno, nepoetično in bolj realno sliko Divjega Zahoda. Govori o šerifu, ki je hiter s pištolo. Prehiter. Zato izgubi zaupanje, ki si ga lahko povrne le, če ujame toľpo odpadnikov. Za spremembo — žive. Nalogo sicer opravi, vendar spet le preko trupel...

Enooki šerif sodi med boljše westernne. Še poseben pečat pa mu daje bleščeča igra izjemnega filmskega para, ki je v tem filmu prvič nastopil skupaj. Nedvomno je Katharine Hepburn izjemna igralka. Naravna, prepričljiva, groba, a nadvse človeška. O igralskih kvalitetah večnega kavboja Johna Wayneja pa smo se tudi lahko že nešteto krat prepričali. Enooki šerif in dama je dober western.

ANTON KOLAR, ki bo dirigiral simfonični orkester na letošnjem 1. popularnem koncertu, ki bo v petek 21. januarja ob 19.30 v Narodnem domu.

Orkester bo izvajal Beethovno V. simfonijo in njegovo uverturo Fidelio ter Haydnov Koncert za oboo in orkester. Solist Drago Golob.

Dirigent Anton Kolar bo izvajana dela tudi komentiral. Predprodaja vstopic je v Glasbeni šoli.

ALOJZ PUSNIK

VLADO BRAJER

STANISLAV RAJH

VLADO DIJANUS

DOGODEK V VELENJSKEM RUDNIKU TEMA SE JE SPREMENILA V NOČ

Kot vsako jutro so se tudi drugo soboto v januarju poslovili od svojih družin in ko so zakoračili (zadnjič) skozi vrata domačega ognjišča, je zazvenela tista lepa knapovska beseda **SREČNO!** Družina je legla k nadaljnemu počitku, oče pa jo je mahnil na delo v velenjski rudnik. Oblekel se je, pognal v rov, globoko pod zemljo, začel stisnjen delati sredi teme in čudno dišečega premoga, ki ga tako rabimo za našo toploto, potem pa je ...

Po svoje je to velika tragedija; medtem, ko na drugem mestu objavljamo sliko skupine izmed mnogih veselo nasmejanih rudarjev, ki so tudi lansko leto presegli letni plan nakopanega premoga, te dragocene rudnine za nas vse, pa moramo na tem mestu poročati o tragediji iz istega rudnika. Oboje se je namreč zgodilo v velenjskem rudniku. Prvi, dober rezultat, je bil dosežen ob samem slovesu starega leta, drugi slab in črn, pa samo osem dni kasneje.

Ob prvem dosežku so velenjski rudarji govorili, kako bi nakopali še več premoga, samo če bi jih bilo še več. Potrebovali bi takole okoli 200 rudarjev, teh človeških krotov, ki rinejo globoko pod zemljo in praskajo rudnino za naše lepše življenje.

Zdaj pa so ostali brez štirih sotovarišev. Knapi sicer težko prenašajo takšne izgube, vendar stisnejo ustnice, še velikokrat rečejo **SREČNO!** in ponovno zarinejo globoko pod travniške, hiše, ceste, vode, gozdove. Sirena je žalostno zahlipala v siv, umazan dan, črne zastave so zaplesale ples, ki ga nimamo radi.

Odšli so za vedno: **VLADO BRAJER**, star 28 let, poročen in oče dveh otrok (hčerka Simona je stara štiri leta, sin Vladimir eno), doma v Velenju, rudar od leta 1971.

STANISLAV RAJH, 31, doma iz Velenja, drugače rojen v Ormožu, poročen in oče dveh sinov (Stanko 7 let in Stojan 6), v rudniku zaposlen od leta 1974.

ALOJZ PUSNIK, 26, poročen in oče pred meseci rojenega otroka, doma v Zavodnji nad Šoštanjem, rudarski tehnik in v rudniku zaposlen od leta 1976.

VLADO DIJANUS, 28,

iz vasi Spodnje Požje pri Virovitici, oče enoletnega sina Dejana, v rudniku zaposlen kot rudar od leta 1974.

V enem izmed velikih blokov v središču Velenja smo dan po nesreči, torej v nedeljo dopoldne, poiskali inženirja Ivana Culjaka, ki je vodil prvo reševalno ekipo petih mož in ki je sam prvi prispel na sam kraj nesreče. Ivan je tudi mlad, v rudarstvu pa je sedmo leto. V reševalni ekipi je. Po kasnejšem pripovedovanju sem dojel, da ga je zadnja nesreča hudo prizadela. Besede so se mu trgale in le počasi jih je lepil v stavke. Najhuje je to, da nismo mogli več pomagati, samo ven smo jih lahko še spravili. Zač, mrtve.

Potem pripoveduje turbojni scenarij nekega silma, ki se je začel v velenjskih rudniških jamah odvijati tisto sobotno jutro ...

»Notranji alarm (v rudniku — op. p.) je opozoril, da se je zgodila nesreča. Stikalist je javil, da je pri številki 109 prišlo do vdora plina in premoga. To je bilo nekako ob 8.05. Takoj smo se oblekli in odšli v jamo. Bil sem v prvi skupini, ki sem jo vodil. Bilo nas je pravzaprav pet, šli smo po najkrajši poti, da bi bili čim prej na kraju nesreče. Na koti 47 smo najprej pregledali stanje zaplinitenosti, nato pa smo pot nadaljevali z akvalokomotivo do vhoda v progo št. 109. Na križišču kote 47 in št. 109, kjer sta dva nadhoda, smo srečali šest ljudi, ki so se vračali s poškodovane prostora. Tu smo aktivirali aparate in se takoj napotili na prizorišče št. 109. To je približno 365 metrov pod zemljo, nekje v bližini pogrezojočega se naselja Družmirje in železniško progo.«

Kdaj ste prišli na kraj nesreče?

»Okoli 8.40 smo bili že tam.«

Je kdo reševal že pred vami?

»Mi imamo za takšne primere organizirane tudi jamske reševalne ekipe. Torej, ko signal opozori, da je nekaj narobe, se rudarji zberejo v prostoru, kjer so aparature in se napotijo na kraj nesreče.«

Na kraj nesreče ste prišli prvi ...

»Jas.«

Kaj ste videli?

»Pravzaprav nič, saj je bilo vse zadimljeno, na obrazu pa sem imel masko. Bolj sem tipal ... Otipal pa samo premog ...«

Kaj so delali rudarji pred nesrečo?

»Verjetno so podgraje vsi delovišče. Tam je bil tudi napredovalni stroj z odlagalnim trakom. Od čela delovišča je bilo vse zasuto v dolžini približno 12 do 16 metrov.«

Na kaj so nasteli rudarji?

»Na prelomno cono, kjer je zidobljena premog, zraven pa je bil še plin CO2 in CH4. Oba pobere ta kisik ... potem smo odkopavali premog ... pršila je še druga ekipa ... videli smo, da življenjsko reševanje ni več mogoče, zato smo se lotili postopnega ...«

Kako to izgleda?

»Vedeli smo, da v tistem času, ko smo mi prišli do kraja nesreče, ob takšnih primerih ne more biti nihče več živ. Namreč tisti, ki ga zasuje in zadržuje. Najprej smo razplinili prostor, kar je trajalo približno pol ure. Ob 9.45 je stekel odvoz premoga, ki smo ga začeli sfilati v transporter. Okoli 10. smo prišli do prvih dveh rudarjev.«

»Oba sta bila obrnjena proti izhodu položena drug preko drugega. Nad njima je bilo prej približ-

no pol metra premoga. To se pravi, da sta ob udoru plina hotela izbeči nesrečni prostor, vendar ju je nenadno nastip premoga zasul. Dali smo jih na nosila in odnesli ven, kamor smo prišli približno ob 10.30. Tudi tretji rudar je bil zasut, četrtega pa smo našli malce nižje.«

Resnično ni bilo nobene pomoči?

»Vse je prišlo tako nenadoma. Takšna je narava, nikoli ne veš, kje te bo presenetila, pa če si še tako tehnično dobro opremljen in previden.«

To je že tretja velika nesreča v velenjskem rudniku ...

»Da, Prva je bila 10. avgusta 1963, druga lani 18. julija in tretja zdaj. V vsaki nesreči so izgubili življenje po štiri rudarji. Dvakrat je botroval vdor plina in premoga, enkrat vdor talne vode ...«

Inženir Ivan Culjak potem pove bolj za sebe, kot za druge:

»Hudo je to, ker ne moreš nič pomagati ... Nič! Samo odkopali smo jih še lahko in odnesli ven.«

Narava je bila ponovno kruta. Vzela je štiri mlada življenja, brez očetov je ostalo šest otrok. Za njimi jočejo žene, matere in očete. S spoštovanjem se jih spominjajo delovni tovariši, ki se vsak dan spuščajo v jamo, v črno, kjer kopljejo premog, to črno zlato, da je nam vsem skupaj toplo. Kolektiv rudnika bo tako kot vedno ob takšnih primerih poskrbel za otroke. Čas bo celil rane in tudi tisti čarobni rudarski **SREČNO!** bo še vedno kljub mnogim grenkim kapljam ostal tako ali drugače **SREČNO!**

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

CELJSKI PROMET 1976

ZA RED POVSOD

65.664 MOTORNH VOZIL NA CESTI

Mnenja o oceni lanskega »prometnega« leta na območju UJV Celje so zaenkrat še deljena. Eni se bolj nagibajo k temu, da so prav lani na tem delikatnem področju bili doseženi lepi pozitivni rezultati, drugi pa vztrajajo pri tem, da nas to ne sme zapeljati in da podatkom, ki jih bomo napisali, ne smemo v popolnosti verjeti. Verjeti predvsem zato, ker je bilo še mnogo takšnih prometnih nesreč, ki jih ljudje niso prijavili ali pa so bile z resnično minimalno materialno škodo. Oboji imajo po svoje prav, res pa je, da se tudi z lanskimi podatki, pa naj bodo takšni ali drugačni, ne moremo povsem zadovoljiti in na njih oz. ob njih mirno zaspati, temveč moramo še naprej z vso paro delati na prometni preventivi.

V našem poročilu se bomo obračali samo na podatke, ki smo jih dobili pri prometnih inšpektorjih UJV Celje Francu Štiherlu in Francu Lavriču, iz njih — iz podatkov namreč — pa je razvidno, da je leta 1976 bilo na celjskem območju 49.731 registriranih motornih vozil, lani pa že kar 65.664! Če upoštevamo porast registriranih motornih vozil in ne bistveno izboljšanje cestnega omrežja ter vse večji porast ostalega prometa, ki se odvija po cestah našega območja, potem lahko mirno zapišemo, da smo s številko prometnih nesreč v lanskem letu (4.939) zelo zadovoljni. Če bi upoštevali zgolj statistične podatke petih let, vidimo, da smo z lanskim številom nesreč le malo presegli dosežek iz leta 1972, ko je bilo registriranih 4.908 nesreč. Bolj kritična so bila vmesna leta (zlasti leto 1975, ko je bilo kar 5.630 nesreč). To pa je tudi privedlo odgovorne, da so izpeljali celo vrsto preventivnih ukrepov za izboljšanje kaosa na naših cestah. Le te so postajale vedno bolj krvave in z vse večjo materialno škodo tako na vozilih kot objektih.

Lani je bilo pri nas 93 smrtnih nesreč s 109 smrtnimi žrtvami, kar je proti letu 1973, ko je bilo kar 158 mrtvih, občutna razlika. Močno je porasla od leta 1972 do lani materialna škoda, ki se je v petih letih povečala kar za 100 %.

Lani so bili storjeni naslednji pomembnejši ukrepi: predlogov in plačilnih nalogov je bilo 14.196 (za več kot štiri tisoč manj kot leta 1975), mandatnih kazni je bilo izrečenih 32.590, odvzeli pa so 1.790 vozniških dovoljenj ter izrekli 38.259 opozoril.

Po teh in še ostalih številkah o lanskem prometu na območju širše celjske regije bi lahko rekli, da se je stanje bistveno izboljšalo, kar je brez dvoma samo za pozdraviti. Zal pa je še vedno preveč takšnih »feleerjev«, ki so zgolj osebno površnega značaja in katere bi se dalo tudi odpraviti ali vsaj še zmanjšati. Med povzročitelji nesreč so vse prepagosto še tisti vozniki, ki nepravilno prehitujejo, izsiljujejo prednost, vozijo pod vplivom alkohola itd. Vse to se da zmanjšati! Med nesrečniki je še vedno preveč pešcev, kolesarjev in motoristov, torej tistih, ki so na cesti manj zaščiteni, vendar prav tega ne upoštevajo, da bi poskrbeli za svojo popolno varnost. Samo ostali za njih tudi ne morejo skrbeti.

V bodoče bo zato treba še bolj skrbeti za vzgojo, zlasti odraslih. V vzgojno-varstvenih ustanovah in osnovnih šolah se na tem področju veliko dela, žal nekoliko manj v srednjih, zelo malo pa potem s starejšimi. Se večjo vlogo bodo morala odigrati razna društva pa svet za preventivo s svojimi komisijami itd. Da ne bi letos dosegli slabših, ampak boljše rezultate, je naloga vseh nas, da delamo na resnični preventivi. Zal pa je še vedno preveč ljudi, ki si misli, da vse ve. To pa ni res! Stvari se spreminjajo. T. VRABL

100 KMEČKIH ŽENSK NA MORJE

Akcija s katero bomo zbrali in popeljali 100 kmečkih žensk — bralk Novega tednika na izlet na morje, je stekla. Objavili smo prvi kupon, danes že drugega. Ali, drage bralke, že načrtujete »marčevski pohod na slano morje«. Katera namerava z nami na izlet, ne sme pozabiti na naša letošnja pravila, ker brez kuponov ne bo morja! Zato naj še enkrat ponovimo. Prijavi na izlet bo treba priložiti pet kuponov, oštevilčenih s številkami od 1 do 5. Če bo katera bralka, ki si srčno želi videti morje (in tudi vanj pomočiti prst), založila enega med petimi različnimi kuponci, ji bomo dali še eno možnost s tem, da bomo natisnili šest, rezervni kupon — joji, ki nadomešča izgubljenega.

V uredništvu se trudimo, da bi vam letos pripravili nekaj izjemnega, nekaj kar pa je še najmanj odvisno od nas. Radi bi pripravili presenečenje stotim in ne tisočim, kot je z uredniške mize skrat objavil v prvi letošnji številki.

KUPON št. 2

100 ŽENSK — BRALK NOVEGA TEDNIKA NA IZLET
Ta kupon izrežite in vseh pet, objavili jih bomo vsak teden, priložite prijavi za izlet — če se boste odločili potovati z nami!

PLANINA

OTROK NI BILO, LJUBEZEN PA!

ANTONIJA GRADIČ SE ŽIVO SPOMINJA MLADOSTI — MISLI NA MOŽA

Antonijo smo obiskali pred nekaj dnevi. Na Planino smo se napotili z rahlim nezaupanjem do poledenele ceste in strmih klancev. A je le šlo in nazaj smo se vračali z dvojnimi zadovoljstvom. Po premaganju prvi oviri je bilo kramljanje s staro ženicco prijetna popestritev dneva. Na Planini nam ni bilo treba dolgo spraševati, kje bi našli Antonijo Gradič, kajti izkazalo se je, da jo poznajo stari in mladi.

V njeno izbo nas je peljala gospodinja Vera Gračner, ki že dolga leta skrbi za ženičko. Ze od zunaj je bilo videti, da je hiša še v gradnji in tudi v notranosti se ni vse nared. Izvedeli smo, da je staro hišo tako razmatal junjski potres leta 1974, da ni kazalo drugega, kot da so jo povsem porušili in na istem mestu pričeli graditi nov dom. Zdaj, proti koncu, nam je povedala gospodinja, se je pač zataknilo, saj so kreditna sredstva pošla, z lastnimi pa ni moč vsega tako hitro dokončati. Hiša, ki so jo morali podreti, je bila pravzaprav pravi dom Antonije. Ko so ji leta naložila preveliko breme na pleča, jo je bila prodala s posestvom vred in ker ni imela svojcev, si je izgovorila, da ostane v njej vse do smrti.

V majhni sobi je prostor le za posteljo, nočno omarico in peč. Drugega Antonija pravzaprav ne potrebuje, saj

že 15 let samo leži. Glavno je, je pripovedovala, da je toplo in da skozi široko okno vidi v beli dan. Oči so ji opešale, telo tudi, a razum ji je bister, da le kaj.

»Rodila sem se 20. aprila 1887 v Jurkloštru,« je pričela svojo pripoved. »Ko sem spoznala svojega Tončija, sem se poročila. O, ja, še dobro se spominjam, bilo je to leta 1907.« Tu je za nekaj časa obmolnila. Popravila si je ruto, zavezano nad osive

limi lasmi, kakor da bi hotela pridobiti trenutek ali dva, ko se bo lahko z mislimi spet oklenila spominov na svojega Tonija. »Rada sva se imela, zelo rada. Pa saj je bil tudi dober mož. Le prehitro je umrl in prehitro sem ostala sama. 1941 so ga položili v rakev. Imel je sladkorno. Nisva imela otrok, pa nama je bilo kljub temu skupaj lepo...«

Tu je svojo pripoved sklenila in misli so ji zaplavale

na sončne travnike in polja, kjer je najraje delala.

Njen Tonček je bil sedlar in nanoslo je tudi, da je šel dostikrat po svetu in sespet srečen in vesel vračal domov. Ljudje in ona prav tako, so radi poslušali njegove zgodbe iz poti, koder je hodil. »Na Dunaju, na Dunaju veste, je moj Tonček videl cesarsko rodbino. Od daleč seveda, ampak videl jo je. O tem je najraje pripovedoval. Ja, tak je bil moj Tonček. In na svoj god je umrl, revež. Zato, pa nič kaj ne zamerite, rada molim zanj.«

Zdaj, ko je že toliko let sama, je srečna, da ima družino, ki skrbi zanjo podnevi in ponoči. Branka, njihovega sina, ki je zdaj pri voljakih, ima še posebno rada in hčerko prav tako. Veliko ve povedati tudi o mladih brigadirjih, ki so jo prihajali poleti obiskovali. Le hrana, pravi, ji nič kaj ne tekne. Kakšna juhica in kokta. Ja, kokto ima Antonija najraje in kdo bi jo ji odrekal, pravi gospodinja. Iz socialnega pošiljajo zanj 400 dinarjev v trgovino, kjer ji za ta denar kupijo, kar potrebuje ali kar si zaželi. Seveda je treba vsak mesec pridati še svoj denar, nam je povedala gospodinja.

Kar precej časa smo se z klepetali. Poslovili smo se z željo, da bi ostala še naprej tako vedra in razumna.

MATEJA PODJED

NAŠ KRAJ

VOJNIK: NOVINARSKI KROŽEK

Hodim v tretji b razred osnovne šole v Vojniku in sem članica novinarskega krožka. Sestajamo se vsako sredo. Pogovarjamo se o zanimivih dogodkih na šoli in v kraju. Redno urejamo tudi razstavno desko s prispevki pionirjev, novinarjev. Zbrali smo tudi različne časopise in revije ter uredili preglednico. Članke pošiljamo v uredništvo Pionirskega lista. Sodelujemo pa tudi z drugimi krožki na šoli.

DARJA JAVORNIK

CELJE: ZAŠČITA RASTLIN

V organizaciji celjskega hortikultur-nega društva bo danes, v četrtek, 13. januarja, ob 17. uri, v dvorani komunalnega zavoda za socialno zavarovanje, Gregorčičeva ulica, prvo predavanje v letošnjem letu. Tokrat bo inž. Zoltnir govoril o zaščiti rastlin v vrtu.

PA LJUDJE KDO BO UREDIL BANKINE?

Zdaj, ko je krajevna skupnost Polzela asfaltirala cesto skozi Podvin do meje Smartnega, je voznja iz Smartnega do Polzele dosti krajša. Polzelani so cesto razširili in nanjo položili debelo plast asfalta ter res lepo uredili tudi bankine. Podgora, ki spada pod Smartno, pa je dobila asfaltno prevleko na cesti pred tremi leti, pa še do danes nima urejenih bankin. Le kdaj se bo kdo lotil tega prepotrebne-ga dela.

ZORKO KOTNIK

ŠMARTNO OB PAKI: POGIN RIB — KAJ

Pred novoletnimi prazniki so v Paki poginile še tiste ribe, ki so se obranile pred prejšnjo zastrupitvijo. Škoda je ogromna. Po nepopolnih podatkih za več milijonov starih dinarjev. Povzročitelje tega pokopa je treba najstrožje kaznovati.

Ni pa še to vse, saj se je onesnažila in zastrupila tudi talna voda. Zato so zaprli tudi vodovod v Smartnem ob Paki in so ljudje ostali brez vode vse dotlej, dokler niso na pomoč priskočili šoštanjski gasilci, ki so en dan črpalili v Smartno pitno vodo s svoje cisterne. Drugi bi se Šmarčanov bržčas sploh ne spomnili?

Kaj bi bilo, če bi kakšne kvarne posledice ostale tudi pri ljudeh? Kdo bi za to odgovarjal?

ZORKO KOTNIK

CELJE: VNETH PLANINCI

Pred dnevi so se na rednem letnem zboru sestali planinci pri Avto-Celje. Ugotovili so, da so lani izvedli šest pohodov, med drugim tudi na Triglav in Jalovec. Vseh teh se je udeležilo 89 članov.

Skupaj z mladinsko organizacijo so izvedli tudi delovno akcijo in zasuli kolektor ter izravnali nasip ob Ipatčevi ulici. Za to delo jih je pohvalila krajevna skupnost Dolgo polje.

Letos pa nameravajo obiskati gore in planine tudi v sosednji republiki. Sicer pa bodo delali na tem, da bi se teh izletov udeležilo čimveč članov delovne organizacije.

D. LESJAK

PREBOLD: TA PUSTNI ČAS

Novoletna praznovanja so minila, začena pa se čas pustnega razpoloženja. To pa je tudi tisti čas, ki ga mnoga društva izkoriščajo za organizacijo zabavnih prireditev in s tem tudi za pridobitev skromnih sredstev za redno delo. To velja tudi za preboldske jamarje, ki pripravljajo v soboto, 15. t. m. prvo pustno zabavo, ki bo hkrati uvod v pustna rajanja. Imeli jo bodo v kinodvorani v Preboldu. Pričela se bo ob osmih zvečer, igrali bodo »Veseli Hmeljarji.«

PREBOLD

JAMARJI: ZBOR

NOVI PREDSEDNIK JE SREČKO KVAS

Preboldski jamarji so imeli že svoj peti redni občni zbor. Na njem so ocenili delo v minulih dveh letih, podelili pa so tudi več priznanj, diplom in tekmovalnih značk svojim članom, posebna priznanja pa so izročili še vsem tistim organizacijam in društvom, ki so jim kakorkoli pomagali pri izvedbi devetega zbora slovenskih jamarjev in raziskovalcev Krasa, junija lani v Preboldu.

Jamarski klub »Črni galeb« je v minulih dveh letih organiziral kar 70 raziskovalnih akcij, za trideset jarnskih objektov pa so izdelali vsa potrebna dokumentacija.

Svojo dejavnost so razširili še na druga področja. Tako so pričeli sodelovati v občinski ligi za planinsko organizacijo, v občinski ligi za mali nogomet, za člane drugih društev, zlasti pa pla-

nince in mladino so pripravili jamarske pohode. Za izredno aktivnost jim je lani občinska skupščina Zalec podelila občinsko plaketo. Jamarska zveza Slovenije pa zlato odličje.

Vodstvo kluba je veliko skrb posvečalo tudi ohranjanju tradicij narodnoosvobodilnega boja, mimo njih pa tudi niso šle delovne akcije, ki jih je organizirala mladinska organizacija v Preboldu.

Tone Vedenik, ki je klub uspešno vodil polnih sedem let, je svoje mesto prepustil Srečku Kvasu. V novem vodstvu so še Darko Naraglav kot podpredsednik, Zvone Cencen kot načelnik, Tone Vedenik kot vodja arhiva ter še Agim Kazazi, Hilda Žabkar, Marjan Zupanc, Petko Mrkejič, Karel Kolar in Silvo Ramšak.

D. N.

ZAMENJAVA VOZNIŠKIH DOVOLJENJ

Obveščamo voznike motornih vozil, da bo oddelek za notranje zadeve — odsek za promet občine Celje začel na podlagi določil pravilnika o obrazcu vozniškega dovoljenja (uradni list SFRJ, št. 13/75) z zamenjavo vozniških dovoljenj od 17. januarja 1977 dalje.

Vsi vozniki motornih in priklopnih vozil, katerim poteče veljavnost vozniškega dovoljenja, naj 14 dni pred iztekom veljavnosti vložijo na odseku za promet zahtevek za podaljšanje veljavnosti vozniškega dovoljenja. K zahtevku je potrebno priložiti dve fotografiji v velikosti 35 x 45 mm.

OBCINA CELJE — Oddelek za notranje zadeve

LANI JE BILO LEPO

Ze stara navada je, da si v novem letu voščimo srečno, zdravo in uspehov polno novo leto 1977 — kar želim vsem vam, novinarjem in vašim sodelavcem, kakor tudi Radiu Celje. Želim si, da bi Novi tednik še naprej bil naš zvesti družabnik in da bi na radiu še naprej vrtili lepo, prelepo domačo glasbo.

Zelega pa bi vam tudi, da boste imeli srečno roko pri izbiri kraja za izlet 100 kmečkih žensk na morje. Lani sem bila med izletnicami, peljala sem se v prvem avtobusu. Se bomo potnice tega avtobusa še kdaj srečale na tako prijetnem potovanju? Pristržno vas pozdravlja potnica iz lanskega avtobusa št. 1.

MILICA ZAVRŠNIK,

Letuš

PRIPIS: Hvala za najboljšo želje.

ODPOVEDUJEM NT ZARADI NEREDNE DOSTAVE

Čeprav nerad, vendar moram napisati in se pritožiti. Poštar Jurij Cvikel iz Strmece neredno prina-

ša pošto. Pa tudi sicer je bila enkrat naša pošta pri eni hiši, drugič pri drugi, dokler je ni na dom prinesel kakšen otrok.

Na Novi tednik sem naročen odkar izhaja. Zdaj ga neredno prejemam in ga večkrat kupim v trafiki, ker ne vem, kdaj ga bom prejel. Zato odpovedujem Novi tednik, njegov naročnik bom ostal le, če boste v uredništvu zagotovili, da ga bom redno dobival in tako tudi drugo pošto.

Ko je poštar 2. januarja letos prinesel pošto še iz prejšnjega leta, je rekel, da zdaj pošte ne bo več nosil v našo hišo, ker je baje nima v seznamu. Ne vem zakaj tako, čeprav je naša hiša oddaljena od njegove komaj okoli sto metrov.

Zakaj torej vse to?

STANKO SANDER, Landek 17, Strmec pri Vojniku

PRIPIS: Odgovora na vaše vprašanje ne moremo dati. Upamo pa, da ga bo dal kdo drug, in sicer takšnega, da boste ostali tudi v naprej naročniki našega tednika.

PISMO IZ JLA

Dragi! Najprej želim vsem v uredništvu Novega tednika in Radiu Celje mnogo delovnih uspehov v tem letu z željo, da nas tudi v prihodnje tako dobro obveščate o dogodkih na našem celjskem območju.

Sem daleč od doma, zato toliko bolj pozorno prebiram vaš tednik. Skrbno sem prebral zapis Pavle Rovanova »Kje so tiste stezice«, saj je odkril vse tisto, kar doživljajo naši rojaki na avstrijskem Koroskem.

Se enkrat lepe pozdrave!

FRANC KOSABER, vojak

STRANICE

SPOZNANJE ODPIRA VRATA

TAKO PRAVI KULTURNA DELAVKA ŠTEFKA BORNŠEK

Štefka Bornšek je redno zaposlena sicer na upravi celjske občinske skupščine — na oddelku za gradbene, gospodarske in splošne zadeve. Na Stranicah pa živi in dela že od rojstva. Z vztrajnostjo in ljubeznijo do življenja in dela, torej do vsega, kar ti dve obveznosti prinašata s seboj.

Ze 1959 leta, po končani osemletki je pričela z delom v Prosvetnem društvu na Stranicah. Kot pevka, igralka in tajnica. Naprej v šole ni šla. Se danes ne ve kako to. Tudi doma je bilo pre malo pobe, čeprav bi ji socialne razmere to še dopuščale. Toda danes, ko je srečno poročena, v ustvarjenem toplim domu ob možu Ivanu, ki poje pri zreškem pevskem zboru in hčerki Simoni ter sinčku Borutu, se najraje spominja tistih prvih časov kulturnega delovanja. Ko ni bilo praktično ničesar, le zime so bile bolj »karakterne« kot zdaj. Sneg do kolen ali do pasu, nič avtomobilov, uro in pol peš na vaje in pozno ponoči domov.

1961 leta je odšla v Slovenske Konjice za tajnico Zveze kulturno prosvetnih organizacij, kar je volontersko še da-

nes. Več let sicer že daje odpo-ved, pa še kar opravlja to delo in najbrž ga bo še kar lep čas. Njeno kulturno delo- vanje ni več tako aktivno po vsebinski, ustvarjalni plati. Toda skrb, ki jo posveča do- mu ob svojem delu in študiju, da navsezadnje omogo- ča na nek način tudi sopro- gu, da stoji v aktivnih vrstah kulturnih delavcev, pomeni mnogo. Ze zaradi tega, ker se Štefka ni umirila doma pri štedilniku, ampak si je svojo pot zastavila po svoje.

Samostojno, zavestno in z ne- omajno voljo. Ob rednem de- lu je končala ekonomsko srednjo šolo, višjo pravno in prav te dni se vneta priprav- lja na svoj drugi izpit na ekonomski fakulteti v Ljub- ljani.

»Kultura je bila moja mož- nost za izobraževanje in pri- dobitvanje splošnega znanja in pogledov na družbo«, pravi smeje in nadaljuje z odloč- nostjo: »Ko sem odhajala v šolo, oziroma takrat, ko bi lahko šla pa še nisem, so bi- li pogledi na žensko še dru- gačni od današnjih. Se je bila v modi formula, da je ženska dobra le za v kuhin- njo in naj se oprime štedil- nika in otrok. Kaj bi hodila v šolo...« Toda Štefka se ni strinjala s tem. Da je bilo to upravičeno, je pokazala pozneje s svojim delom.

Kljub številnim nalogam in obveznostim do družbe, je vedno dobre volje. Zato je pri ljudeh priljubljena in za- to že nekaj let odlaga funk- cijo tajnice pri ZKPO, a ni nič uspešna. Le tu ne. Zato opravlja še blagajniške pose- je z vso vestnostjo, kaj bo ju- tri pa še... no, kakšna funkcija se bo že še našla.

DRAGO MEDVED

CELJE

DARILO MARJETICI!

TEHNOMERCATOR POMAGAL IZPOLNITI OTROŠKO ŽELJO

V novoletnih dneh so oči otrok polne prošenj in želja. Na okenske police romajo pisemca otroku dedku Mrazu, ki ga prosijo za to in ono. Eden si želi smučji, drugi na- livno pero, tretji knjigo, bon- bone... Kdo bi lahko izbr- skal vse skrite želje malih nadobudnežev, ki postanejo v dneh pred prihodom ded- ka Mraza kar nekam neuča- kani. Tem večje in globlje pa je razočaranje otroka, ki spozna, da mu dobri stari mož ni izpolnil želje. Ne zna si razložiti zakaj je dedek Mraz pozabil prav nanj. In to se je zgodilo tudi drobnih deset letni Marjetici Zbiljski. Res, da ji je dedek Mraz v šoli dal darilo, kot pač vsem ostalim otrokom, a na nje- nem domu na Muzejskem trgu se ni oglasil. Razmišlja- la in razmišljala je drobna Marjetica, kako bi ga opozo- rila nase. Razmišljala je vse dotlej, dokler ni iz radijske- ga obvestila izvedela, da de-

dek Mraz kupuje darila v Tehnomercatorju. Sedla je za mizo, vzela bel list papir- ja in napisala pismo dedku Mrazu. Naslovila ga je kar na veleblagovnico Tehnomer- cator. Potožila mu je, da z mamicco, ki je hudo bolna živita sami, da nimata veli- koga denarja, ker mamicca do- biva le invalidsko pokojnino in še te je zelo zelo malo. Tako malo, da je moral bratec v rejništvo k drugi dru- žini. Ona pa, da si tudi želi kaj lepega, kar bi jo še dol- go spominjalo na dedka.

Res je, da so novoletni prazniki že mimo in se je dedek Mraz za leto dni po- slovil od nas. Zato so pri Tehnomercatorju sedli za mizo, kot pred dnevi Marje- tica, predložili njeno pisem- ce delavskemu svetu, ki se je odločil, da kar v imenu dobrega dedka Mraza odobri deklici nakup v veleblagovni- ci za 300 dinarjev.

V torek, natanko ob 10. uri dopoldne je Marjetica preje- la belo kuverto z darilnim bonom, ki ji jo je izročil Pavel Colner, pomočnik šefa komerciale. Čeprav mirna, tiha deklica, Marjetica ni mogla skriti sreče, ki jo je v tistem trenutku obdala.

Ze danes, ali pa jutri, je dejala, pojedeta z mamicco v trgovino, kjer si bo izbrala kaj lepega. Morda toplo ka- po in šal, ki jo bosta grela v teh zasneženih dneh... morda lepe škorenjce...

Majhne, lepe, tople in hu- mane pozornosti Tehnomer- catorja drobno dekletce prav gotovo še dolgo dolgo ne bo pozabila.

MATEJA PODJED

MALA ANKETA

ŽELIMO NAPREJ

V dneh pred referendumom za II. samoprispevek s katerim se bomo v nedeljo, 16. januarja odločili za hitrejši razvoj družbenega standarda, smo v Vzgojno varstveni ustanovi Anice Cernejeve v Celju kramijali s starši malih nadobudnežev iz tega vrtca. Zeleni smo namreč izvedeli, kaj menijo o referendumu in beseda je tekla tudi o počutju njihovih otrok v vrtcu. In za- pisali smo njihova mnenja in odgovore:

Edvard Kranjc: »Natej stopnji organiziranosti na- še družbe je izglasovanje II. samoprispevka edini najhitrejši možen način reševanja varstva naših otrok. Trdno sem prepri- čan, da bo vsak občan, ki je samoupravno discipli- niran prisluhnil splošnim potrebam družbe — v prid nas vseh. Hkrati pa želim in upam, da bo ta naš dinar gospodarno obrnjen v smislu funkci- onalnosti objektov.«

Majda Kregar: »Veliko nas je staršev, ki smo, medtem, ko smo v službi, odvisni samo od varstva po vzgojno varstvenih us- tanovah. Pozdravljam referendurno za II. samopris- pevek, kot najhitrejšo ob- liko reševanja naših skup- nih problemov. Za »za« se bomo izrekli za naše otro- ke, ki so nam prva skrb in jim želimo varno in le- po otroštvo. Ob varstvu pa je v vrtcu nadvse po- membna tudi vzgoja otro- ka in skupinsko delo in igra z vrstniki.«

Franc Zurej: »Prepričan sem, da bo referendum uspel in da bomo z zbra- nimi sredstvi zadovoljili našim skupnim potrebam. Vzpodbudni so predvsem rezultati I. samoprispev- ka. Zeleni bi le, da bi do- bili več vrtcev z jaslini, saj je najteže najti var- stvo za dojenčke. Z re- ferendurnim programom sem dobro seznanjen in se hkrati zavedam, kako pomembna je vzgoja ot- roka v vrtcu.«

Hilda Golež: »Izrekli se bomo za gradnjo vrtcev, osnovnih šol, zdravstvenih postaj, kulturnih domov in domov za ostarele lju- di. Torej za vse tisto, kar moramo imeti, če nečemo zaostajati. Gre za nas vse; za hitrejšo družbeno pre- obrazbo. Objekti iz I. sa- moprispevka so bili zgra- jeni v določenem roku, kar je dovolj vzpodbud- no. Trdno sem prepriča- na, da bo referendum us- pel. Sem »za«.«

Janez Klanjšek: »Podpi- ram akcijo, s katero se bomo v nedeljo izrekli za naš boljši jutri. Starši, ki imajo otroke v vrtcih, smo v službi brez skrbi, kar vpliva tudi na produk- tivnost dela. Veliko pa je otrok, ki zaradi pomanj- kanja prostorov v vzgoj- no varstvenih ustanovah nimajo enake možnosti razvoja in napredovanja. Stremeti moramo za tem, da bodo lahko vrtce obis- kovali vsi otroci. Kajti ne gre le za varstvo, temveč tudi za vzgojo otroka.«

Tako je menila peterica od staršev otrok, ki obisku- jejo vrtce. Vsi so tudi povedali, da se njihovi otroci v varstvu dobro počutijo, da radi zahajajo v družbo svojih vrstnikov in vzgojiteljic. Prav gotovo so enakega mnenja tudi ostali, ki se bodo v nedeljo zbirali na glasovalnih mestih zato, ker želimo, hočemo in mora- mo naprej.

ELJSKI PRISPEVEK
vedbo drugega samo-
jski občini ni bila tež-
pel tudi prvi in ker so
b njem uspele še dru-
ne akcije. — Sicer pa
nam prinaša program
prispevka in kaj smo
vi prvega. Lepa in spo-
di otrokova razmišljan-
mostnih akcijah.

NAŠA DRUGI PRISPEVEK
postaja Vojnik
postaja Store
zdravstvenega doma v
enota Nova vas
Čečeve, enota Vojnik
Černejeve, enota Otok
Čečeve, enota Ljubečna
Čečeve, enota Aljažev
Čečeve, enota Centar
enota Dolgo polje
vancev Novo Celje, pre-
storov
ovni šoli Franja Vrun-
ji z družbenim centrom
Nova vas — Golovec
a v Celju
pri osnovni šoli Fran-
pri osnovni šoli I. celj-
elju
n Trnovlje, preureditev
n (prostori v graščini)
reditev.

MO DOBILI PRVIM
e »Slavko Slanders« na
pri osnovni šoli na Do-
ovni šoli »Bratov Do-
y Vojniku
ovni šoli »Franca Kranj-
lah
»Veljko Vlahovič« na
m, ki bo zgrajena do
1972. leta
vzgojnovarstvene zavode:
Otoku III, na Lipi v
na Lavi.

DJNIK:
EPŠI JUTRI
reba za naše boljše
g družbenega standar-
vsega tega ni mogla
se občani odločili po-
ni lastnimi sredstvi. Ta-
mi ljudje in občani v
kločili za svoj prvi sa-
1972. leta.

o načrtovano, zdaj že
denih mestih. Tudi na-
njen prizidek s telo-
namenskim prostorom,
s sredstvi tega samo-
Vojničanom je lepa

pevek je že potekel.
odločajo za drugega.
otrokom zavetišča v vrt-
goje učencem v solah,
asbeno šolo, kulturne
ustanove ter poseg v
ev v Novem Celju.

moramo biti Vojniča-
dobili zdravstveno pos-
vrtec.

ki starši in vsi občani
in tako nam mlajšim
po jutrišnji dan.

4. a razred, os. šola
Vojnik

80 LET PROSVETNEGA DRUŠTVA V ŽIČAH

JUBILEJ PLODNEGA DELA

SKOZI OBDOBJA DELALI Z VOLJO IN ZAVESTJO

V teh dneh poteka 80 (osemdeset) let kulturnoprosvetnega poslanstva prosvetnega društva v Žičah. Ze 31. decembra 1896 je bilo ustanovljeno Bralno društvo, toda z delom je pričelo 6. januarja 1897. leta, ko so člani sprejeli pravila. V njih je zapisano, da je namen društva pospeševati omiko in društveno življenje s čitanjem poštenih knjig in časopisov, nadalje zbirati se v društvenih prostorih, igrati igre, peti domoljubne pesmi in se razveseljevati z godbo. Dolgoletnemu članu Francu Pavšarju, ki še sedaj živi v Žičah, je uspelo iz rok nemških okupatorjev rešiti precej dokumentacije o ustanovitvi in delu društva v vsej tej dolgi dobi: od ustanovitve do današnjega dne. Prvi tajnik je bil nadučitelj in upravitelj šole Rado Jurak, ki je z župnikom Jakobom Kosarjem še ustanovil hranilnico in posojilnico. Tako so Žičani imeli v svojih rokah omiko, kulturo in denarno gospodarstvo. Zato ni čudno, da so bili protiutež in trn v peti nemškutarjem v Slov. Konjicah in bližnjih Ločah. Prav v delu tega slovensko zelo zavednega društva je osnova za precejšnje število izobražencev in narodnjakov, ki so

nato tudi drugod orali ledino slovenske miselnosti.

No, ni čudno, da so se že v času prve svetovne vojne germanizatorji znesli nad mnogimi člani, jih spravili v zapore ali na prisilno delo. Niso kionili — po končani vojni so obnovili delo in že leta 1923 odprli nov prosvetni dom, ki je postal žarišče kulturno prosvetnega dela. V času med obema svetovnima vojnama je društvo doseglo najvidnejše uspehe. Knjižnica, dramska sekcija, pevski zbor, tamburaški zbor in celo godba na pihala so dajali ton aktivnemu kulturnemu življenju v tem predelu Dravinjske doline. Še danes so ljudem v spominu igre Miklova Zala, Celjski grofje, Sedev sin, Deseti brat, Veriga, Teharski plemiči, Molčeca usta, pa tudi Guzej. Daleč naokrog so gostovali ti kmečki fantje in dekleta. Seveda je delo v društvu za časa druge svetovne vojne zamrlo, vendar je kraj bil znan kot narodno zaveden, ljudje so množično sodelovali z narodnoosvobodilnim pokretom, saj sta bili v bližini dve kurirski postaji in partizanska bolnišnica.

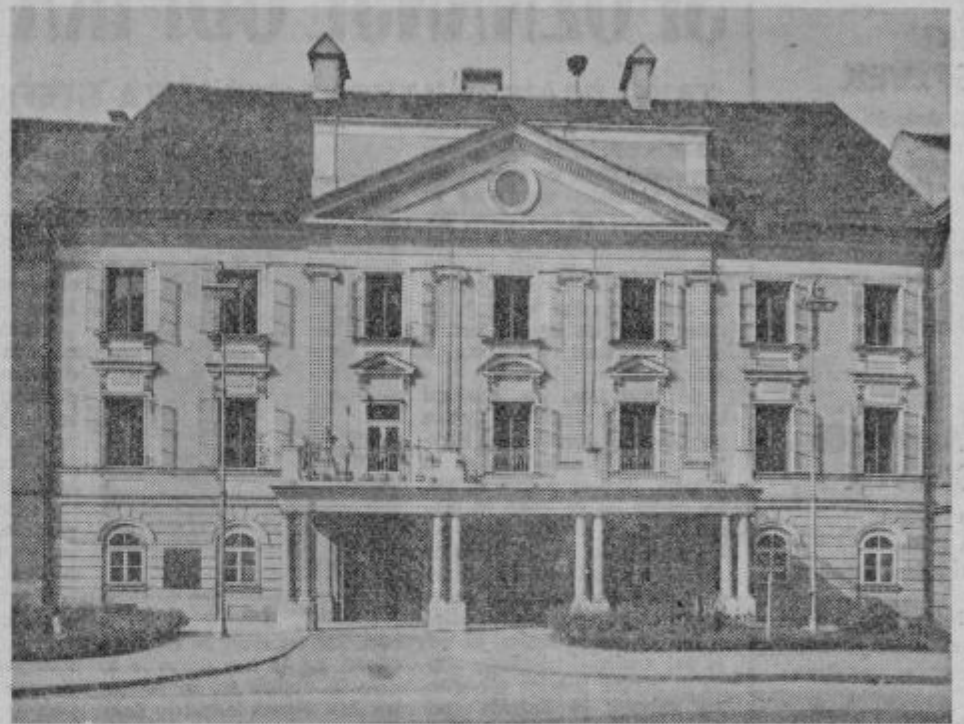
Prva leta po vojni sta bili posebno aktivni dramska skupina in knjižnica. »Na tisoče prečitanih knjig, na desetine

in destine naštudiranih in predvajanih iger je dalo osnovo našim ljudem, da so se hitro prilagajali novemu, svobodnemu življenju in postajali dobri družbeni delavci.« je nekoč dejal dolgoletni predsednik društva in režiser Stane Casi. Tudi danes društvo dobro dela, saj vključuje delavce in kmete, mlade in starejše, ki so voljni še žrtvovati čas za kulturno delo, za spoznavanje in nudenje dobrin prejšnje in sedanje dobe vsem onim, ki se hočejo bogatiti in poleg dela v delovni organizaciji ali na kmetijski kulturno izpopolnjevanju.

Posebno pohvalno pa je, da v prosvetnem društvu delajo tudi učitelji šole v Žičah, in to prav vsi. S tem so v neposredni povezavi z družbenimi delavci v kraju in dajejo smer kulturnega udejstvovanja krajanov.

Za praznovanje visokega jubileja so že obnovili dvorano in prostore za družbeno politično organizacijo. Veliko je bilo prostovoljnega dela, uspehi so vidni. Program praznovanja obsega prireditve, ki bodo trajale preko cellega leta. Društveni delavci in krajanji pa pričakujejo pomoč Kulturne skupnosti in Občinskega sveta ZKPO občine Slov. Konjice. K. SODIN

JIH DOVOLJ POZNAMO?

V prenovljenem starem magistratu v Celju je bil decembra 1963 odprt Muzej revolucije Celje. Ta prikazuje v šestih razstavnih prostorih in dveh avlah razvoj naprednega delavskega gibanja, velično narodnoosvobodilne borbe — ljudske revolucije ter napredek in velik razvoj v novi socialistični stvarnosti širše celjske regije.

Razstava je prirejena po tematsko-kronološkem redu, kar je najprimernejše za jasno preglednost. Razstavljeni dokumenti, fotografije in muzealije služijo v študijske svrhe, mladini pa so kot pomoč pri razumevanju velikih zgodovinskih dogodkov in v utrjevanju domovinske ljubezni. Muzej revolucije Celje je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure. Ob sredah pa tudi od 14. do 17. ure.

LOČICA PRI POLZELI

SLED RIMSKEGA TABORA

OSTANKI TABORA SO NA TRASI BODOČE CESTE

V bližini Sempetra, kjer so leta 1952 odkrili izredno pomembno in bogato najdišče iz rimskih časov in kjer je zrasla Nekropola, ki ima že skoraj svetovni sloves, so še nekatera druga pomembna zgodovinska najdišča. Še posebej pomembni, čeprav vsaj na videz manj ugledni, so sledovi rimskega tabora v Ločici pri Polzeli. Te ocenjujejo kot izredno pomembne za spoznanje stare zgodovine. Ruševine vojaškega tabora, ki je tu stal v drugem stoletju našega štetja, pripovedujejo večim raziskovalcem zanimivo pripoved o pomembnih političnih dogodkih tistega časa in kažejo razvoj vojaške tehnike in organizacije bolj jasno kot vsi drugi odkriti spomeniki v srednji Evropi. Prav zaradi tega ostanke rimskega vojaškega tabora v Ločici uvrščajo med najpomembnejše arheološke spomenike v Sloveniji.

Ceprav se vsaj na videz na spomeniku nič ne dogaja, je že dalj časa v središču pozornosti prostorskih načrtovalcev in službe za varstvo spomenikov. O pozornosti priča že dejstvo, da na tem prostoru niso dovolili nastanka hmeljišč, saj le-ta preveč pramešajo zemeljsko plast z arheološkimi sledovi. Prav v zadnjem času, pa zbuja spomenik novo pozornost, saj je prav na prostoru, kjer naj bi tekla bodoča hitra cesta in kjer je tudi načrtana trasa plinovoda. Takšna gradnja bi, seve, korenito spremenila zemljišče in verjetno tudi uničila spomenik. To pa bi bila nepopravljiva škoda, saj je treba storiti vse, da pomnik daljne preteklosti ohranimo in zavarujemo.

Arheološko najdišče je nepremični spomenik. Pred uničenjem ga je zato treba temeljito raziskati. Potrebno pa je tudi vsaj del zemljišča z najpomembnejšimi sestavinami spomenika ohraniti kar najbolj nespremenjen. Prav zato so se v službi za varstvo spomenikov težko odločili, kaj storiti v primeru Ločice. Raziskave so bile namreč pre malo temeljite, da bi se bilo mogoče hitro odločiti, kateri del spomenika bi po raziskavi lahko opustili.

Zivahnemu načrtovalnemu in študijskemu delu strokovnih služb se je tako lansko jesen pridružilo še manjše orientacijsko izkopavanje. Pri tem so arheologi ugotovili, da je zahodno in severno dohodno obzidje tabora slabo ohranjeno, da si bil temeljni nadzve mogočni (kakšen je bil sele zid nad temelji?). Čas in pridne roke kmetovalcev so skozi rodove opravili svoje in odstranili oviro za plug.

V zahodni polovici tabora so stare, kot so pokazale raziskane zemeljske plasti, lesene barake, skladišča in konjski hlevi, pa tudi priložnostna bivališča za moštvo. Trajnejše stavbe tabora so bile e v sredini in vzhodni polovici. To so bile mogočne stavbe iz lomljenca in apnene malte. Temelji nosilnih zidov so bili debeli tudi do dva metra. Kot da bi Rimljani hoteli graditi za večno...

Po teh raziskavah, ki so bile pomemben prispevek razpravam o zavarovanju pomembnega spomenika, je spomeniškovarstvena služba določila najprimernejši način zavarovanja tabora v Ločici. Ugotovili so, da hitra cesta

in plinovod ne bosta poškodovala arheoloških ostalin trajnega značaja, saj gre predvidena trasa po zahodni tretjini tabora in na zahodnem prostoru pred njim. Kljub temu pa bo potrebno del tabora, ki bo z gradnjo uničen, pred tem do konca raziskati. Tudi temeljni stavbe iz ostalih delov tabora bodo morali sčasoma iz svoje brezimnosti pod plitvo oranico njust. Okolišu bodo dali novo vrednost in lepo bodo drugovali arheološkim pomnikom v Sempetru.

Prizadevanja arheologov in drugih strokovnjakov zaslužijo vse priznanje, saj so dokaz, da je tudi za zgodovinsko dediščino mogoče poskrbeti tako, da ostane v spominu poznim rodovom in da hkrati ni ovira sodobnemu življenju. Treba je le pravočasno in z veliko mero dobre volje pričeti z delom.

IVA CURK

UNIČENI GOZDOVI

V celjski občini je okoli tisoč hektarjev po industrijskih plinih uničenih gozdov. Poškodovani in uničeni gozdovi so sicer evidentirani v gozdnogospodarskih načrtih, njihova obnova pa je odvisna od prenekaterih vprašanj. Tako tudi od varstva okolja, financiranja teh del in podobno. Ne glede na to, da je zlasti denarja premalo, bi tu ne smeli predolgo odlašati. Gre za zelna pljuča Celja in celjskih prebivalcev in za problem, ki ga bo slej ko prej treba rešiti v okviru vseh družbenih in gospodarskih dejavnikov v občini.

POJASNILO

»MERX« TOZD PRODAJE CELJE O PRENEHANJU POSLOVANJA PRODAJALNE »LOŽNICA« CELJE, LJUBLJANSKA CESTA IN PRODAJALNE KRUHA V DOBRNI

Prodajalna »LOŽNICA« je poslovala v lokalu bivšega lastnika SUSA Franca Celje, Ljubljanska c. 57, ki nam je dal sodno odpoved po kateri smo dolžni izprazniti vse poslovne prostore, ki jih uporablja prodajalna in jih izročiti najemodajalcu, da se izognemo izvržbi.

TOZD bi imela možnost po postopku proti pravni odškodnini doseči razlastitev ali omejitev na tej nepremičnini, če bi bil ugotovljen splošni interes.

Tega interesa pa ni možno ugotoviti, ker bi bil nesorazmeren s stroškom, ki bi tako nastal.

Lokal je namreč neustrezen in ne odgovarja sanitarno-tehničnim pogojem trgovanja z živilskimi artikli. V sled premajhnih prodajnih in skladiščnih površin nismo bili v stanju potrošnikom zagotavljati širšega asortimana osnovnih živil in so potrošniki v glavnem kupovali pijače.

Promet je bil v stalnem padanju, kar je imelo za posledico stalni rast poslovne izgube.

Z ukinitvijo ni ogrožena preskrba, ker je na relaciji cca 200 m na razpolago sodoben Merx — market in odprta nova SP Solidarnost TP Center.

Merx TOZD prodaje Celje pa pripravlja izgradnjo novega marketa Otok S-3, ki bo v popolnosti zadovoljeval potrebe sedanjih in bodočih stanovalcev tega območja z živilskimi blagom in gospodinjstskimi potrebščinami ter gospodinjstskimi uslugami.

Merx TOZD pekarni in slaščičarni je s prevzemom Industrijske pekarnice »FIDELINKA« Velenje v mesecu oktobru 1975 ukinila peko kruha v pekarni Dobrna. Med tem časom pa je preuredila pekarno za proizvodnjo spe-

cialnih vrst kruha in ponovno pričela s proizvodnjo meseca decembra 1976. Ker pa nova proizvodnja zahteva večje manipulativne proizvodne površine smo morali prostore prodajalne kruha vrniti pekarni, ker po funkcionalnosti spadajo k njej. Za razrešitev nastale problematike smo že pred časom vzpostavili potrebne pogoje za prodajo kruha v naši samopostrežbi in potrošnikom nudimo bogat asortiman vrst kruha, kar so ti ugodno sprejeli.

Tako je prodajalna prodala široki potrošnji le še cca 70 kg osnovnih vrst kruha dnevno in zato ukinitve te prodajalne ne vpliva na preskrbo potrošnikov s kruhom na tem območju. V kolikor pa potrošniki želijo prodajo kruha v sedanji samopostrežbi na klasični način, se lahko s potrošniškim svetom krajevne skupnosti dogovorimo za takšen način prodaje.

Ukinitve prodajalne kruha omogoča ponovno obratovanje pekarnice, ki bi brez teh prostorov ne mogla poslovati. Nadalje pa je ta prodajalna ves čas poslovala s poslovno izgubo, ki se je iz leta v leto večala in so jo ostale prodajalne v Dobrni s težavo pokrivalo.

Z razvojem programa za leto 1977 programiramo izgradnjo sodobne blagovnice v Dobrni, skupne površine cca 1200 kvadratnih metrov, ki bo dolgoročno rešila problem trgovine tega pomembnega turističnega kraja. Vsa pripravljala dela so v polnem teku.

O predvidenem prenehanju poslovanja prodajalne »Ložnica« Celje in Prodajalne kruha Dobrna smo obvestili pristojne krajevne skupnosti Medlog in Dobrna, ki nam do danes niso posredovale pripomb na povzete ukrepe.

»MERX« TOZD PRODAJE CELJE

Približno kilometer od Zidanega mosta, ali dvajset minut hoje ob levem bregu Savinje je vas Briše (danes Obrežje), ki ima svoje krajevno ime po borovju, oziroma brinju. Preden dospješ do železniškega prehoda, zagledaš desno nad progo raztrgano pobočje strmega in plazovitega Pleša.

V letošnjem januarju poteka 100 let, ko je vas Briše prizadela ena najhujših naravnih katastrof in sploh v zgodovini spodnje Stajerske v času stare Avstrije. Skalovito Veliko Kozje se je tedaj močno zatreslo in spustilo strahotem zemeljski plaz na tiho vasico.

BEG NEKATERIH ZADNI HIP

Bilo je v noči od 15. na 16. januar 1877, ko se je okrog tretje ure zjutraj utrgal s severnega pobočja Pleša, nasproti kamnoloma in takratne oljarne, katere ostanki so še danes vidni, zemeljski plaz, ki je zasul južni del vasi na dolžini okrog 100 metrov. Neizmerno gmote zemlje, kamenja in skalovja, vse to je pridrvelo izmenada z bližnjih strmin v dolino in terjalo sredi mrzle zimske noči človeške žrtve in razdejavanja. V uničujočem plazju je izginito šest stanovanjskih in osem gospodarskih poslopj ter trinajst vaščanov.

Poslopja so bila odrezana do temeljev, razbita in raznesena na vse strani v smeri proti železniškemu naselju. Da ni bilo še več človeških žrtev, je šla zahvala domačemu kovaškemu mojstru Savsku, ki je šel pred kratkim najel v tem kraju kovačnico. Mož je zasiahal, da se podira sosednja hiša. Poklical je ženo in zbudil najbližje vaščane, ki so vsi na pol oblečeni tekali izpod svojih streh prav zadnje trenutke.

Prvi dan po katastrofi so izkopali prvo žrtev, trupelce 3-letnega Frančka Jamšekove 5-članske družine, ki je bila vsa zasuta. Prva reševalna dela sta vodila požrtvovalni župan občine Loka pri Zidanem mostu Potočin in železniški zdravnik dr. Kučera iz Tadeč. V začetku sta imela premalo delovnih rok.

Prvo vest o nesreči je prinesel v oljarno železničar Albert Kačunc, ki je s svojo materjo in dvema bratoma zadnji hip utekel iz nesrečnih Briš. Železniško postajo Zidani most je obvestil o nesreči železniški čuvaj Rajgl. Cementarna je takoj ustavila obrat in je poslala 16 delavcev na pomoč pod vodstvom delovodje Korničerja. Ze pred tem pa je pomagala na kraju samem tudi skupina 16 delavcev oljarne. Železniške delavce je pripeljal na pomoč ing. Anton Pohr. Kljub temu pa je bilo videti ob 11. uri dopoldne samo še župana Potočina, njegovo služinčad, občinske uslužbenke in nekaj rudarjev, kako se mučijo z izkopl. Šele opoldne je ponovno prislo večje število delavcev na pomoč.

GOSPODJE ŠE SPIJO ...

Sploh je bilo tiste čase marsikaj še bolj po domače, čeprav je železniška postaja že ob pol štirih zjutraj zvedela o nesreči in čeprav so bili tudi železničarji med prizadetimi, je prišel prvi zastopnik železniške uprave v Briše šele ob pol šestih zjutraj.

Ko so prvi reševalci prosili upravo bližnje oljarne vsaj za bakle, jim je bilo rečeno, da jim ni mogoče ustreči, saj gospodje, ki o tem odločajo, vendar še spijo ...

Pač pa se je izkazalo vodstvo rudnika v Trbovljah, ki je že prvi dan popoldne poslalo 40 delavcev, ki so nato v izmenah noč in dan delali pri izkopl, zlasti na območjih Mačkove in Jamškove domačije.

Pred nesrečo je žuborel v tem delu naselja Briš potoček. Zaradi nagrnjenih velikanskih količin zemlje, kamenja in ostalega, je bil odtok potoka zaprt. Ščasoma je nastalo jezero, ki je grozilo vsak trenutek zaliti bližnje železniško naselje.

Šele v noči na 18. januar so izkopali samo odtrgane gornje dele trupel obeh Jamškovih. Ostalih delov in drugih trupel pa sploh nikoli niso našli. Ko so na nekem stranskem plitvem delu plazju odkopali kletni del gospodarskega poslopja, je skočil iz kota še živ petelin in ves zmeden krepko zapel, na gnezdu pa je še kar naprej čepela kokoš.

NARAVNE NESREČE NEKOČ

KO JE BRIŠE ZBRISALO

Ob 100-letnici katastrofalnega plazju pri Zidanem mostu

DRUGI PLAZ ŠE STRAŠNEJŠI

18. januarja 1877 okoli desete ure zvečer pa je začelo ponovno bobneti. Delavci so se naglo umaknili. Nekaj minut zatem je pridrvel s hriba nov plaz. Sunkoma je odrinil železniški nasip v dolžini 100 metrov kar čez Savinjo na desni breg. Vse tračnice, pragovi, telegrafski drogovi z žicami in dreveje je bilo v nekaj sekundah onkraj struge Savinje in onkraj ceste in se znašio na nekdanji veliki Pepelnakovi (Mrzakovi) njivi severno od kamnoloma. Nekoga delavca, ki je obstal na nasipih, je vrgla silna moč preko Savinje na desni breg, kjer je ostal kakor po čudežu nepoškodovan.

ZAJEZENA SAVINJA — JEZERO

Nekaj minut pred drugim plazom je kočijaž peljal z zidanmoške postaje po okrajni cesti nekega potnika proti Celju. Za las sta ušla smrti pod plazom, ker sta za hrbtom že slišala strahotno bobnenje. Še danes je moč videti ob obrežju na desnem bregu Savinje pod opuščeni apnenicami po plazju prenešene težke kvadre nekdanje železniške škarpe. Struga Savinje je bila popolnoma zatrpna s 120 m visoko goro plazju in to več kot 100 metrov na dolgo. Vsa višja ležeča zemljišča so bila poplavljenjena, zlasti oljarna. Zaradi jeza je Savinja narasla v 12 urah do polovice prvega nadstropja oljarne. Deroča voda je iz nje odplavljala na stotine sodov olja in maščob, ki so se v vrtincih razbijali na vse strani. Ljudje so na obeh bregovih Savinje s posodami zajemali olje iz vode. Struga južno od plazju je ostala brez vode. Ljudje so iz struge odnašali velike vreče rib. Severno od plazju pa je Savinja tako naglo narasčala, da je nastalo velikansko kalno jezero

vse do Rimskih Toplic. Hudi vodni vrtinci so podrli lesen most pri oljarni in drugega na Gračnici, ki ga od tedaj niso več obnovili.

Naslednjega dne je prispelo še 100 rudarjev iz Trbovelj, ki so odkopavali strugo za odtok Savinje. Okrajni glavar v Celju je zaprosil, da pošljejo na pomoč vojake pionirje iz Gradca. Savinja je strahotno narasčala od ure do ure. Končno je prišlo na pomoč 350 vojakov in še okoli 1000 delavcev iz Celja, Ptujja, Maribora, Gradca in Dunaja.

19. januarja je uspelo pripraviti za silne prehode za pešce. Savinja še vedno ni imela odtoka. Isti dan, ob pol treh popoldne si ga je Savinja sama izsilila, ko je predrla nasip v širini nekaj metrov. S tem je pojenjal strah pred še večjimi poplavlami.

IN KOT VSELEJ — FIRBCI

Popoldne je prispel na kraj nesreče tudi deželni namestnik baron Kübeck in deželni komandant feldcagmojster von Kuhn. Iz bližnjih in daljnjih krajev je prihajalo na kraj katastrofe na stotine radovednih opazovalcev v vlaki in vozovi.

20. januarja so prispele nove pionirske in inženirske čete na pomoč civilnemu prebivalstvu. Savinja je upadla že za 3 metre.

21. januarja so delavci in vojaki začeli razstreljevati veliko skalovje, ki je oviralo odtok Savinje.

Skupina 50 vojakov pionirjev je postavila nov lesen most čez Savinjo pri oljarni. Desno polovico tega mostu je odnesla narasla Savinja leta 1926, levo polovico pa ledene plošče spomladi leta 1929. Tudi tega mostu niso več obnovili.

Množica vojakov pa je urejala teren za ponovno vzpostavitev železniškega nasipa. Zaradi varnosti reševalcev so bile postavljene na raznih mestih grozečega hriba stalne straže, v dolini pa sta bila nameščena dva orož-

nika, ki sta neprestano opazovala straže na hribih, ki bi v primeru sumljivega gibanja terena morale dati dogovorjena znamenja.

22. januarja 1877 je bilo še vedno zaposlenih pri očiščevalnih delih nad 300 vojakov in 500 civilistov. Ta dan je pripeljal prvič po katastrofi dunajski poštni vlak iz Rimskih Toplic in so potniki s prestopanjem nadaljevali vožnjo proti Zidanemu mostu, Zagrebu in Ljubljani.

24. januarja je izšel uradni komisijski zapisnik, ki navaja: »Novih plazov na srečo ni bilo. Nasip je že toliko popravljen, da bo nocoj prvič peljal mešani vlak preko kraja katastrofe. Na pomoč so prišli tudi oddelki vojaških železničarjev. Leseni most čez Savinjo, ki ga je podrli plaz, je bil že docela obnovljen. Okrajna cesta od oljarne proti severu je že na suhem. Oljarna, last bogatih naslednikov Franca Metlike, je utrpela velikansko škodo, saj je bilo uničenih 2.000 centov olja. Prve dneve po katastrofi je bilo videti polno ljudi ob Savinji in Savi, kako so zajemali olje iz vode.«

ŠTETJE ŽRTEV IN SPOMENIK

Mesec dni pozneje so popolnoma odprli in normalizirali odtok Savinje. Z dinamitom so morali razbiti velikanske zemeljske gmote. Vojaštvo se je vrnilo v svoje garnizije. Tudi večina civilnih delavcev je že odšla domov. Od 18. januarja pa je pogrešan 46-letni rudar Anton Močnik, doma iz Gornjega grada. Najbrž je utonil v deročih valovih Savinje. Nikoli ga niso našli.

Uradni zapiski žrtev plazju ne navajajo poimensko, ampak samo v skupnem številu 13. Vpisane pa so v matični knjigi župnije Loka pri Zidanem mostu za leto 1877. V opombi navaja da je večina žrtev ostala zasuta v plazju. Župnik Josip Bunček je vpisal kot dan smrti 15. 1. 1877. Pod hišno št. 6 Sv. Peter je vpisana družina Maček: Barbara, žena kamnoseka (39 let), Franc, sin (13), Marija, hči (10), Elizabeta, hči (8), Leopold, sin (6), Jožefa, hči (3), Ernest, sin (2).

Pod hišno št. 97 Sv. Peter je vpisana družina Jamšek: Jernej, delavec v oljarni (32), Terezija (26), Antonija, hči (12), Terezija, hči (5), Franc, sin (3).

Od navedenih žrtev so bili na pokopališču v Loki pokopani le deli teles obeh Jamškov in njun sin Franc. Vsi drugi so za vedno ostali pod plazom. Na loškem pokopališču so postavili vsem 12 žrtvam spomenik granitni blok, visok nad 2 metra in v njem marmornato ploščo z imeni in kratkim opisom katastrofe. Ta spomenik je bil že po prvi svetovni vojni odprodan, ker groba nihče več ni vzdrževal.

Železniška uprava je tudi postavila žrtvam plazju tri metre visok spomenik križ iz belega kamna kot spomenik na kraju katastrofe. Tudi ta ni več ohranjen. Na nesrečno Mačkovo družino spominja velik kamenit možnar, ki so ga le-ti pred katastrofo posodili svojim sosedom Oberžanom. Oberžanovi skrbno hranijo ta možnar kot spomin na priljubljene sosede.

DRENAŽNE NAPRAVE SO PROPADLE

Da bi se v prihodnje katastrofa ne ponovila, je celjska uprava železniške sekcije marca 1917 izdelala gradbeni načrt, po katerem so na omenjenem kraju zajeli vse vodne izvire in jih z višine 600 metrov ter v dolžini 1 km speljali v Savinjo. Naredili so več vodnih zbiralnikov, jih povezali z betonskimi cevmi, lesenimi žlebovi in jarki obloženimi s klesanim kamenjem. Na koncu so vse vode speljali v Briški potok in nato po posebnem kanalu pod železnico v Savinjo. Železniški progovni nadzornik Jože Belak hrani poleg treh zgovornih arhivskih slik tudi načrt, ki vsebuje vse obrise nekdanjega plazju in regulacijskih del izvedenih v letu 1917 in 1918. Pri tem so zaposlovali bosanske delavce z mulami in osli, pri delih pa so pomagali tudi ruski vojni ujetniki, ki so bili nameščeni v zgradbah oljarne.

Vse te odvodne naprave so danes že zasute, uničene in zanemarjene. Tudi vrh pobočja Pleša, ki ga je utrgal plaz, je danes neporaščena strmina. Uničili smo varnostne naprave, ki naj bi varovale pred ponovitjo take katastrofe.

EDO JELOVSEK
LOJZE OBERŽAN

DROBNE IZ KONJSKE OBČINE

Konec meseca januarja bo v Slovenskih Konjicah občinska konferenca SZDL. Ob pregledu opravljenega dela in načrtov za prihodnje obdobje bodo izvolili tudi novega predsednika občinske konference, saj je pred časom odstopil dosedanji predsednik Janko Kovač iz zdravstvenih razlogov.

Akcija zbiranja pomoči za Posočje je v konjski občini zelo dobro uspela. Delovni ljudje so pokazali veliko mero solidarnosti, saj so zbrana sredstva v denarju presežena za 200 odstotkov glede na predvideno vsoto. To je bila pomoč izkazana po že izdelanih načrtih sancijske Posočja, v prvih dneh po potresu pa so dali občani konjske občine prikolice, šotore, IMP pa je dalo material za postavitev transformatorja.

Kmalu bodo začeli v Ločah graditi težko pričakovani kulturni dom, saj so hišo, kjer je bila stara kinodvorana, že lani podrli. V novem kulturnem domu bodo imele prostore tudi krajevna skupnost in krajevne družbene politične organizacije.

V tem času potekajo v konjski občini letne konference osnovnih organizacij sindikata. Polovica jih je že pregledala dosedanje delo in sprejela naloge za vnaprej.

V Vitanju bodo proslavljali 100-letnico gasilskega društva. V ta namen bodo prišli gasilci do novega gasilskega doma, seveda, če bodo krajanji tudi sami kaj prispevali zanj.

PIŠE IDA TEPEJ

ČEZ ZIMO PO ZNANJE

BOGAT PROGRAM IZOBRAŽEVANJA KMETOV

Kmečki človek dela polti od jutra do noči, zato ni ma časa, da bi se tedaj izobraževal. Pozimi, ko pritisne mrz, ko se odpravijo kmetje v gozdove podirati, je temno že zelo zgodaj. Ko se stemni, kmetu ni več škoda časa. Tedaj si ga vzame tudi za izobraževanje.

Mladi, ki delajo na kmetijah na področju konjske zadruga, prihajajo v zimskem času redno na sestanke. Sestanki so vsako drugo soboto. Vedno so delovni. Obilo nalog so si zastavili.

GOSPODINJSKI TECAJ

V soboto, se bo začel gospodinjski tečaj za kmečke žene in dekleta. Tečaj bo vodila diplomirana učiteljica gospodinjsstva, zato bo dober in se ga bo splačalo obiskovati. Gospodinjski tečaj je razdeljen na dva dela. Teoretični, v katerem bodo sluša-

teljice obnovile znanje o zdravi prehrani, higieni živil in vzdrževanju čistoče na kmetiji ter praktični del, v katerem se posvečajo predvsem kuhanju. Letos nameravamo gospodinje poučiti o tem, kaj kuhajo na kmetijah, kjer se ukvarjajo s kmečkim turizmom. Nameravamo jim razdeliti knjižice, priložnice, pod naslovom. »Gostje na kmetiji.«

Tečaj bo v osnovni šoli v Zrečah.

OBNOVA ZNANJA O KMETIJSTVU

Tudi letos nameravamo obnoviti znanje o kmetijstvu. Vsem članom razdelimo na sestanku vprašalnike z vprašanji s področja živinoreje, poljedelstva, prehrane živali ter strojništva. Da ni zadrege, odgovarjajo mladi anonimno.

GRADNJA SILOSOV — SILIRANJE KRME

V začetku zimskega obdobja smo naredili načrt, ki so si ga izbrali mladinci sami. Izrekli so željo, da bi radi poslušali predavanja o siliranju, ki je postalo letos tudi na našem področju običaj. Mnogi kmetje bodo letos gradili silos. Na področju Pohorja bodo gradili lesene, medtem ko se dolinci bolj ogrevajo za betonske. Zadruga ima na voljo tri opaže, ki jih posoja kmetom za gradnjo silosov.

POUK O STROJNIŠTVU

Na območju konjske zadruge je okoli 400 traktorjev. Nekateri so dobro izkoriščeni, drugi ne. Znani so primeri, ko kupi kmet-delavec traktor za tri hektarje veliko kmetijo. Da je nakup traktorja na tako majhni kmetiji nesmiseln, je jasno.

Ker je mnogo traktorjev in drugih kmetijskih strojev, želijo mladinci poslušati predavanje o tem, kako je treba stroje vzdrževati. Pa tudi o tem, kakšne so nevarnosti pri delu s traktorjem.

Za kmete iz pohorskega področja, ki imajo veliko gozda, je pomembno ravnanje z motorno žago. Prav zato želijo imeti predavanje o motornih žagah, da bi se poučili, katero naj kupijo za svoje posestvo in, kako naj ravna, da bo delo z njo uspešno in lahko.

Ker mnogi lastniki traktorja še nimajo izpita, bo zadruga pomagala organizirati traktorski tečaj. Trenutno je tak tečaj v Draži vasi, v bodo-

če pa bo še v Ločah in potem spet v Konjicah.

IN DRUŽBENO POLITIČNO IZOBRAŽEVANJE

Razen omenjenih tem, bomo imeli še več strokovnih predavanj, posvetili pa bomo nekaj časa tudi družbeno-političnemu izobraževanju. Izvedli bomo anonimno anketo o tem, zakaj mladi kmetje ne vstopajo v zveze komunistov. Predelali bomo gradivo, ki ga je izdelal centralni komitej in se nanaša na probleme o kmetijstvu in proizvodnji hrane. Delavsko univerzo bomo prosili, da bi nam posredovala predavanje o ureditvi našega družbenega sistema. Mnogim namreč ni jasno, kaj so to samoupravne interesne skupnosti, kakšno nalogo ima skupščina, kakšno izvršni svet. To pa so reči, ki jih mora vedeti vsak državljan.

LAŠKO: ČEBELARJI NA ZBORU

Prejšnjo nedeljo je bil redni občni zbor članov Čebelarstva društva Laško. Uspel je tako po ocenih dela in sprejemu novih delovnih nalog kot tudi po udeležbi.

Poleg domačih čebelarjev so se ga udeležili predstavniki zveze čebelarstva društev, pa tudi zastopniki društev iz Zalca, Ra-deč, Sentjurja, medobčinske zveze čebelarstva društev iz Celja in drugi.

Čebelarstvo društvo Laško je bilo ustanovljeno 1902. leta in bo torej letos obhajalo 75-letnico obstoja. Na ta jubilej se laški čebelarji že zdaj vneto pripravljajo. Kot ustanovitelj se navaja Anton Zdošek, ki je bil na sodišču v Laškem v službi kot sodnik — pripravnik, doma pa iz Zagaja pri Ponikvi. Zdošek je bil sicer član upravnega odbora celjskega čebelarstva društva, je pa v Laškem že zbiral prve čebelarje in pripravljaj predavanja.

S. KRAJNC

ŠPORT IN REKREACIJA

NAD 2000 AKTIVNIH

ZAKLJUČEK DELAVSKO ŠPORTNIH IGER V LAŠKEM

V Laškem je bila v nedeljo zaključna prireditev delavskih športnih iger, ki so potekale minulo leto in ki so jih organizirali: telesnokulturna skupnost občine, zveza telesnokulturnih društev in občinski sindikalni svet.

Čim več tekmovalj, pestrost le-teh, dati prostor vsem oblikam rekreacije, doseči množičnost in dati možnost udeleževanja vsakemu delovnemu človeku, to je bilo vodilo tekmovalja.

48 ekip je sodelovalo v tem množičnem športnem tekmovalju. Po panogah so potekala tekmovalja vse leto.

Smučanja (veleslalom) se je udeležilo 46 tekmovalcev, namiznega tenisa 31, krosa 48; slednji so sodelovali tudi na republiškem tekmovalju. V malem nogometu se je pomerilo 12 ekip. Najboljše so

bile: Pivar, Partizan Radeče, Zidani most. Tudi najboljši strelec prvenstva je znan — Marjan Košir.

Streško tekmovalje je potekalo za pokal 2. julij. Najboljši sta bili družina iz Zidanega mosta in družina iz Rimskih Toplic.

Odbojka je priljubljeni šport. Tekmovalo je 38 ekip. Najboljše so bile: Rimske Toplice, Papirnica Radeče in ekipa iz Laškega.

Sah je zbral 14 tekmovalcev. Zmagali so Laščani pred Rodečani. Kegljanja se je udeležilo 30 tekmovalcev. Najboljši so bili TIM-ovci, za njimi pivarji in tretji Partizan Zidani most.

MLAD ZACNE, KDOR HOČE BITI MOJSTER

Zelo aktivna so bila tudi šolska športna društva. Mladi so organizirali 6 občinskih prvenstev in tekmovalj. Na teh tekmovaljih je sodelovalo 285 učencev v petih šolskih ekipah. Tekmovali so v košarki, streljanju, odbojki, rokometu, smučanju in atletiki.

MNOŽIČNE SPORTNE AKCIJE

Množične športne prireditve so postale stalna oblika

športa in rekreacije. Lanskoletnih množičnih akcij se je udeležilo okoli 1.200 delovnih ljudi, akcije pa so bile naslednje: hoja, plavanje in kolesarjenje.

Delovne organizacije so si s tekmovalji, udeležbo na športnih prireditvah pridobile točke, na osnovi katerih so se po uspehu takole razvrstile (v oklepaju točke).

TIM (169), papirnica Radeče (132), VCMR Rimske Toplice (110), VPD Radeče (91), Prometne sekcije Z. most (39), KORA (37,5), Komunala Laško (35), ELKOV (34), BOR (34), VOLNA (28), MERX (27), Pivovarne (24), Cementarna Z. most (23), osnovna šola Laško (19), sekcija za vleko Z. most (17), SIS Laško (15,5), nadzorništvo proge Laško (15), skupščina občine Laško (13), posebna osnovna šola (12), zdravstveni dom (10,5), ostali delovni kolektivi pa pod 10 točk.

Dejstvo, da je v lanskoletnih športnih igrah v občini Laško sodelovalo nad 2.000 udeležencev, dokazuje, da šport postaja množičen in da je vse bliže čas, ko bo zajel vse delovne ljudi.

TONE KOŠIR

VELENJE: OBUJANJE SPOMINOV

Vsako leto, ponavadi drugo nedeljo v januarju, se v prostorih Delavskega kluba v Velenju srečajo bivši politični interniranci velenjske občine. Tako je bilo tudi zadnje letošnje nedeljo, ko se jih je zbralo okoli sto, tiste, ki pa niso mogli priti zaradi bolezni pa so obiskali na domu. Vida Klemenčič, ki vodi to sekcijo pri Občinskem odboru ZZB NOV občine Velenje, je povedala, da v zadnjih letih ta srečanja združujejo tudi s tem, da povabijo tiste, ki so bili med vojno odtujeni od mater in očetov, torej ukradene otroke. Vsakoletno srečanje pomeni snidenje in obujanje na težke dni ter spoštovanje današnjega miru. V programu pa nimajo samo vsakoletnega srečanja takoj po novem letu, ampak tudi obiske različnih taborišč doma in na tujem ter skrb za ostale pogoje, ki izboljšujejo življenjsko stanje ljudi, kateri so del svojega življenja preživeli po okupatorjevi za slugi sredi temačnih in grozljivih taborišč.

TEČE VINCE RUJNO

60 000 LITROV

SPILI LANI V ENEM HOTELU

Slovenci veljamo za dobre pivce, mnogi na žalost tudi za »preveč dobres«. Ste že kdaj pomislili, koliko raznih pijač v enem letu stočijo v tej ali oni gostilni? Alkoholnih in brezalkoholnih?

Skušali smo to ugotoviti in v hotelu Merx ob Ljubljanski cesti so bili tako ljubeznivi, da so nam postregli s podatki: približnimi cenitvami lanskega leta.

Naj takoj povemo, da moč, no vodijo alkoholne pijače pred brezalkoholnimi, kar nazadnje ni čudno, saj so slednje mnogo predrage, ali pa alkohol preprosti. Dejstvo je, da v mnogih malih zasebnih gostiščih še vedno točijo samo in predvsem alkohol, brez jedil in z zelo skromnim izborom osvežilnih pijač. Morda zato, ker je mogoče pri alkoholu več zaslužiti? Na kakšen način, vemo, sistemi in metode so različni, bogati!

Vedno večkrat gostinci točijo odmerjene pijače v kozarce brez vlasejast na zgornjem robu. Kupijo 10 litrov žgane pijače, prodajo je enajst. Ne vsi, nekateri pa! In še na stotine je drobnih zameric našim vrlim gostinskim delavcem skozi vse leto. Pa pustimo to, resnično raje pogledjmo podatke iz hotela

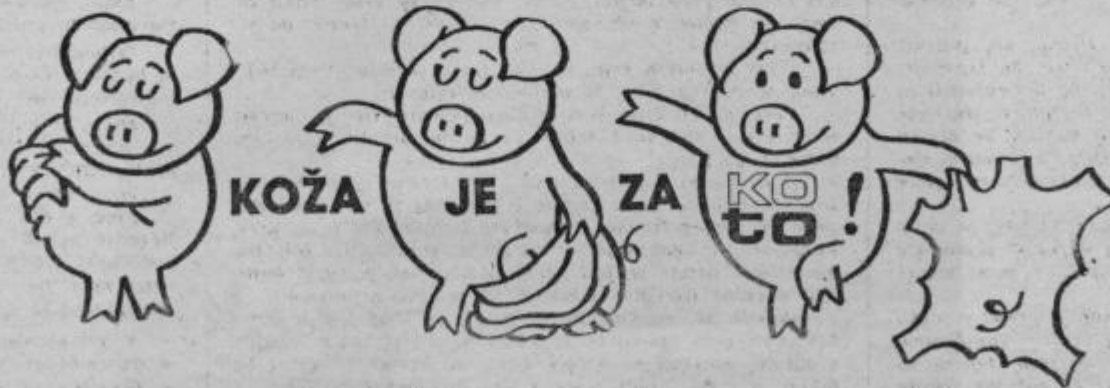
Merx, ki nas bodo prepričali, da se znamo držati nazaj. Res je, da v teh hotelskih količinah nosijo dober delež gostje od drugod, imamo pa v Celju gostilne, kjer na točijo veliko manj, pa vanje zahajajo samo Celjani. Predvsem pa naslednje številke kažejo, da ljudje radi zahajajo v hotel Merx.

Po grlih je steklo 16.000 litrov vina. Solidna količina, ali ne? Specialnih vin, to sta šeri in vermut, je šlo 150 litrov, kar pomeni, da vse manj segamo po sladkih vinih. Zaskrbnjuje pa so številke o prodanih žganih pijačah: 1.200 litrov naravnih žganih pijač (slivovka, brijnivec in vinjak), 780 litrov umetnih žganih pijač (florjan, gorjan, pelinkovec in likerji) ter 1.000 litrov močnih žganih pijač — viski in vodka. Zakaj zaskrbnjuje, ni potrebno posebej zapisati! Vse to skupaj pa smo zalili z 18.000 litri piva, kar predstavlja 36.000 steklenic.

Pri brezalkoholnih pijačah smo bili skromnejši. 4.300 litrov raznih sokov, 6.600 litrov ostalih osvežilnih pijač in 11.000 litrov mineralnih vod.

Na zdravje!

čar

KO TO

kofeks fobus in zbiralnice kmetijskih zadrug odkupujejo svinjske kože po ugodnejši ceni kot prejšnja leta

KRAMLJANJE S ŠENTJURČANOM

IVAN UMNO GOSPODARI

S SVOJIMI SODELAVCI V AFRIKO NA IZLET

Naneslo je, da smo se v dneh iztekajočega leta 1976 srečali in pokramljali z obrtnikom — ključavničarjem iz Sentjurja IVANOM KUMPERGERJEM. Zdaž že vrsto let živi v Sentjurju, sicer pa s ponosom pove, da je doma iz bližnjega Jakoba. Ključavničarstva se je izučil v Zelezarni v Storah, ga izpilil v celjski Cinkarji, pa v Libeli in se nato odločil, da bo pričel s polpdansko obrtjo. Rečeno storjeno. Prišel je izdelovati vrtno in balkonske ograje in ker je bilo dela vse več in več je leta 1966 prišel na samostojno obrt. Začel je brez večjega kapitala, saj je tudi prvo »masino« kupil na kredit. Osnova je bila tu in treba je bilo umno gospodariti. Skrivnost njegovega uspeha pa ni samo v pridnosti, ampak je tesno povezana z izrednim posluhom za delo z ljudmi. S fanti, ki prihajajo zdaž na delo vsako jutro v njegovo delavnico, v glavnem so to strugarji, se dobro razumejo. Izučili so se pri njemu in tu tudi ostali. Zdaž delajo v glavnem orodja za hladno valjanje profilov. Ujeli so se v korak z domačim Alposom, za katerega še

vedno največ delajo. Na samoupravni bazi so izvolili tudi predsednika iz male delovne skupnosti in večkrat si vzamejo čas, da se pogovorijo o tem in onem. Skupaj rešujejo probleme s katerimi se srečujejo. Ivan pravi, da se mnogokrat fantje tudi z osebnimi težavami obrnejo nanj in rad jim priskoči na pomoč.

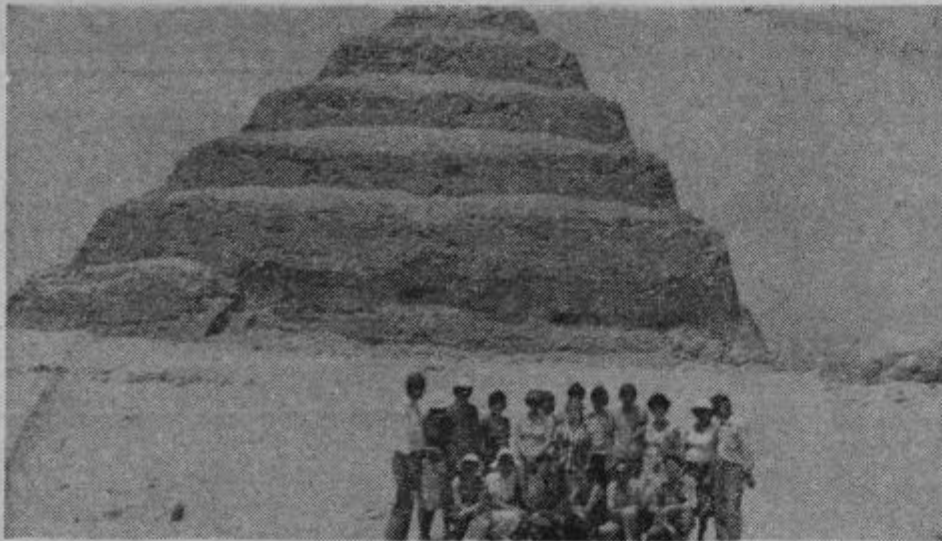
Dostikrat pa najdejo tudi čas za skupne izlete v naravo ali na kakšna daljša potovanja. Tako skupaj proslavijo državne praznike, ki jih navadno strnejo z izletom v gore ali kakšno zanimivo ekskurzijo. Pred kratkim so si ogledali livarno v Kikindi in Djerdap. Na izlet so odšli skupaj z ravenskimi železarji.

V letu, ki se je pravkar izteklo se je skupaj z družinami odpravil v vroči Egipt. Ivan je svojim delavcem to potovanje kreditiral, tako da so lahko bili spet vsi skupaj. Veliko zanimivosti je Ivan našel iz tega potovanja, ki je trajalo kar cel teden. Vsi so veseli, da so spoznali košček tuje zemlje in njene zanimivosti, še bolj veseli so bili, ko so se vrnili domov; utrujeni, a obogateni z novimi spoznanji.

Na enem izmed skupinskih izletov so celo pomagali gasiti planinski dom pod Raduho. Rešili so, kar se je rešiti dalo, čeprav je dom zgorel prav do tal, potem pa so se utrujeni morali vrniti še isti dan v dolino in domov.

Pogovor se je zasukal spet o delu in o načrtih za prihodnje. V občini, pravi Ivan, so jim naklonjeni in ker postaja delavnica v njegovi hiši pretesna, je zaprosil za lokacijo, kjer naj bi zrasla nova delavnica. Lokacijsko dovoljenje je dobil že spomladi in zdaž upa, da bo s pomočjo kreditov na tem prostoru čez čas zrasla nova, bolj prostorna delavnica. Večji prostori bodo zahtevali tudi več delavcev in vse tako kaže, pravi Ivan, da bodo čez čas postali POZD. Le tako, pravi, se bodo mogli še naprej razvijati in še bolj delati. Gradnja delavnice bo torej največja investicija v letošnjem letu, katere izgradnja bo terjala še marsikatero spremembo. A Ivan in njegovi fantje, ki zdaž še razmišljajo o POZD menijo, da je tako najbolje in najbolj prav.

MATEJA PODJED

Spomin iz skupinskega izleta na vroči puščavski pesek in piramide.

ŠAH: PRESENETIL STANE PERTINAČ

V Slovenski Bistrici je bil meddruštveni brzopotezni turnir na katerem je sodelovalo 37 šahistov Celja, Maribora, Slovenske Bistrice in Ptujja. Med njimi so bili tudi trije celjski šahisti Stane Pertinač ter Franc in Janez Pešec. V zanimivih igrah je Franc Pešec osvojil drugo mesto za Sorčnikom iz Kovinarja. Tretje mesto pa je presenetljivo osvojil Stane Pertinač, ki dosega prav v brzopoteznem šahu vedno boljše rezultate. Tretji celjski šahist Janez Pešec je osvojil 17. mesto. —jk

ODBOJKA: NOV PORAZ

Odbojkarice Golovca so ponovno gostovale in tudi tokrat izgubile srečanje z Branikom z 0:3. O samem srečanju pravi Katja Pianteu: »Igrale smo dobro. Toda tako v prvi kot drugi tretjini smo imele nekaj minut krizo, katero so domačinke temeljito izkoristile. Šele v tretjem setu smo bile boljše, toda tudi tu smo ob koncu obstale. Bolje bo v nedeljo v srečanju proti Ljubljani.«

KEGLJANJE: KOVINAR IN HMEZAD

V nedeljo so najboljši kegljači v celjski regiji zaključili prvenstvo v množstvenem tekmovanju 6x200 lučajev. Ob koncu smo dobili presenetljivega zmagovalca. To je eldipa Kovinarja iz Stor, k je premagala favorita Hmezad in Celje ter se tako poleg Zalčanov uvrstila v nadaljnje tekmovanje.

Končni vrstni red: Kovinar (Stor) 20.635, Hmezad (Zalec) 20.497, Celje 20.389, Ingrad 20.206, Aero (Celje) 20.197, Partizan (Šoštanj) 19.963 in Konus (Slov. Konjice) 19.206.

ČEBELARSTVO

SLABA LETINA

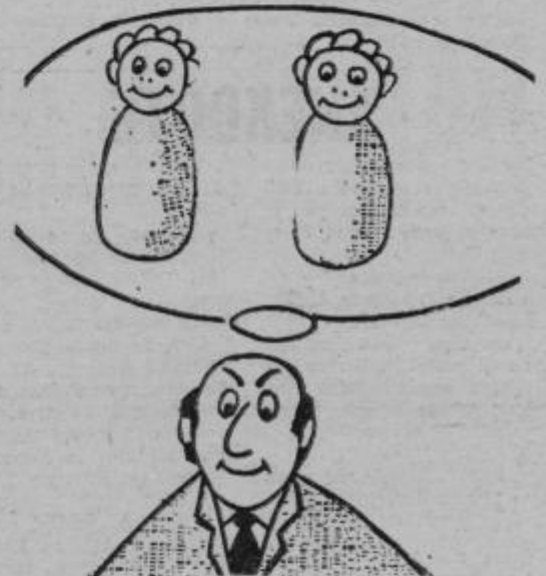
VEČJA POZORNOST ČEBELARSTVU

Čebele niso nabrale hrane niti za sproti, kaj šele za zalogo, da bi se preživele. zato so jih morali čebelarji dodatno krmiti, če so jih hoteli ohraniti žive. Čebele so zazimili precej šibke, pa še med njimi je bilo precej starih živali. Zato tudi njihče spomladi pričakoval kakšnega posebnega razvoja. Tudi zima je napravila seveda svoje. Na vso moč je okrnila čebelje dužine in tudi številne panje. Vsi čebelarji so tožili o tem, da imajo močno oslabele družine, drugi spet so ugotavljali, da so jim čebele pomrle. Kupili bi jih za vsak denar, da bi nadomestili izgubljene živali, čebel pa ni bilo na prodaj in še tiste, ki so morale bile na voljo, so takoj razprodali. Niso se namreč oglašali samo naši domači,

slovenski kupci, prišli so celo iz sosednjih republik in jih tja tudi odpeljali. Takšna letina, odnosno izkušnje zadnjih let postavljajo pred čebelarje nove pogoje, četudi ne skromne, vendar bo treba z njimi v prihodnje računati. Ni namreč jasno, kakšna bo letošnja zima in kakšne posledice zna prinesiti, zato bo treba pravčasno pomisliti na čebelji rod, če hočemo, da bodo čebele dale res tisto, kar želimo.

Pozornost dobremu varstvu čebel je še posebej potrebna zaradi tega, ker že iz izkušnje vemo, da čebelarstvo na Slovenskem, nekoč sicer znan po dobrem in obsežnem gospodarjenju, izumira. Dandanašnji je namreč že velik problem priti do kakšne kile medu pa tudi cene niso nič kaj vabljive. MILENKO STRASEK

M. ALAŠEVIČ

V nedeljo vsi „ZA“!

FRAN ROŠ

ZVESTA ČETA

20

Na koncu ulice s hišicami je stalo obsežno gospodarsko poslopje. V njem se je nad hlevi razprostiral dolg, prazen prostor z zamreženimi oknicami. Ob vhodu je ležala slamnjača drobnega, osivelega enoletnika, učitelja Simona Rubla, skijučnega galiskega Zida, ki je nove tovarše prosjal za tobak in jim v odškodnino pripovedoval o svojih izkušnjah:

»Gospodje mladi, ni slabo tukaj. Hrana, no, pritoževati se ne maram, imam pač slab želodec. Ze štirinajst dni čakam na vas, da se skupno pričnemo izobraževati za oficirje, no, in tačas študiram vojaško literaturo, službene pravilnike, pometam sam, v stotnijsko kuhinjo se hodim gret, tam so polni lonci in gospodje kuharji so mi naklonjeni. In vi, gospod moj, kaj vidim? Kako krasen tobak imate...«

Korporal Brenk, v civilu izdelovalec klobas, je vodil došlece na bližnji kozolec. Tam so si napolnili slamnjače in vzglavne blazine s slamo in jih nosili v novo stanovišče.

Zbrali so se pred skladiščem. Vsakdo je prejel vojaško obleko od ogromnih čevljev do male čepice. Same nove stvari iz sivga blaga, mehkega, koprivastega. Potem so jim razdelili konopljene pasove, torbice za patrone, lopate za kopanje strelskih jarkov, naposled še puške, ruske puške, vzete ujetnikom, težke, z dolgimi tankimi bajoneti v okroglih nožnicah.

Spogledali so se. V sivih vojaških oblekah, s puškami in bajoneti! V rokah so držali to težko orožje, da se nauče z njim moriti človeka, nasprotnika Avstrije, kar so bili sami. Neznane človeka in brata z dušo, sanjami, mislimi, življenjem.

Ne, saj ni mogoče, da bi bila resnica! Citali so stare klasike v solt, pisali naloge o človeški kulturi in dostojanstvu, o lepota stvarstva, učili se vere v Boga ljubezni in usmiljenja, študirali logiko, in sanjali so o lepota življenja.

Ko so bili našli na rokave rumene trakove, znak enoletništva, so stali pred korporalom Brenkom na dvorišču: »Opustite vse nekdanje civilne navade! Sicer vam jih jaz izbijem iz glave! Kar ste bili, temu je konec, bili niste nič. Prvo, kar morate znati, je strumen vojaški pozdrav. Vsakemu višjemu. Takole. Ena, dve, tri. Na eno roko vodoravno naprej, na dve podlakete k čepici, na tri spet v pozor. Torej!«

Vežbali so. Korporal se je napihnil:

»Urneje, odrezano, strumno! Sicer ste dolgi dečki, kakor jih tu že davno nismo imeli, in človek bi mislil, to so fantje junaki. Ali lenuhi ste in oficirji hočete biti, no, potem adijo zmaga! Kakor medvede bi vas vadil na razbeljenih železnih tleh, to bi se urneje premikali. Toda nihče ne pojde danes v trg, kdor se prej dobro ne nauči pozdravljati.«

»No, je že malo bolj. In zdaž pozdrav v mimohodu. Tri korake pred višjim, ki ga srečate, in prav toliko za njim. In pogled v oči, naravnost v oči. In korak, da se strese zemlja!«

»Tale na levem krilu se reži. Kako se piše? Veninšek? Taka porogljiva žaba, še majhna in zelena!«

Večerjali so črno kavo z žlico polente. No, pa saj so imeli dovolj dobrin s seboj. In so se napotili o mraku v trg, v gostilne.

Z nasmeški so jih motrili stari tržani, mladi so bili v vojni. Deklice so se ozirale v fante, ki se jim uniforme prav nič niso podajale, mahedrave so bile, vse bhez mere ukrojene za neznanega avstrijskega vojaka. In žalostni konopljeni pasovi so bili kakor gasilski, dolgi ruski bajoneti v oknih okroglih nožnicah pa smešno nenavadni.

Posedli so, nasmehnilo so se obrzi. Saj jim še niso bili vzeli prav vsega, tu v krčmi so sedeli kakor nekdanj v mestu, naročiti so mogli, česar so si želeli, zapeli bi lahko, razgrajali tudi, samo v drugih oblekah so bili.

In so pili. Polde je zbijal šale. Debeli Miloš Belšak je prevačal čaše vase in se smejal kakor brezumen:

»Vse je škorej, škorenj do neba!«

Polde je udaril ob čašo:

»Domovina je končno uvidela, da brez nas ne more zmagati. In nas je pozvala kot zveste potomce očetov, ki so zvesto služili že pod Lavdonom in Evgenom in Raedekim. Z navdušenjem smo stopili pod prapor korporala Brenka. Pozdravljati že znamo, kmalu se naučimo vseh ostalih vojaških umetnosti in potem — strah in trepet pojde pred nami. Pet jih pade, kjer porine... Vse za vero, dom, cesarja! In ta naš slavni polk, ki je izočil že hektolitre krvi za črnega avstrijskega dvočlavlca, nosi zelene našive pod bradami. Zeleni polk! Tako smo spet zeleni, kakor smo bili pod praporom ravnatelja Gomolla. Na zdravje zelenec, na njihovo večno zelenstvo!«

Tik pred deveto uro so z velikim hrupom polegli drug poleg drugega.

Mali Kari si je pod glavo položil mehko belo blaznico, mamica mu jo je bila dala s seboj, da bi mu novo življenje bilo manj trdo. No, menda jo je že prvi večer zmočil s solzo. Težki Miloš Belšak, ki so ga z velikim trudom pritirali po lesenih stopnicah do slamnjače, je besnel v smehu:

»Vse je škorenj, škorenj do neba!«

Petrolejka je žalostno brlela s tramovja. Na žeblikih po stenah so visele puške. Enoletnik učitelj Rubel je stokal:

»Kako strašna mladina! In tu naj svim, moj Bog! Kako naj bom jutri zarana svež na mestu!«

Kmalu je vstopil korporal Brenk. Vinjen je hodil ob slamnjačah, vse so bile zasedene. Ugasnil je luč.

Pritajeno rezanje je šlo skozi temo, spačeni glasovi in hudobne opazke so se javljale. Brenk je grgraje obetal maščevanje na vežbališču za drugi dan.

Milan je mislil na Vero in na vse, kar se je zdaž godilo z njim. Kakor da je bilo od muh vse, karkoli je kdaj mislil, čutil in sanjaril.

Poleg njega je trpel Ivan.

Tine je klel. Vse je preklel, do česar so ga učili spoštovanja nekoč. In je k vragu pošiljal Avstrijo in njeno bodočnost. Sanjaril je, kako pobegne s fronte na drugo stran, na pravo stran. Samo ta misel ga je mirila.

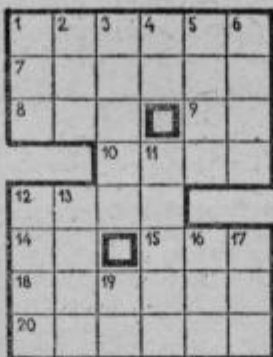
Poidetu se je še v spanju režal obraz.

V prihodnjih dneh so vežbali, vežbali. Z menažnimi škodalicami so se trikrat na dan nastavljali pred kuhinjo na dvorišču, ob zidu in na stopnicah sedeč požirali juho, meso, kavo, krompir, kruh. Zvečer so si dajali duška v gostilnah. Dan je bil čnevu enak. Sonce je sijalo po dnevi, zvezde ponoči, jutra so bila miada.

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih. Poskusite najti vse!

MALA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. mariborska pevka zabavne glasbe (Lidija), 7. ostarela ženska, 8. nizozemsko moško ime (iz istih črk kot INA), 9. kratica za Republiški svet, 10. znak za množenje, 12. del telesa, ki povezuje glavo s trupom, 14. različna samoglasnika, 15. hrvaški petrol, 18. ovčar, planšar, 20. grapa.

Navpično: 1. grška črka, 2. redkejša ženska ime, 3. prebivalca Danske, 4. snaki črki, 5. ribje jaje, 6. spoštovanje, slava, 11. velik gorski vrh, 12. novica, 13. vrsta papirja, 16. duša umrlega pri starih Slovanih, 17. nadplačilo, 19. okrajšan podredni veznik.

ANEKDOTE

Polski pesnik Jan Kasprzyc je prišel v knjigarstvo, izbral knjigo in vprašal knjigarnarja, če se lepo bere.

»Nisem jebral.«
»Kaj?! Prodajate knjige, pa jih ne berete?«

»Se tega se manjka! Kot da bi moral lekarnar poskusiti vsa zdravila sredstva in vse strupe, ki jih priporoča odjemalcem.«

Kolegi ameriškega igralca Borisa Karloffa filmskega predstavljavca demoničnih bitij, so pripovedovali zgodbi, ki kaže Karloffov humor iz redkobe sednosti:

Neki človek je želel govoriti z ženo Borisa Karloffa.

»Ali je gospa doma?«
»Ne,« je odgovoril Karloff.

»Dovolite, da jo počakam?«

»Da.«
Ko je obiskovalec že delo uro čakal, je vprašal:

»Ali mi lahko poveste, kje je vaša žena?«

»Na pokopališču.«
»Kdaj pa se vrne?«
»Ne vem. Ze šest let je tam.«

Neka ženska je vprašala

Einsteina, ali je prepričan, da je njegova teorija pravilna.

»Seveda,« je odgovoril, »dokazana bo šele leta 1981. Takrat bom pa že mrtev.«

»In kaj bo takrat?«
»No, če imam prav, bodo rekli Nemci, da sem bil Nemeč, in Francozi, da sem bil Žid; če pa nimam prav, bodo Nemci rekli, da sem bil Žid, in Francozi, da sem bil Nemeč.«

Francoski pesnik, romanopisec in kritik Théophile Gautier je na sprehodu srečal pesnika Joséja Maria de Heredia v spremstvu čudovito lepe gospe. Ko se se čez nekaj časa spet srečala ga je vprašal, kaho za vraga je prelepa ženska, s katero ga je videl.

»Moja žena,« je odgovoril pesnik.
»Saj sem si mislil,« je dejal Gautier, »vseeno pa se mi je zdela prelepa za ta poklic.«

Francoski igralec Sacha Guitry je dejal: »Ce bi ti, ki me obrekujejo, natančno vedeli, kaj si o njih mislim, bi me se mnogo bolj obrekovali.«

Ko pride mladi slikar zjutraj v svoj atelje, opazi, da mu ena slika manjka.

— Hura — zavpije navdušeno — ukradli so mi jo!

Upokojenec pride k zdravniku na redno kontrolo.

— Poglej, poglej, reče zdravnik. Popravili ste se. Kako pa kaj sladkor?

— Hvala, s sladkorjem že pridem skozi, ampak za meso mi zmanjka.

ALPINIZEM

V ŠOLO Z NOVIM LETOM

NEVARNOST PLAZOV TUDI PRI NIZKIH TEMPERATURAH

Pokopali smo staro leto Celjski alpinisti z velikim uspehom; teče pa že nova zimska sezona, ki bo kot kaže, bolj muhasta kot nekaj preteklih. Bili smo vajeni januarskih otoplitev in dobrih pogojev v stenah, letos pa sneg in vreme podirata vse načrtovano teden za teden. Vse, kar je bilo doslej preplezanega, je zahtevalo nenormalno tveganje in daljši čas, najtežje stene in smeri pa čakajo. Brezglavo vstopanje v steno za vsako ceno ne sme postati pravilo. Dve žrtvi letošnje zime so resen opomin, da pri vsej novi tehniki in opremljenosti pleza le samo človek z gollimi rokami in svojim znanjem in tudi plaz ne izbira med slabo in dobro opremljenimi.

Za noveletne praznike so člani AO Celje sicer prebili v hribih ali pod njimi, opravili nekaj pristopov, za kaj resnega je bil pa začetek leta preveč moker in prenevaren za plazove. Kljub takim razmeram sta Franček Knez in Jože Zupan prvič pozimi ponovila Pustno smer v Mrzli gori, Andrej Bergant in Gusti Krašovec pa sta svoj veliki načrt zimskega prečenja Savinjskih Alp od vzoda na zahod prekinila na Planjavi zaradi viharja in nevarnega snega.

V četrtek, 20. 1. 1977 začne z delom PLEZALNA ŠOLA za leto 1977. Pogoji za tečajnike: starost najmanj 16 let (mlajši od 18 let morajo imeti pisмено privolitev staršev); opravljen tečaj za mladinske vodnike ali 20 vzponov na vrhove nad 3000 m ter 5 zimskih pristopov; imeti morajo osnovno planinsko opremo za letni in zimski vzpon (razen plezalnih pripomočkov). Prvič se zberemo 20. 1. ob 18. uri v pisarni PD Celje, Stanetova 1. Solanje bo potekalo po programu Komisije za alpinizem pri PZS, ki zajema predavanja s planinskega in alpinističnega področja, praktične vežbe v tehničnem in klasičnem načinu plezanja ter skupne vzpone in pohode v zimskem in letnem času.

Razmere v hribih: novo zapadli sneg je še povečal nevarnost plazov, zato priporočamo planincem in tudi smučarjem, da se ne podajo nad višino drevesne meje, dokler se vreme ne ustali in sneg primrzne. Pri izboljšanju vremena bo nevarnost

obstajala vsaj še teden dni, tudi pri nizkih temperaturah. Na sliki: trening tehničnega plezanja v previsni skali na Okrešlju.

CIC

DOM OSKRBOVANCEV NOVO CELJE

Komisija za razpis delovnih mest vodilnih delavcev razpisuje prosta delovna mesta

1. DIREKTORJA ZAVODA
2. VODJE FINANČNO EKONOMSKE SLUŽBE

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev in moralno-politične neoporečnosti izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1.:
— najmanj višja strokovna izobrazba ustrezne smeri (družboslovna smer)
— 10 let delovnih izkušenj, od tega najmanj 5 let na področju socialne dejavnosti ali na vodilnih delovnih mestih v družbenih službah
— da predloži koncept dela zavoda

- pod 2.:
— višja strokovna izobrazba ekonomske smeri ali srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri z 10 let delovnih izkušenj — samostojni računovodja

Kandidati naj k ponudbi poleg dokazil o izobrazbi in delovnih izkušnjah (dosedanjih zaposlitvah) prilože tudi življenjepis in potrdilo o nezakazovanju, in da niso v kazenskem postopku.

Ponudbe sprejema Dom oskrbovancev Novo Celje, Zalec, Komisija za razpis delovnih mest vodilnih delavcev 15 dni po objavi razpisa.

Stasa Gorenske

ZA ZIMO

Ce niste noveletnih praznikov preživeli v naravi, vas bodo gotovo zimske počitnice ali nekaj dni zimskega dopusta zvabili na sneg ali na podeželje.

Za takšno okoli pa same najboljše vemo, da so najprimernejše in nepogrešljive debele pletenine.

Pod debelo jopo topel pulover, spodaj oblečeno široko volneno krilo, čez vse to ovit dolg šal in na glavi kapa — pa vam še najhujši mraz ne bo mogel do živega in dolgi zimski sprehodi vam bodo v veliko veselje. Vse tiste, ki se bolje počutite v hlačah, boste dolge hlačnice zataknille v visoke usnjene škornje in tudi v tej kombinaciji bodo pletenine nepogrešljive.

Zima bo najbrž še kar precej dolga, zato se še vedno lahko odločimo za nakup nove pletenine ali jo celo same spletemo.

partizanska knjiga

Ljubljana, Trg osvoboditve 13
tel.: 061 25-249, 061 — 25-365

v a b i k pogodbenemu sodelovanju

POVERJENIKE

za prodajo knjig na območju Celja in okolice

SPORT IN SAMOPRISPEVEK

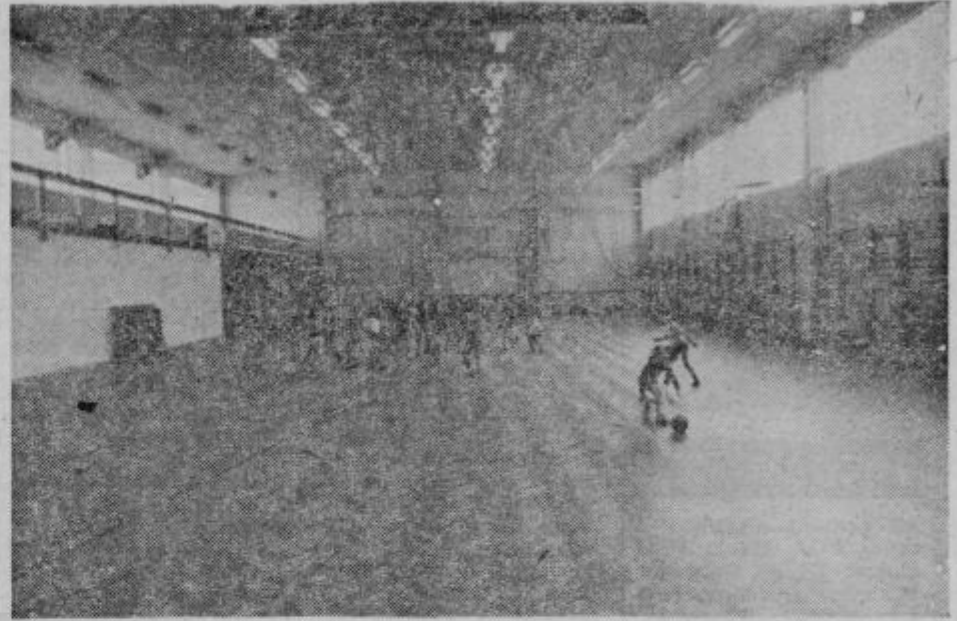
SAME PRIDOBITVE!

V TELOVADNICAH RASTEJO BODOČI ŠPORTNIKI

16. januarja se bomo v celjski občini odločali o tem ali smo za II. samoprispevek ali ne. Dilema tu ni in že zdaj lahko zapišemo, da smo. Zakaj? Vse solidarnostne akcije, kamor lahko še posebej prištevamo samoprispevek, so doslej dale takšne rezultate, od katerih ima korist naša celotna družba, Mirno lahko zapišemo, da so se v priprave za drugi samoprispevek vključili tudi športniki in športni delavci, kar je brez dvoma samo prav in nov dokaz, kako vsi želimo s skupno akcijo doseči več.

skupnosti Celje Mirko Kolnik, sam nekoč odlični športnik in kasneje poučevalec telesne vzgoje na šoli, je ob tem povedal: »Res je, da v programu izgradnje objektov, ki bi jih gradili s sredstvi zbranimi v drugem samoprispevku, ni izrazitih športnih objektov. V načrt z našimi predlogi nismo šli zato, ker vemo, da na drugih področjih potrebujejo in potrebujemo več. Sicer pa; ali ne bomo vseeno izredno veliko dobili, ko bomo v naslednjih letih s sredstvi iz samoprispevka zgradili tudi telovadnico v Frankolovem pa

novi šola s telovadnico in športnimi igrišči ob njej v Novi vasi, hudinjska šola bo dobila telovadnico pa tretja osnovna šola sredi mesta... Tu so še zdravstveni domovi in podobno! Posredno bomo dobili vsi izredno veliko, zato verjamem tudi športnikom, da bodo ZA!«
Morda še kakšna misel?
»Kje pa lahko dobiš dobrega športnika ali zdravega, za delo sposobnega občana, če ni prej imel pogojev? Med pogoji pa so tako vrtci, šole, prehrana, zdravstvo in drugo. Mnogo tega bomo dobili, če bomo obkrožili DA.«

S sredstvi zbranimi v prvem samoprispevku so otroci dobili novo telovadnico tudi na Dobrni. Zdej takšno veselje pričakujejo tudi otroci v Frankolovem ter pri treh šolah v Celju.

ROKOMET: ZIMSKO PRVENSTVO

Doslej je bilo zimsko prvenstvo Slovenije v rokometu vedno v Ljubljani, ki je imela edina v Sloveniji pogoje za izpeljavo takšnega tekmovanja. Letos je prišlo do delitve tega tekmovanja, tako da bo »polovica« ekipe nastopala v Ljubljani (z njihovega območja), druga pa v Celju v hali Golovec, kjer se bo tekmovanje začelo že v soboto, 15. januarja. Ta ločitev je dobra predvsem iz dveh razlogov: zajela bo še večje število ekip, s tem se bodo zmanjšali stroški, popularizacija rokometu pa bo večja.

V Celju bo tekmovanje za šest kategorij: člani A, člani B, člani C, mladinci, pionirji in pionirke. Nastopilo bo skoraj štirideset ekip.

Moški »A« (kvalitetni razred): Celje, Sevnica, Slovenj Gradec, Minerva Gr.že, Brežice, Polet (Murska Sobota), Branik in Dolova. Torej član prve zvezne lige trije člani druge zvezne in štirje člani republiške lige. Tu pogrešamo d.č. rokometiša Soštanja.

Moški »B«: Krško, Leskovec, Rot Radeče, Radeče, K. vinar, Velika Nedelja, veterani Sevnica, TRIM team in Celje B.

Ženske: Lisca, Smartno, Brežice, Oljka, Leskovec, Radeče, Velenje, Slivnica in Steklar. Zal med njimi ni ekipe iz Celja, kjer ženskega rokometu ni škoda, da niso prijavili kakšne šolske ekipe, ki bi se lahko na takšnem tekmovanju dobro prekalila.

Mladinci: Sevnica, Fužinar, Celje, Kovinar, Velika Nedelja, Polet in Minerva.

Pionirji: Leskovec in Celje ter pionirke: Lisca in Leskovec.

Tekmovanje se bo začelo v soboto, ko bodo startale moške ekipe v skupini B (začetek ob 13. uri), nadaljevalo pa v nedeljo dopoldne z nastopom najkvalitetnejših ekip. Že ob 9.00 se bosta v uvodni tekmi pomerila Celje, lanskeletni zimski republiški prvak in mariborski Branik, zatem pa se bodo vrstile tekme vse do poznih popoldanskih ur. S tekmovanjem bodo nadaljevali prihodnji petek, 21. januarja.

Zmagovalne ekipe v vseh kategorijah bodo prejele pokale, poleg tega pa se bodo še srečale z zmagovalci iz ljubljanske skupine za prvaka Slovenije.

TONE VRABL

JUTRI V HALI GOLOVEC

ŠPORT - REKREACIJA - GLASBA

NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE, TTKS NAJBOLJŠIM ŠPORTNIKOM

V navadi je že, da v januarju pregledamo dosežke na športnem področju in to za prejšnje leto. Tako bo tudi letos in to jutri popoldne ob 18.30 v hali Golovec. Prireditelj, kjer bodo v zabavnem delu nastopile ZABE z OTOM - PESTNERJEM, pripravljiva Zveza telesno kulturnih organizacij Celje, sodelujeta pa tudi Novi tednik in Radio Celje ter Zveza za športno organizacijo.

Slavje se bo začelo že danes popoldne (četrtak), ko bosta v hali Golovec ob 15.30 dalje turnirja za vse dejavnosti v košarki in malem nogometu (oboje moški), nadaljevalo pa jutri popoldne ob 17.30 s turnirjem v košarki (moški) in odbojki (ženske). Vrhunec bo ob 18.30, kamor so vabljeni vsi ljubitelji športa in sploh vsi občani celjske občine ter okolice.

Na zaključni prireditvi bosta uredništvo Novega tednika ter Radia Celje in TKS Celje podelila priznanja najboljšim športnikom v lanskem letu. Kot je znano je postal športnik leta Vlado Bojevič pred Dušanom Prezljem in Brankom Leskovskom, športnici pa Magda Urh in Janja Marinč pred

Zvonko Blatnik ter Andrejo Jezernik. Na isti prireditvi bodo posebna priznanja TKS Celje prejele tudi najboljše mladinske ekipe v lanskem letu (mladinska ekipa rokometnega, košarkarskega in atletskega kluba) ter 21 posameznikov, perspektivnih športnikov.

Seveda pa bo dovolj časa tudi za podelitev priznanj tistim, ki so sodelovali na 12 TRIM igrah. V skupni konkurenci je zmagal lani INGRAD pred Zelezarno Store, LIK Savinja, DPO, Cinkarno, SKIMC, Geodetskim zavodom, Elektro, Pravosodjem,

Ljubljansko banko in ostalimi (sodelovalo je 74 različnih OZD). Med moškimi je bila najboljša Zelezarna Store pred Ingradom in SKIMC, pri ženskah pa Ingrad pred LIK Savinja in DPO. Podrobnejše rezultate bomo objavili v prihodnji številki, seveda pa jih bomo opremili tudi s potrebnim komentarjem.

Zaključek z oceno lanskeletnih športnih in rekreacijskih dosežkov v celjski občini bo tako jutri v hali Golovec. Zberimo se vsi, kajti šport je za vsakogar!

TONE VRABL

KOŠARKA

POTOP V DUBROVNIKU

KJE SO VZROKI KOŠARKARSKE KRIZE V CELJU

Celjski košarkarji so se vrnili iz Dubrovnika, kjer so v II. ZKL nastopili proti tamkajšnjemu Jugu, težko poraženi. Rezultat 99:69, razlika kar 30 točk v dobro domačinov, je boleč. Po katastrofi v Mariboru so sedaj tudi košarkarji Juga dodobra stresli Celjane in se tako aspešno revanširali za jesenski poraz v Celju. Na pot so odšli trenutno vsi najboljši celjski igralci, ki so se za srečanje tudi dobro pripravljali. Kje so sedaj vzroki takšnega poraza? Ali morda v skromni višini igralcev, neizkušenosti, slabi rutini, spodrsnjajem v obrambi in napadu, slabem sojenju, premajhni borbenosti, hitrosti in skokoma pod obema košenja? Vsega je bilo po malem pričujočega v tej tekmi, saj si sicer ne moremo predstavljati drugače tako velikega nihanja v igri na domačih in tujih tleh.

nega kriterija sojenja in sem le malo lahko pomagal svoji ekipi. Najboljša od naših sta bila Pipan, ki je tudi predčasno moral z igrišča zaradi 5 osebnih napak in Kralj.

Aleš Pipan pa je o srečanju dejal: »Bili smo kompletni. Ne moremo se ujeti na tujih igriščih. Tokrat smo slabo igrali v obrambi, pa tudi v napadu nam ni kaj prida uspevalo. Ne najdem vzroka za te slabosti, saj smo se dobro pripravljali za to srečanje. V majhni telovadnici smo se čutili nekoliko utesnjeni. Močno nas je prizadela tudi tako zgodnja izključitev Golca iz igre. Domačini so igrali izredno agresivno. Sodnika sta pri svojem sojenju imela do obeh moštev drugačen kriterij sojenja. Zlasti Zagrebčan Peris

nas je močno oškodoval. Zmaga domačinov pa je sicer bila zasluzena, vendar je izražena s previsokim rezultatom.«

Celjane sedaj ponovno čaka čez teden dni gostovanje v Slavonskem Brodu proti Orlicem, kjer se bodo srečali z moštvo, ki ima sicer starejše igralce, vendar pa izredno izkušene, kar so Celjani, kljub zmagi v Celju, dobro čutili. Med tednom, prihodnje sredo, pa bodo nato nastopili doma proti Slovani, ki jim je v Ljubljani pobral zmago.

Celjski košarkarji so po dveh zadnjih porazih, lahko trdimo zelo težkih, z veliko negativno razliko v koših s 14 točkami iz prvega dela prvenstva trenutno še na sedmem mestu.

K. JUG

HOKEJ NA LEDU: ZMAGA V LJUBLJANI

V prvem kolu četrtega kroga so Celjani gostovali v Ljubljani in se pomerili proti Triglavu iz Kranja. Pri tem so pokazali zelo dobro igro in zmagali z 8:2 (1:0, 3:1, 4:1). O sami tekmi pravi tehnični vodja ekipe Ivan Zorko: »Škoda, da so fantje šele sedaj prišli v izvrstno formo. Igrali so dobro v obrambi, v drugi in tretji tretjini pa nadigrali domačine ter dosegli po dobrem Daniju Ker-

košu sigurno zmago. Zadetke so namreč dosegli — Dani Kerkoš tri, Antlej dva, Zorko, Vertovšek in Lesjak. Upam, da bomo s takšno igro dosegli v preostalih tekmah še boljše rezultate.«

Celjani igrajo do konca prvenstva še proti Mladosti v Celju in Zagrebu, Slaviji v Ljubljani in Tivoliju v Celju. Potem pa so na sporedu še zaključne borbe z moštvi južne zvezne lige. Medtem pa nam Celjani pripravljajo še več prijateljskih tekem. Možnosti so tudi, da bodo gostovali v Celju nekateri odlični hokejisti iz CSSR. J. KUZMA

PRVI ATLETSKI NASTOPI

Kar 65 atletov in atletinj iz Kranja, pripadnikov JLA in Kladivarja se je v soboto v pokritih prostorih AD Kladivar pomerilo med seboj v sprintih in skoku v daljino.

Pri moških so atleti Triglav in Kranja zabeležili kar trojno zmago. Mladi Stare je bil najhitrejši na 50 in 60 m s časoma 6.0 in 7.0, v skoku v daljino pa je presenetil Udovc z odličnim dosežkom 7.10 m. V tekih in skokih so naslednja boljša mesta pri-

Lani je bila velika športna prireditelj v Zrečah, katere so se udeležili tudi najboljši slovenski športniki. Takrat smo se med drugim zapletli tudi v zelo simpatičen pogovor s trenutno najboljšim jugoslovanskim smučarskim skakalcem Bogdanom Norčičem. Ob koncu, ko smo si stisnili roke v pozdrav in ko smo mu zaželeli v letošnji zimi veliko uspehov, smo izrekli še eno željo: Bogdan, javi se našim bralcem! Resnično smo bili presenečeni, kajti Bogdan na obljubo ni pozabil in se je javil s turneje štirih skakalnic, ki je vsako leto iz prehoda starega v novo. Na razglednici so podpisali celotne naše reprezentance in vodje ekipe. Bogdanu in tovarišem hvala z željo, da bi nadaljevali s pogumnimi, dolgimi in lepimi skoki, istočasno pa... naj nam pišejo tudi celjski športniki, ki tudi veliko potujejo... tv

Prjmitite prav lepe pozdrave iz turneje "Inter sport"

Jugoslavija
Časopis iz Rodja
63000 CELJE
Jugoslavija

K. JUG

padia atletom Kladivarja — na 50 m Kopitarju in Horvatu s 6.1 in 6.2, v skoku v daljino pa Renerju in Horvatu (oba Kl) s 6.61 in 6.59 m.

Pri atletinjah je v tekih na kratke proge pobrala dvojno zmago Marjana Kopitarjeva s 6.7 in 8.0, Maroša je bila dvakrat druga s 6.8 in 8.1, tretja pa Ernstlova s 6.9 in 8.2. V skoku v daljino je zmagala Stančeva s 5.06 m pred Izakarjevo 4.80 in Renerjevo 4.68 m.

K. JUG

M

OGLASI

PRODAM

PEC, termoakumulacijsko — novo, 2 kW, zadnja vrata zastave 101 — desna ter električno gradbeno omario, prodam. Teharje 25.

KRAVO simentalco s telefonom prodam. Ivan Lubej, Zadobrova 52, Skofja vas.

AVTORADIO, dve gumí, felge in verige za kadetta, prodam. Celje, Loznica 22 (pri Lesnini).

PRIKLOP priklopie za škodo ugodno prodam. Cerč, Celje, Stanetova 22, telefon 21-019.

BELO poročno obleko številka 38-40 prodam ugodno. Celje, Lava, Kovarčeva 8, stanovanje 34.

ENONADSTROPNO lepo hišo z velikim vrtom in cen. tralnim ogrevanjem, na zelo lepem kraju, prodam takoj. Pismene ponudbe pod oznako »Ugodno«.

KOMDDO (omaro) 1088 x 934 x 465 mm, hrastov furnir, prodam za 550 din. Majda Pild, Zalec, Levstikova 12 (poleg sodišča).

PRASICA za zakol prodam. Strenčan, Lava 17, Celje.

SKODO 1000 MB, letnik 1967, prodam ugodno. Informacije po telefonu 21-400, RC Celje, Aleš Divjak.

OPREMO za dnevno sobo in električni štedilnik prodam. Jančigaj, Copova 8.

PRIKOLICO za osebni avto in stroj za zastavo 750, prodam. Krpanova 3 — Ostržno.

URARSKO orodje in nekaj furniture, prodam. L. Cveto, Muzejski trg 8.

ZASTAVA 850, letnik 1975, prodam. V. Z. Kozačkova 3 — Lava.

FIAT 1300, nevozen, po delih, 4 kolesa za R 16 z novimi Michelin gumami in dele za R 16, prodam. Milan Amon, Dobrečiče 12 b, Lesično.

FORD taunus 17 m — model 68, odlično ohranjen, prodam. Josip Tješinski, Japljeva 14, Celje.

OPEL caravan, letnik 1965, prodam ugodno ali menjam

za novejši 750. Miran Frestag, Zg. Hudinja 18.

BILJARD dobro ohranjen prodam ali zamenjam za Hohnerjevo harmoniko. Maček, Slomškov trg 6.

AVTO prinz 1000 z rezervnimi deli, ugodno prodam. Franc Zahrastrnik, Radeče, Pot na jez 9.

SKODO, letnik 1970, prodam za 10.000 ND. Potrebna manjšega popravila. Ogled vsak dan. Sotlar, Celje, Ljubljanska c. 29.

TRAVNIK v izmeri 1 ha v Gotovljah in oca 1 ha gozda v Ponikvi pri Zalcu ob asfaltni cesti, prodam. Alojz Prevorsek, Zelezniška postaja Petrovče.

OPEKO — strešnike — popolnoma novo, čokoladne barve, komplet za eno hišo, prodam za 2.000 dinarjev izpod nabavne cene. Prodaja izključno zaradi spremembe načrta. Informacije in ogled v bife »Parka« Celje, Maistrova ulica 2, telefon 21-763.

POSESTVO — vsega 10 ha (voda, elektrika v hiši, možna je strojna obdelava) prodam ali zamenjam za manjšo. Marija Brlež, Dobovec 4, 63232 Ponikva.

ZAKONSKO spalnico in dnevno sobo, prodam ugodno. Tatjana Ratej, Celje, Skvarčeva 14.

KADET karavan, letnik 1973, poceni prodam. Ivan Novak, Stranje 19, Smarje pri Jelšah, tel.: 820-148. Ogled mogoč vsak dan.

VW 1300, prodam ugodno. Ogled popoldne. Lipar, Kompolje 84, Store.

TRAKTORSKE snežne gosenice z rezervo za 1500 dinarjev, prodam. Novak, Orova vas 13, Polzela.

SIMCO 100 GLS, registrirano do maja, prodam. Anton Plohl, Gotovlje 13, Zalec.

SVINJO za zakol, prodam. Miha Solinc, Goričica 6, Sentjur.

AVTOMOBILSKI radijski sprejemnik Grundig ugodno prodam. Jože Smisi, Celje, Mariborska 110.

PRASICA za zakol prodam. Fani Golež, Kameno Sentjur.

DVA prašica za zakol prodam. Store 28.

PRASICA za zakol, težkega 130 kg, prodam. Golavšek, Sempeter 89, v Sav. dolini.

FIAT 750, popolnoma obnovljen prodam. Cena po do. govoru. Mogoč tudi kakšen mesečni obrok. Vprašati pri Jožetu Hranu, Lemberg 13, pri Strmcu.

»LADO« special, 1 leto staro, 15.000 km prevoženih, prodam. Franc Planinšek, Zg. Hudinja 17, ogled popoldne.

BAS kitaro prodam. Knez, Celje, Cinkarniška 6.

DVOSTANOVANJSKO hišo z

vrtom, na sončni legi, prodam. Jože Oberžan, Kompolje 123 a, Store.

TRAKTOR Stayer, 18 KM, prodam. Vinko Golšč, Gornja vas 18, Prebold.

TELICO, 19 mesecev staro, prodam. Plahuta, Lopata, nova hiša, Celje.

MOTOR (stroj) VW 1500 z dokumenti, obroče (felge), amortizerje, zavorne čeljusti, sprednje luči, odbijač, semeringe in razne druge dele za VW 1500 ali VW 1600 poceni prodam. Telefon 24-800 int. 253 popoldne.

TOVORNO prikolico za osebn. avto — novo, prodam. Marjan Steinberger, Smarje pri Jelšah.

SKODO 1000 MB in kosilnico Alpino prodam zelo ugodno. Telefon 741-186.

AVTO renault 8 S, letnik 1970, v dobrem stanju, prodam. Informacije vsak dan od 15. ure dalje. Marjan Arzenšek, Podgrad, n. h. Sentjur.

GUME Michelin 145 SR 13 ZX radial, 2 komada, prodam. Dušan Čepin, Ul. Bratov Vošnjakov 34, Celje.

PRIKOLICO za traktor, novo, velikost 2,50 m x 1,40 x 35 prodam. Cena ugodna. Pongrac 9 (B. Griže), Bezonik.

HISO, enonadstropno, podkleteno, z obširnimi vrtom, na Vranskem, ugodno prodam. Ogled ob torkih in petkih. Interesenti naj se javijo zaradi informacij na naslov: ing. Vertačnik, Gozdno gospodarstvo, Vranci 25.

AVTO diana Citroen 1969, prodam. Ogled popoldne. Majcen, Celje, Celestinova 6.

SPORTNI vozniki! Ugodno prodam. Fiat 850 sport coupe, oranžne barve s črno streho, odlično ohranjen. Bogdan Podplatan, Hruševac 45, 63230 Sentjur, tel.: 741-183, vsak dan popoldne.

TAM 4500, registriran, prodam. Možnost nakupa s čekom za gradbeni material, ali osebni avto. Rudi Kläne, Beli potok 2, 63213 Frankolovo.

FIAT kombi 430 K luxe v

odličnem stanju, prodam. Emil Brunšek, Proseniško 7, Store pri Celju.

DROBILEC žitaric »Veškon« zmogljivost 200 kg/h, pogon 1 KM, prodam. Polže, Strmec pri Vojniku.

POSESTVO 16 ha, možnost modernega kmetovanja, zaradi starosti poceni prodam. Informacije pri Tereziji Sumrak, Efenkova 18 — 63000 Celje.

SEDEZNO garnituro, skoraj novo in dnevno omaro prodam ugodno zaradi selitve. Možnost menjave za kredit. Vera Gaberšek, Vojnik 39 b.

VEČ novih aparatov za avto. genov varjenje s karbidom in elektro varilnik transformatorjev, ugodno prodam. Anton Planinšek, Celje, Mariborska cesta 81.

UGODNO prodam štiri gume TIGAR za zastavo 101 Anton Fonda, Trubarjeva 55 a, Celje (Otok).

KUPIM

OSTRESJE (grušt) za hišo, po naročilu, kupim. Ponudbe pod »2 obroka«.

POSESTVO kupim. Prodajalec naj odda pismeno ponudbo pod oznako »Ob Savinjski«.

MLADEGA plemenskega vola za vožnje, teža od 600 kg dalje in kravo, vozno — mlekarico, staro do 6 let, teža od 500 kg dalje ter mlin za mletje žita, električni na eno fazo, kupim. Navedite ceno. Franc Mežner, Koblek 4 — 63212 Vojnik.

NEDOGRAJENO hišo ali gradbeno parcelo v Celju ali bližnji okolici kupim. Ponudbe pod oznako »Priložnost«.

STANOVANJA

SOLIDEN fant išče opremljeno sobo v Celju. Plača za nekaj mesecev naprej. Ponudbe pod oznako »Soliden«.

DIJAKINJO medicine sprejem na stanovanje. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Ana Mirnik, Muzejski trg 2.

STUDENTKA VEKS išče garsonjero ali sobo s posebnim vzhodom. Ponudbe pod oznako »Rečna in dobra plačnica«.

SOBO iščem v Celju ali bližnji okolici, Peter Boštjančič, Ribniško selo 10 a — 62000 Maribor.

DVE dijakinji iščeta sobo, z možnostjo kuhanja, v Celju ali okolici. Ponudbe pošljite pod oznako »Nujno«.

DEKLETU oddam sobo brezplačno, za manjšo pomoč v gospodinjstvu. Franc Jelovšek, Šentjanž nad Storam 36.

OPREMLJENO ali neopremljeno sobo iščem v Celju ali okolici. Ponudbe na upravn. listo pod oznako »Studentka«.

OPREMLJENO sobo, centralna, souporaba kopalnice, oddam dvema fantoma. Ponudbe pod oznako »Mirna in poštena«.

DVE mirni dijakinji drugega letnika Pedagoške gimnazije iščeta sobo po možnosti v bližini šole. Ponudbe pod oznako »Dijakinja«.

ZAKONCA brez otrok iščeta opremljeno ali prazno sobo v Celju, ali bližnji okolici. Ponudbe pod oznako »Človek — človeku«.

DVEMA dekletoma oddam ogrevano sobo. Celje, Goriška 6, stanovanje 2.

OPREMLJENO sobo v Celju oddam. Ponudbe pod oznako »Januar«.

TRI dekleta nujno iščejo sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod oznako »Februar«.

DEKLE išče sobo, po možnosti v mestu ali bližini. Ponudbe pod »Mirna«.

DEKLE v strelbi v hotelu Evropa, išče sobo v bližini mesta. Kreič Anđja, Ulica Bratov Vošnjakov 26 G.

PRIDNO dekle sprejmem na stanovanje. Zidarskova 3, prvo nadstropje.

MLADA zakonca iščeta sobo ali stanovanje. Ponudbe pod »Čimpreja«.

DVOSOBNO stanovanje v centru mesta zamenjam za enosobnega na Lavi. Ponud-

be pod oznako »Priljubljen«.

SOBO s souporabo kopalnice oddam intelektualcu. Ponudbe pod oznako »Intelektualec«.

ZAPOSILITEV

SNAZILKO za dve uri dnevno potrebuje bife »Parka«, Celje.

PODRUŽNICA Dnevnika Celje, Čupriška 4, zaposli takoj več raznašalcev za teren Celje. Zaposlitev je redna ali honorarna. Zglasite se osebno v podružnici.

STRUGAR išče honorarno zaposlitev. Ponudbe pod oznako »Celje«.

RAZNO

ZLATO zapestnico, izgubljen v Celju, oddajte proti nagradi v knjižnici pri gledališču.

OTROKA vzamem v varstvo v dopoldanskem času. Telefon 23-416.

KDOR je 30. decembra našel v Celju na Partizanski, bli. za mosta, gumijast jermen in kovzsko jermenico, ga naprošam, da sporoči svoj naslov proti nagradi na: Partizansko 51, Celje.

V NAJEM vzamem staro kmečko hišo z do 1 ha zemlje, do 20 km iz Celja. Ponudbe pod oznako »Dežela«.

IZMENICNO zaposleni ženski ali zakonca dam v središču Sentjurja opremljeno ali prazno sobo s souporabo kopalnice, za varstvo otroka. Kasneje nudim lahko tudi kuhinjo. Ponudbe pod oznako »Samo ljubite. ljube otroka«.

AVTO moto društvo Slander Celje prične v torek, dne 1. februarja tečaj cestno-prometnih predpisov. Prijave sprejema Avto moto društvo Slander, Celje, Ljubljanska cesta 37, vsak dan od 6.—18. ure ob sobotah od 7. do 12. ure. Prijave sprejema tudi za tečaj koles z motorjem. Vabljeni!

PRIVOŠČITE SI SKODELICO K A V E

ZAHVALA

Ob tragični izgubi ljube hčarke in sestre

Albine Grčar

iz Prožinske vasi, se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, znancem, kadrovskega in finančnega sektorju Zelezarne Store, kolektivu Eleganta, župniku za obred, govornikova tov. Tržanu in tovarišici »Eleganta« za njune ganljive besede. Hvala vsem, ki ste jo spremlili in zasuli njen mnogo prerani grob s cvetjem.

Zalujoči starši, sestri in stric

ZAHVALA

Ob izgubi moža

Martina Završnika

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste mi nudili pomoč v bridkih trenutkih, izrazili sožalje, počastili pokojnika s cvetjem in ga množično pospremlili na zadnji poti. Posebna zahvala gasilskemu društvu Parišlje-Topovlje, govorniku tovarišu Mohorju, pevcem ter gospodu kapitanu za poslovljne besede.

Zalujoča žena Antonija ZAVRSNIK

Parišlje, Braslovče, dne 10. januarja 1977

KRONIKA

Zivljenje teče dalje in v dvorani Golovec ga je več kot dovolj. Sicer pa se bo te dni odvijalo po naslednjem programu:

ČETRTEK, 13. JANUAR: ob 15.30 ure dalje finale TRIM iger v košarki in nogometu.

PETEK, 14. JANUAR ob 18.00 uri zaključek TRIM IGER 76.

SOBOTA, 15. JANUAR: od 13.00 ure dalje zimska liga v rokometu.

NEDELJA, 16. JANUAR: od 9.00 do 19.00 ure zimska liga v rokometu.

V dnevih od 17. do 20. januarja — rekreativski program in športna vadba.

KINO

UNION: do 15. januarja ameriški barvni film »Enooki šerif in dama«

od 16. januarja dalje ameriški barvni film »Kleopatra«

METROPOL: do 15. januarja angleški barvni film »Veliki Gatsby«

od 16. do 18. januarja ameriški barvni film »Tudi angeli strejajo z desne«

od 19. januarja dalje ameriški barvni film »Vojna sreča«

DOM: do 14. januarja italijanski barvni film »Mi nismo angelje«

od 15. do 18. januarja ameriški barvni film »Cirkus z Jerryjem«

od 19. januarja dalje ameriški barvni film »Luči velemesta«

18. in 19. januarja ob 16. uri angleški film »Simbadovo zlato potovanje«

SLG

Četrtek, 13. januarja ob 10. uri Staubringer-Popović: »Zgodba o tovarišu Titu« — zaključna predstava za OŠ Braslovče;

ob 19.30 uri FS. X. Kroetz: »Moška zadeva« — gostovanje v Brežicah.

Petek, 14. januarja ob 18. uri »Moška zadeva« — abonma Kozjansko.

Sobota, 15. januarja ob 10. uri »Zgodba o tovarišu Titu« za 4. šolski abonma.

Ponedeljek, 17. januarja ob 19.30 uri »Moška zadeva« — gostovanje v Mežici.

Sreda, 19. januarja ob 12. uri Pavel Lužan: »Zlati časi, lepi kraši« — abonma PŠC; ob 19.30 uri »Moška zadeva« — gostovanje v Velenju.

Polkovnik predstave »Zgodba o tovarišu Titu« je SOZD Gorenje Velenje.

TV SPORED

NEDELJA
8.05 Poročila (Lj)
8.10 Za nedeljsko dobro jutro: Festival mladinskih pevskih zborov v Celju, barvna oddaja (Lj)
8.45 625 (Lj)
9.25 I. Silone: Vino in kruh — ponovitev barvne nadaljevanke (Lj)
10.35 Stozki puščavo in goščavo, barvna nadaljevanke (Lj)
11.25 Mosaik (Lj)
11.30 Ljudje in zemlja (Lj)
12.30 Poročila (Lj)
12.35 Kitabihiel: Slalom za moške, barv. posn. in prenos (do 14.10) (EVR)
NEDELJSKO POPOLDNE:
Znanje imam je
Križem krašem
Morda vas zanima: Glasbena mladina Okrogli svet
D. Berner: Kje biti perilo, ponovitev barvne TV drame
17.50 Poročila (Lj)
17.55 Prišli so iz vesolja, celovečerni film (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Ubiška republika, barvna nadaljevanke (Lj)
21.00 Med Savinjo in Dretom, odd. iz cikla Karavana (Lj)

21.30 TV dnevnik (Lj)
21.45 Slovenski impresionisti: Matej Sternen, barvna oddaja (Lj)
22.10 Sportni pregled (do 22.45) (Zg)

PONEDELJEK
17.55 Prvih 365 dni v otrokovem življenju, barvna oddaja (Lj)
18.25 Mosaik (Lj)
18.30 Dogovorili smo se (Lj)
18.45 Mladi za mlade (Zg)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 S. Pavić: Sirel v hrbet, barvna drama TV Beograd (Lj)
21.15 Propagandna oddaja (Lj)
21.30 Kulturne diagonale (Lj)
22.00 Muzik kratkoga filma: Potovanje v Weimar (Lj)
22.30 TV dnevnik (Lj)

TOREK
17.30 Pika Nogovačka, serijski barvni film (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Glasbena oddaja (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Družboška bitka, oddaja iz cikla Čas, ki živi (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Barvna propagandna oddaja (Lj)
20.00 Diagonale (Lj)
20.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
20.35 H. de Balzac: Biše in beda kurtizan, barvna nadaljevanke (Lj)
21.35 Iz koncertnih dvoran: O. Respighi: Rimске pianje (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

SREDA
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Ne prezrite (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Pogovor o glasbi: Kako poslušamo in vrednotimo glasbo (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Film tedna: Cezar in Rosalija, barvni film (Lj)
21.45 Propagandna oddaja (Lj)
21.50 Večraj, danes, jutri: Brazilska nasprotja (Lj)
TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK
17.45 Obzornik (Lj)
18.00 Mosaik (Lj)
18.05 Mala Cebelica, barvna oddaja (Lj)
18.20 E. Rostand: Cyrano de Bergerac — L del (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Humoristična serija (Lj)
20.30 Mi med seboj (Cinikarna Celje) (Lj)
21.30 Miniature: A. Vivaldi: Štirje letni časi, Poletje, barvna oddaja (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)

PETEK
16.00 TV v šoli (Bgd)
12.10 TV v šoli (do 12.50) (Zg)
17.10 Križem krašem (Lj)
17.25 Pisani svet (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Slovenski ljudski pesni: Bela Krajina — 3. del barvne odd. (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Pešter — barvna oddaja iz cikla Narodni parki (Lj)
19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
20.00 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 H. Turunen: Veitnjak — nadaljevanje in konec (Lj)
21.05 Propagandna oddaja (Lj)
21.10 Razgledi: Zdravniki splošne prakse (Lj)
21.45 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.50 Ulice San Francisco — serijski film (Lj)
22.40 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA
8.30 Jole, Jole, ponovitev barvne nadaljevanke TV Titograd
9.00 Volk deal za lisico, oddaja iz cikla Zverinice iz Reizje (Lj)
9.20 Skrivnosti globin, serijski barvni film (Lj)
9.45 Psihologija deca: Ključ do dečevne morale (Lj)
10.05 Razgledi: Člen, ki macijka — dok. oddaja (Lj)
10.35 H. Turunen: Veitnjak, barvna nadaljevanke (Lj)
16.10 Košarka Črna ravnica: Partizan — prenos (Bgd-Lj)
17.45 Mosaik (Lj)
17.50 Obzornik (Lj)
18.05 Čudežna skrivnica — barvni risani film (Lj)

19.15 Risanika (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Begunec — celovečerni film (Lj)
21.30 TV dnevnik (Lj)
21.45 625 (Lj)
22.25 Jazz na ekranu: Duo Stanko Makowica (Lj)

PROMETNE NESREČE

PESCA ZBIL NA LEVI
EDVARD POTOČNIK, 21, iz Nove Dobrave je na avtobusnem postajališču v Spodnjih Prelogah prehiteval avtobus in pri tem zapeljal povsem na levi vozni pas. Iz nasprotne smeri je prišel po svoji desni strani pešec FRANC SLOSER, 18, iz Sp. Prelog, katerega je Potočnik zadel in zbil 6 metrov daleč, kjer je obležal težje poškodovan. Miličniki so ugotovili, da je vozil Edvard Potočnik brez voznškega dovoljenja.

TRCENJE V KRIZISCU
Pred semaforjem, na katerem je utripala rumena luč v križišču Fot-

tove in Celjske ceste v Velenju je ustavila voznica osebnega avtomobila OLGA SRAML, 47, iz Soštanja. Za njo pa je z naprimerno hitrostjo in v prekratki varnostni razdalji pripeljala z osebnim avtomobilom STEFANIJA TIFENGRABER, 25, iz Velenja in se zato zalekla v zadnji del avtomobila pred seboj. Pri tem je nastalo škoda za okoli 10.000 dinarjev; oba avtomobila sta tako poškodovana, da nista sposobna za nadaljnjo vožnjo.

KLJUB RDECI LUCI

V križišču pred pošto v Celju, je prečkala cesto po prehodu za pešce iz smeri pošte proti železniški postaji HELENA MASTNAK, 17, iz Strmca in sicer takrat, ko je za pešce na semaforju gorela rdeča luč. Iz smeri Titovega trga je pripeljal z osebnim avtomobilom DAVORIN VOLAVSEK, 24, iz Celja, ki je močno zaviral, vendar je kljub temu zadel Mastnakovo, ki se je pri tem lažje poškodovala.

POLEDENELA CESTA

Skozi Jezerce je vozil po rahlem klancu voznik osebnega avtomobila FELIKS POLENSEK, 42, iz Ljubljane. V nepreglednem ovinku je videl, da je njegova stran cestišča poledenela in neposuta, zato je zapeljal na sredino, takrat pa je iz nasprotne smeri, prav tako po sredini cestišča, pripeljal z osebnim avtomobilom KAREL TOVORNIK, 24, iz Trške gorce. Vozili sta trčili, pri čemer je nastalo škoda za 7.000 dinarjev.

PO LEVI STRANI

JOZEF URSIČ, 31, iz Bistrice ob Sotli je vozil skozi Bistrico in v nepreglednem ovinku zapeljal v levo, takrat pa je iz nasprotne smeri pripeljal prav tako z osebnim avtomobilom JOZEF ZORENC, 28, iz Hrastje. Voz-

nik Ursič je oplazil avtomobil po vsej levi strani, pri čemer je nastalo škoda za 14.000 dinarjev. Telesnih poškodb pa k sreči ni bilo.

OTROKA JE STISNILO

13-letni TOMISLAV VISNJIC iz Sentenarta se je peljal s kolesom mimo nogometnega igrišča v Brežicah in ravno nameraval zapeljati čez cesto, ko je za njim pripeljal voznik osebnega avtomobila JOŽE AVGUSTINCIC, 22, iz Gornjega Lenarta. Deček in kolo sta običajna na sprednjem delu avtomobila in Avgustinčič je zapeljal v levo, kjer je po 50 metrih zadel v parkiran osebni avtomobil, pri čemer je dečka stisnilo med obe vozili, nato pa je padel na pločnik. Mali Tomislav se je tako hudo poškodoval, da je kmalu po nesreči umrl.

HUDO POSKODOVAN PESEC

Skozi Pristavo pri Mestinju je vozil z osebnim avtomobilom STANISLAV RUPNIK, 24, iz Roginjske gorice. Nenačoma je tik pred njim prečkal cesto HENRIK DRUSKOVIC, 48, iz Sobote, zato ga je hotel Rupnik obvoziti po levi strani, vendar ga je kljub temu zbil 12 metrov daleč. V celjski bolnišnici so ugotovili, da ima Druskovič zlom lobanjskega dna, zlom reber in desne goleni.

Zbor delavcev

Sodišča združenega dela v Celju

objavlja delovno mesto

STROJEPIŠKE

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

1. končana srednja ali nepopolna srednja šola
2. najmanj 250 udarcev v minuti
3. najmanj 2 leti prakse v pravnosodju

Določeno je enomesečno poskusno delo in predhodni preizkus sposobnosti.

Rok za prijavo je 15 dni od objave. Prijavo je treba poslati skupaj z dokazili na naslov: Sodišče združenega dela Celje, Jurčičeva 4

Kandidati bodo obveščeni o izbiri najpozneje 10 dni po končanem roku za prijavo

AERO — kemična, grafična in papirna industrija Celje

Odbor za kadre TOZD Kemija Sempeter

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

ključavničar II.

pogoji: KV ključavničar in 3 leta ustrezne delovne prakse

pleskar

pogoji: KV pleskar in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj

klepar

pogoji: KV klepar in 4 leta ustreznih delovnih izkušenj

sestavljalec mas in tekočin

pogoji: VK delavec in 4 leta ustreznih delovnih izkušenj.

impregnator papirja

pogoji: VK delavec in 5 let ustreznih delovnih izkušenj

Odbor za kadre TOZD Grafika

objavlja naslednje prosto delovno mesto:

tiskar IV. v obratu neskončnih obrazcev

pogoji: KV tiskar in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.

Kandidati naj pošljejo ponudbe kadrovske socialni službi Aera, Cuprijska 10, Celje, v 8 dneh po objavi. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 15 dneh po sprejemu sklepa o izbiri kandidata.

Samoupravne interesne skupnosti Žalec

Skupne službe — Savinjska cesta 6

razpisujejo prosta delovna mesta

1. SEKRETAR občinske skupnosti otroškega varstva
2. PRAVNIK

Poleg splošnih, morajo kandidati ustrezati še naslednjim posebnim pogojem:

pod 1.: — višja šolska izobrazba pedagoške ali družboslovne smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj — moralnopolitična neoporečnost

pod 2.: — visoka šolska izobrazba pravne smeri in najmanj 3 leta delovnih izkušenj ali višja šolska izobrazba pravne smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj

Pismene ponudbe na razpisana delovna mesta sprejemajo Skupne službe SIS Žalec, 15 dni po objavi. Ponudbam je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju razpisanih pogojev.

Delovna skupnost skupnih služb

Tovarne modne konfekcije TOPER — CELJE

objavlja prosto delovno mesto

OPERATIVNI ELEKTRIKAR

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje: — strokovna šola elektro stroke — 3 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev in s kratkim življenjepisom na naslov: Tovarna modne konfekcije TOPER Celje, kadrovska služba

Rok prijav je 10 dni od objave.

Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili v 15 dneh od sprejema sklepa.

PROMET V ZRAKU

PROTI TRČENJEM!

RAZLIČNI SISTEMI ZA BOLJŠO ZRAČNO KONTROLO

Po tragediji britanskega in našega letala nad Vrbovcem pri Zagrebu so po vsem svetu — predvsem pa v letalskih krogih — oživele razprave o načinih za izboljšavo kontrole zračnega prometa in opozarjanje samih pilotov letal na možnost trčenja v zraku. Takšne razprave so tudi nujno potrebne, saj so zračne poti vse bolj prepletene. Strokovnjaki Evrope in Amerike poudarjajo potrebo po boljših sredstvih kontrole, razhajajo pa se v mnenju — od kod naj pride opozorilo pilotu.

Dve močni varianti za izboljšanje zračne kontrole in avtomatsko kontrolo zračnih poti prihajata iz ZDA in Velike Britanije. Ameriško verzijo so pojasnili strokovnjaki Zvezne uprave za zračni promet (Federal Aviation Administration) na nedavnem zborovanju zasebnih in profesionalnih pilotov, predstavniki letalskih družb in proizvajalcev letal v Washingtonu. Vse upe je treba usmeriti na razvoj kompjutorjev, ki bi morali biti vgrajeni v vsako letalo. Uradni predstavniki iz Civilne letalske uprave (Civil Aviation Authority) iz Velike Britanije pa so se opredelili za kompjuterje, ki bi poslali opozorila kontrolorjem letov z zemlje, leti pa bi ga poslali naprej pilotom.

Ameriški signalni sistem se preizkuša na letalih Zvezne uprave nad mestom Atlanta.

V državi, ki ima 2.600 letal za potniški in tovorni promet ter približno 200.000 drugih letal, je potreba po uspešni regulaciji kontrole vse bolj očitna.

Družba Litchford Electronics je razvila omenjeni sistem, znan pod kratico B-CAS (Beacon-based Collision Avoidance System) ali grobo prevedeno, »Signalni sistem za preprečevanje trčenj.« Sistem je zasnovan na uporabi sekundarnega radarja, vsa oprema pa stane približno deset tisoč dolarjev. Mali radar, ki lahko sprejema signale približavajočega se letala ali iz komandnega centra na zemlji, je povezan s kompjutersko opremo. Takšen radarček je seveda montiran v letalu. V trenutku, ko se pojavi nevarnost trčenja dveh letal, kazalec na instrumentu pokaže položaj drugega aviona, svetleča puščica pa pokaže položaj h kateremu se naj usmeri pilot, da bi preprečil trčenje.

Mnogi strokovnjaki so menja, da ima ta sistem poleg številnih prednosti tudi mnoge pomanjkljivosti. Kapetan Laurije Taylor, eden od funkcionarjev Mednarodne federacije združenja pilotov, meni da novi sistem moti navade pilota, kateremu je bilo leta in leta »vljavno v glavo«, da v primeru nevarnosti trčenja skrene v desno. »Če pilot spremeni smer, lahko nastanejo nove težave predvsem na

območjih, kjer je letalski promet zelo živahen,« pravi kapetan Taylor.

Predstavniki firme Litchford pa so mnenja, da novi sistem daje pilotu veliko možnosti, »nežnega manevriranja« in s tem preprečenja trčenja. V kolikor bo takšen sistem sprejet v ZDA, bodo morala biti z njim opremljena vsa letala, ki bodo vstopila v zračni prostor Amerike.

Britanci pa predlagajo izpopolnjevanje sedanega sistema zračne kontrole. Pomemben korak bi bil »kompjuterizacija« in avtomatizacija še enega dela kontrole. Zato delajo na izpopolnjevanju sistema, ki ga že delno uporabljajo v ZDA in ga imenujejo »beg pred trčenjem«. Beseda je o kompjuterju, ki bi imel vnaprej vse podatke o letih na določenem območju, poteh letal, času leta itd. Reagirati bi samo v primeru, če bi prišlo do sprememb v dogovorjenem razporedu, torej če bi nastala okoliščina zaradi katere bi lahko prišlo do trčenja. Takšen kompjuter bi bil na zemlji, signali bi prihajali od kontrole letenja, ta pa bi opozarjala pilote.

Strokovnjaki iz Vel. Britanije so mišljenja, da bi morali odločitev o spremembi smeri poleta sprejeti ljudje, ki imajo boljši pregled o vseh poteh v določenem zračnem prostoru, ne pa piloti, katerih vidni krog je mnogo manjši.

ANSAMBEL WINGS

KRILA NAD AMERIKO

NOVA PLOŠČA NAJGOLJ »ŽIVA« — VELIK USPEH

Skupina Wings, ki jo uspešno vodi nekdanji Beatle Paul McCartney s svojo ženo Lindo, je tik pred novim letom postregel še z enim presenečenjem. Ob nadvse uspešni evropski in ameriški turneji lani, razprodanem albumu »Križa s hitrostjo zvočaja jih njihov presenetljiv trojni album »Križa nad Ameriko« nedvomno uvršča na vrh uspešnosti med pop skupinami na svetu. Trojni album je bil v celoti posnet na njihovih ameriški turneji in postreže pravo sliko »Križa na njihovih koncertih. Manjka seveda le fantastičen scenski nastop in

svetlobni efekti, ki z laserskimi žarki pričarajo tako enkratno vzdušje na njihovih nastopih. Album »Križa nad ceo ne bo manjkalo pa priča izbor skladb. Na albumu je praktično vse: do zadnjih pesmi iz časov Beatlov kot so Lady Madonna, Long and winding road, Live and let die, Yesterday, Bluebird in I've Ameriko« posreduje celoten nastop skupine Wings. Mnogi kritiki so si edini, da je to eden najboljših živo posnetih albumov pop glasbe. Da kup-just seen the face. Seveda pa ne manjkajo tudi svetovni hiti skupine Wings, kot so HI,

Hi, Hi; Jet, Band on the run, Medicine jar in Picasso's last words.

Skratka, enkratni album, s katerim so Wings svojim ljubiteljem dali res lepo novoletno darilo. Upamo le, da tudi Jugotoni, ki sicer redno izdajajo plošče skupine, s to ne bo predolgo odlašal.

B. S.

KITAJSKA IN ZNANOST

UMRL VSAK 3. OTROK

KITAJSKA ISKALA POMOČ ZNOTRAJ MEJA

Ekonomsko in politična moč ljudske republike Kitajske ji odreja pomembno vlogo v svetovni znanosti. Uspehi na področju socialne in medicinske so lahko primer razvitem državam, predvsem pa deželam v razvoju. Uspehi v seizmologiji presenečajo znanstvenike povsod po svetu. Tako je tudi v industrijskem razvoju in v izkoriščanju naravnih bogastev. Kitajska nam je bila in nam je še vedno odmaknjena, skrivnostna, predvsem pa ogromna dežela, katero pa prežemajo na vseh področjih človeškega delovanja velikanski napor za boljši jutri. V devetih nadaljevanjih vam bomo skušali prikazati uspehe kitajske znanosti in industrije, kar vse je med drugim pripomoglo, da danes na Kitajskem ne umirajo več milijoni od lakote in raznih boleznih.

Leta 1949! Razglašena je Ljudska republika Kitajska!

Dežela je opustošena od japonskega divjanja in državljanske vojne. Prebivalstvo trpi zaradi kronične podhranjenosti in epidemij ogromnih raz-

mer. Stanje je bilo takšno, kot danes vlada v najbolj siromašnih državah sveta.

Prebivalcev je bilo v tem času 540 milijonov. Grozljiv je podatek, da je na eno posteljo v bolnici prišlo 6.500 prebivalcev. Stevilo zdravnikov v tej ogromni državi je bilo manjše, kot jih je danes npr. v Franciji. Kar 80 odstotkov zdravnikov je prebivalo v mestih, tako da na širnih vaških prostranstvih ni bilo nobene zdravstvene zaščite. Povprečna življenjska doba Kitajca je bila 40 let, na področjih, kjer so puščale tropske bolezni le — 25 let. Tretjina otrok je umirala pred petim letom starosti.

Toda, Kitajska se ni obrnila na pomoč navzven, iskala in našla je znotraj svojih meja in v pičlih desetih letih uspešno razvilo — izvleči se iz tega stanja, ki je predstavljalo največjo oviro razvoja dežele. Zanimivo je, da se vprašujejo ljudje z Zahoda, ki so imeli priložnost videti kitajske sisteme zdravstvene zaščite naslednje: ali ne bi tudi razvite države, kjer stroški te zaščite neprenehoma naraščajo, izvlekle

koristen nasvet zase? Enako velja za dežele v razvoju!

Kitajski sistem zdravstvene zaščite počiva na nekaj novostih. V večini držav predstavljajo stroški zdravstvenih uslug potrošnjo in ne vlaganje sredstev. V Kitajski je zdravje investicija in pomemben faktor produktivnosti. Obstoječi vzori na Zahodu kjer je zdravstvo organizirano okoli strokovnjakov, so proglašeni za neuporabne.

Ovrednotiti je bilo potrebno vse tedaj znane metode, ubrati povsem novo smer. Znano geslo »bolje preprečiti, kot zdraviti« je bilo na Kitajskem uporabljeno v pravem smislu besede. Tu je preventiva povsem zmagala nad zdravljenjem. Tradicionalna medicina integrirana z moderno, je bila na takšen način prilagojena potrebam in možnostim velike dežele. Poudarjajo vrednost kulturne preteklosti so oblasti rehabilitirale tradicionalno medicino, katere najpomembnejše aspekte predavajo na vseh medicinskih šolah Kitajske. (prihodnjič POL2 ZA POLZEM)

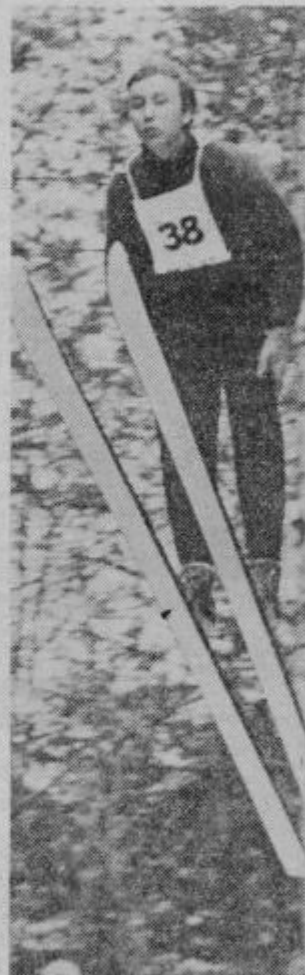
Kljub pomanjkanju snega so marljivi smučarski delavci SK Braslovče minulo nedeljo pripravili meddruštvene skakalne tekme na 25-metrski iskalnici na Dobrovljah. Skupno je nastopilo 59 skakalcev iz Mislinja, Ljubnega, Velenja, Smartnega ob Paki, Andraža in Braslovč. Pri mladih skakalcih so največ uspeha dosegli Braslovčani, kar je vidno, da so pričeli sistematsko trenirati še lani avgusta pod strokovnim vodstvom Marjana Mesca.

SKOKI NA DOBROVLJAH

Rezultati ml. pionirji: 1. Kralj 170,5 (20, 19,5), 2. Debelak 163 (18, 18), 3. J. Debelak (vsi Braslovče) 151 (17,17); st. pionirji: 1. Koželj 166 (19,5, 18,5), 2. Javornik (oba Velenje) 147 (17, 18), 3. Gumpot (Mislinja) 132 (13, 14,5); ml. mladinci: 1. Javornik (Velenje) 180 (20, 20,5), 2. Plaskan (Andraž) 173,5 (19, 20,5), 3. Dobrave (Ljubno) 20, 18,5; st. mladinci: 1. Krenkar (Mislinja) 169,5 (19, 20), 2. Cremonžnik (Andraž) 165,5 (18,5, 19,5), 3. Stropnik (Mislinja) 148,5 (17, 18); člani: 1. Murko (Ljubno) 191,5 (23, 22,5), 2. Tanjšek (Andraž) 188 (21, 22), 3. Globočnik (Ljubno) 184 (21, 21) itd.

V nedeljo 16. t. m. pa bodo ob 13. uri v Braslovčah na 25-metrski skakalnici skoki za pokal Slovenije za ml. in st. pionirje.

T. TAVCAR

ZANIMIVOSTI

Cepprav v Združenih državah Amerike ne smejo objavljati reklam za cigarete in mora biti na vsaki škatlici napisano, da je kajenje zdravju škodljivo, je poraba cigaret zadnja leta narasla tako zelo, da pride na vsakega odraslega prebivalca ZDA na leto povprečno 4000 cigaret.

Človeško oko je tako občutljivo na svetlobo, da lahko zazna žarek, ki prodira skozi rezo, ki je široka samo 3 do 4 tisočinke milimetra.

Helij, ki ga uporabljajo za polnjenje zrakoplovov, ker je negorljiv, je poleg vodika najbolj razširjen element na zvezdah in na soncu: središče našega osončja sestavlja 54% vodika in 45% helija.

Najbolj razširjena kovina v zemeljski skorji je aluminij, katerega vsebuje 8 odstotkov, medtem ko je železa manj kot 5 odstotkov.

Na državni univerzi Oklahorna (ZDA) prirejuje vsako leto tekmovanje »pljuvalcev bučnih pešk«. Rekord ima že nekaj let študent Paul Ratliff z zaviljivo razdaljo 14,52 metra.

Stari Egipčani so papiruse, na katere so pisali, lepili drugega na drugega, tako da so zvitki dosegli včasih v dolžino štiri-deset metrov.